

การอภิปรายเรื่อง “เกย์ vs. กฎหมาย”
ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526

ผ.ศ. ทิพย์ชนก รัตโนสถ... สวัสดีค่ะ ต้องเรียนว่ายินดีจริงๆ นะคะที่คณะกรรมการวารสารนิติศาสตร์ได้มีโอกาสจัดการอภิปรายเรื่องเกย์กับกฎหมายในวันนี้นะคะ เพราะหลังจากที่ได้มีการประชาสัมพันธ์งานนี้ออกไปก็เริ่มมีปัญหาเข้ามา เพราะเริ่มมีศิษย์เก่าและผู้มีความปรารถนาดีต่อสถาบันการศึกษานี้เป็นอันมากได้โทรศัพท์มาท้วงติงแก่ท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัย จนท่านต้องออกประกาศเตือนดิฉันว่า ที่หลังอย่างทำ เพราะเป็นเรื่องที่หมิ่นเหม่แก่ปัญหาศีลธรรมมาก จนผู้มีศีลธรรมสูงทนไม่ได้แม้แต่จะเห็นหัวข้อเรื่อง ต่อปฏิกริยาอันนี้เองที่ทำให้เราผู้จัดรู้สึกว่หนทางที่จะให้มีกฎหมายอย่างหนึ่งอย่างใดออกมารองรับสถานภาพของชาวเกย์คงจะเป็นหนทางที่ชาวเกย์จะเดินกันอีกไกลทีเดียว เพราะทัศนคติของคนในปัจจุบันนี้เพียงแต่ชาวเกย์เปิดเผยตัวออกมาประกาศความเป็นเกย์ของตน ซึ่งในสหรัฐอเมริกาเรียกว่าชบวนการ Coming out of the closet ก็ต้องตกเป็นขี้ปากและถูกวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ นานาแล้ว และถ้าเมื่อไหร่ที่ชาวเกย์รวมตัวกันได้และลุกขึ้นเรียกร้องสิทธิที่ตนพึงมีพึงได้อย่างในต่างประเทศ เมื่อนั้นบรรดาผู้อนุรักษ์ศีลธรรมทั้งหลายคงลุกขึ้นมาฝ้ายันต์กันเกย์ เพื่อต่อต้านชบวนการนี้โดยแท้จริง เพราะฉะนั้นในวันนี้เป็นโอกาสอันดีแล้วนะคะ ถ้าใครอยากเปิดเผยตัวก็เปิดเผยได้เลย ในนี้คงไม่มีใครว่าใครใช่ใหม่นะคะ ถ้าใครคิดว่าควรจะช่วยสนับสนุนหรือคัดค้านชบวนการนี้ก็ควรจะช่วยกันแสดงความคิดเห็นนะคะ ผู้อภิปรายที่นั่งอยู่บนนี้ทั้งหมดพร้อมที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดใจให้แก่คุณผู้ฟัง และเราก็ปรารถนาที่จะได้รับเสียงสะท้อนจากท่านผู้ฟังทุกท่านด้วยเช่นกันค่ะ

สำหรับท่านที่มาร่วมอภิปรายวันนี้มีทั้งหมดสี่ท่านด้วยกัน อีกท่านหนึ่งยังไม่มาถึง แต่รับรองว่าท่านมาแน่ ๆ เลย สำหรับท่านแรก ท่านเป็นสุภาพสตรีที่สวยงามมากจริง ๆ นะคะ ท่านเป็นสุภาพสตรีจริง ๆ นะคะ เพราะว่าวันที่โทรศัพท์ไปหาท่าน แล้วก็บอกว่า “คุณเหม่งคะ อยากให้คุณเหม่งมาร่วมอภิปรายเรื่องเกย์กับกฎหมายหน่อย” คุณเหม่งก็ตอบสวนมาเลยว่า “เหม่งไม่ใช่เกย์นะคะ” ทำให้ดิฉันรู้สึกเสียใจที่พูดไปเช่นนั้น สำหรับผลงานของคุณเหม่ง ท่านเป็นกรรมการก่อตั้งมูลนิธิไทย - อเมริกันขึ้นในสหรัฐอเมริกา คุณเหม่งเขียนบทความให้กับหนังสือพิมพ์ประชาชาติสหรัฐ ฯ ในปัจจุบันนี้คุณเหม่งได้อุทิศตนทำงานให้มูลนิธิเด็ก และผลงานที่ดีฉันอยากจะเรียนให้ทราบมากก็คือคุณเหม่งเป็นนักเขียนด้วย คุณเหม่งเขียนหนังสือเรื่องทางสายที่สาม ถ้าใครยังไม่ได้อ่านรีบหาอ่านเสียนะคะ เป็นหนังสือที่ดีมากที่สุดทีเดียว จัดพิมพ์โดยองค์การวรรณกรรมเพื่อชีวิตค่ะ ดิฉันขอเชิญให้ผู้ฟังทุกท่านรู้จักกับคุณกิริตี่ชานา ค่ะ

ท่านต่อไปนะระ ดิฉันโทรศัพท์ไปบอกท่านว่า “อาจารย์คะ ช่วยมาอภิปรายเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายหน่อยนะ” ท่านก็ตอบว่า “ได้ครับ” โดยมีได้อิดเอื้อนใด ๆ ทั้งสิ้น ทำให้ดิฉันต้องคิดหนักว่าทำไมท่านถึงตอบรับโดยทันทีนะ อาจจะเป็นเพราะท่านมีอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้อยากจะพูดอยู่แล้วกระมัง ท่านอาจารย์เป็น ดร. ทางกฎหมายจากมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก สหรัฐฯ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านอาจารย์ ดร. อภิรัตน์ เพชรศิริ ค่ะ

มีอีกท่านหนึ่งที่นั่งอยู่แถว ๆ นี้ไม่ได้เชิญเลยนะคะ แต่ขอพูดค่ะและก็บอกอีกด้วยว่า พี่แม่วรูงนี้ขอเปิดเผยตัวอย่างเต็มที่ และต่อด้วยว่าจะแต่งชุดอะไรมาดีแต่ในที่สุดก็ไม่แต่งชุดอะไรมาเป็นเปิดเผยนัก แต่ก็อยากจะมาเปิดเผยวันนี้ ถึงจิตใจที่แท้จริงในการแอบสนับสนุนเรื่องนี้อยู่นะคะ ท่าน อ. กิตติศักดิ์ ปกติจริง ๆ ค่ะ

ส่วนท่าน อ.ดร. เสรี นี้เรารู้จักกันแล้วนะคะ ท่านกำลังมาค่ะ เพราะว่าโทรศัพท์ไปแล้ว อาจารย์บอกว่าติดประชุม จะเลิก 4 โมงครึ่ง แล้วตอนนี้ท่านคงติดอยู่ในผิวจราจรที่ไหนสักแห่งหนึ่งนะคะ เพราะฉะนั้นเราจะเริ่มกันเลย จากท่าน อ. กิตติศักดิ์ ปกติ ท่านจะพูดถึงเรื่อง ปรัชญาความเป็นมา และเรื่องกฎหมายของเกย์เท่าที่มีอยู่ในประวัติศาสตร์ปัจจุบันนิดหน่อยเป็นการปูเรื่องไปก่อนนะคะ เชิญรับฟังค่ะ

อ. กิตติศักดิ์ ปกติ... สวัสดีครับ ท่านอาจารย์ นักศึกษา และท่านผู้มีเกียรติที่สนใจปัญหานี้ทุกท่าน สิ่งที่ผมจะขอเปิดในวันนี้ คงไม่ใช่เปิดตัว แต่จะขอเปิดเผยเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาที่เรากำลังพูดถึงกันอยู่นี้ในแง่ของประวัติศาสตร์ความเป็นมาทางด้านวัฒนธรรมความคิด และกฎหมาย ทั้งนี้ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้มองเห็นภาพรวม ๆ เกี่ยวกับปัญหาเรื่องนี้อย่างกว้าง ๆ เป็นการปูพื้นสำหรับการถกเถียง อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นกันต่อไป

ก่อนอื่นผมขอเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบว่าสิ่งที่เราเรียกกันว่า “เกย์” นั้น ถ้าจะเรียกอย่างไทย ๆ เห็นจะต้องเรียกว่า “คนรักร่วมเพศ” หรือ “คนรักเพศเล่นเพื่อน” อะไรทำนองนั้น ซึ่งก็มีความหมายรวม ๆ ทำนองว่าเป็นคนที่พึงพอใจกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันนั่นเอง ทั้งนี้โดยไม่จำกัดว่าคนรักเพศเล่นเพื่อนที่ว่านี้จะหญิงหรือเป็นชายก็ตาม

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง “เกย์กับกฎหมาย” ที่เป็นหัวข้ออภิปรายกันในวันนี้อันที่จริงเป็นปัญหาถกเถียงไม่ลงรอยกันอยู่ในเมืองฝรั่งมาหลายปีแล้ว มีการตั้งขบวนการเรียกร้องสิทธิ และการยอมรับจากสังคมโดยชาวเกย์และผู้สนับสนุน กับมีการโจมตีกล่าวหา ประณาม คนที่มีความประพฤติอย่างเกย์อย่างดูเดียดจากฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยต่าง ๆ นานา สำหรับในประเทศไทยเรา ปัญหาเรื่องนี้ยังไม่เป็นเรื่องที่มีการกล่าวต่อสาธารณชนมากนักแต่ก็เป็นเรื่องที่มีผู้สนใจและกล่าวขวัญถึงในวงสนทนาบ่อย ๆ มากมายทีเดียว ซึ่งก็เห็นได้จากจำนวนผู้สนใจที่เข้ามานั่งฟังอยู่ที่นี้จนล้นห้องประชุมในขณะนี้ครับ

อันที่จริงปัญหาเรื่องเกย์กับกฎหมายในประเทศไทย เป็นปัญหาที่ไม่รุนแรงดูเด็ดเหมือนเมืองฝรั่งนะครับ ทั้งนี้ก็คงเป็นเพราะความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเรากับเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางความคิดความเชื่อทางศาสนาซึ่งส่งผลกระทบต่อถึงกฎหมายในระดับที่แตกต่างกัน ในประเทศไทยเราใครมีความประพฤติใน

ลักษณะที่เรียกว่า เป็นคนลักเพศเล่นเพื่อน หรือรักร่วมเพศ เราเห็นว่าเป็นเรื่องแปลก เรื่องประหลาดผิดธรรมเนียม แต่ก็ให้ความยอมรับระดับหนึ่ง โดยไม่ได้ถือสา เขาจึงอาจจว่าเป็นเรื่องชั่วช้าสารเลวอะไรมากมายนัก บางที่ยังถือว่าเป็นเรื่องตลก มีสำนวนเรียกกันว่า “กินถั่ว” หรือ “เล่นถั่วดำ” เป็นคำพังเพยล้อเลียนที่ได้ยินได้ฟังกันอยู่เสมอๆ แต่ในเมืองฝรั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัฒนธรรมตะวันตกที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของศาสนาคริสต์ ความประพฤติดังกล่าวนั้นถือกันว่าเป็นสิ่งชั่วช้าลามก เป็นเสนียดบ้าน เสนียดเมืองกันเลยทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถือว่าการกระทำเช่นนั้นมิโทษตามกฎหมายที่ค่อนข้างรุนแรงเอามากๆ ถึงขนาดเอาเป็นเอาตายกันเลยทีเดียว เช่นอังกฤษก่อนปี ค.ศ. 1967 ความประพฤตินี้จะถูกตราว่าเป็นการกระทำชำเราผิดธรรมเนียมมนุษย์มิโทษถึงประหารชีวิต หรือในอเมริกาในบางรัฐมิโทษจำคุกตลอดชีวิต คือถือว่าความประพฤตินี้ร้ายแรงพอๆ กับก่ออาชญากรรมที่เดียว แต่เมื่อความคิดเรื่องเสรีภาพส่วนบุคคลเจริญงอกงามในวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้นๆ ในที่สุดราว 30 ปีมานี้ก็มีการเรียกร้องให้ทบทวนความคิดค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องนี้กันเสียใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเรียกร้องให้ยกเลิกความผิดอาญาสำหรับการประพฤตินั้นเป็นภัยเสีย ซึ่งก็ก่อให้เกิดข้อถกเถียงโต้แย้งกันอย่างรุนแรงทีเดียว

การโต้แย้งถกเถียงปัญหาเกี่ยวกับเรื่องว่า “การประพฤตินั้นเป็นภัย ควรได้รับโทษทางอาญาหรือไม่” ที่เป็นเรื่องใหญ่โตขึ้นมาจนโด่งดังไปทั่วโลกนั้น ผมเข้าใจว่าเกิดขึ้นที่อังกฤษในราวปีสิบกว่าปีมานี้เอง ประเด็นของปัญหานั้นอยู่ที่ความขัดแย้งทางความคิดสองประการ นั่นคือ ฝ่ายหนึ่งถือว่า การประพฤตินั้นเป็นภัยหรือรักร่วมเพศนั้นเป็นความชั่ว เป็นกาลกิณีบ้านกาลกิณีเมือง เป็นเรื่องที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง คือขัดต่อ พับลิก ออร์เดอร์ (Public order) ดังนั้นการประพฤตินั้นก็ควรเป็นผิดต่อไป ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งนั้นถือว่า การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวไม่เกี่ยวกับส่วนรวม และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนที่ตรงไหน ดังนั้นจึงเป็นสิทธิโดยชอบของเอกชนที่จะประพฤตินั้นโดยกฎหมายไม่ควรเข้ามายุ่งเกี่ยวหรือเอาโทษ คือไม่ใช่ธุระของใครของกฎหมายนั่นเอง

เรื่องที่ว่านี้ เกิดเป็นเรื่องเป็นราวเป็นข่าว จนถึงกับเป็นชนวนของการโต้แย้งถกเถียงกันทั่วโลกขึ้นมาในราวปี ค.ศ. 1957 หรือประมาณยี่สิบหกปีมานี้เอง เรื่องของเรื่องมีอยู่ว่า ในอังกฤษมีกฎหมายกำหนดโทษเอาผิดกับคนที่ไปโฮโมเซ็กชิวอล หรือคนลักเพศเล่นเพื่อน มาเป็นเวลานานมาแล้ว จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1957 นี้เองได้มีคณะกรรมการรัฐบาลอังกฤษซึ่งได้ทำการศึกษานี้ชื่อว่า คณะกรรมการโวลเฟนเดน (Wolfenden Committee) ได้เสนอรายงาน ซึ่งประกอบด้วยหลักการและเหตุผลอันพอจะสรุปได้ว่า ควรยกเลิกกฎหมายที่เอาผิดแก่คนรักร่วมเพศเสีย ทั้งนี้เพราะความประพฤติดังกล่าวเป็นเสรีภาพส่วนบุคคลที่กฎหมายไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว และแม้ว่าความประพฤตินั้นจะถูกละเมิดว่าเป็นผิดบาปในทางคริสตศาสนา ก็ต้องถือว่าสิ่งที่เป็นบาป ไม่จำเป็นต้องเป็นผิดทางอาญาทุกกรณีไป เรื่องของความเชื่อหรือศาสนาที่ถือว่าบาป กับเรื่องของกฎหมายที่จะถือว่าอะไรผิดหรือไม่ผิดไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป ดังนั้นใครก็ตามที่เป็นผู้ใหญ่แล้วอยากจะทำประพฤตินั้นโดยเสรีทางเพศกับใคร อย่างไร หากได้กระทำด้วยความยินยอมพร้อมใจของกันและกัน ในที่อันรโหฐาน ก็ย่อมจะไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และไม่ควรต้องรับโทษตาม

กฎหมาย ดังนั้นถ้าบังเอิญเขาพึงพอใจที่จะรักคนเพศเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้ไปทำ อูจาดต่อหน้าธารกำนัล เราก็ควรจะมิลิทธิทำได้โดยไม่ถูกลงโทษอาญา คณะกรรมการชุดนี้ยังได้แยกปัญหา ทางศีลธรรมโดยทั่วไปออกเป็น 2 ชนิด คือศีลธรรมอันดีของประชาชน และศีลธรรมอันดีส่วนตัว เรื่องแรก เป็นเรื่องของสังคม เรื่องของกฎหมาย ส่วนเรื่องหลังไม่เกี่ยวกับสังคม ทั้งนี้เพราะการประพฤติผิดต่อศีลธรรม อันดีส่วนตัวย่อมไม่ทำอันตรายหรือก่อผลร้ายต่อสังคม เช่นคนกินเหล้าหัวราน้ำทุกวัน แม้จะเป็นสิ่งที่ไม่ดีก็เป็น เรื่องไม่ดีในแง่ของศีลธรรมส่วนตัวเท่านั้น ตราบใดก็ตามที่เขาไม่เอะอะวอยวาย รบกวนชาวบ้าน ดีหัวหมา ด่าแม่เจ๊ก ทำร้ายผู้คน หรือขับรถตามถนนหลวง ก็ไม่ควรจะไปเอาผิดกับเขา ถ้าเขาทำขึ้นมาเมื่อไหร่ค่อยเอา ผิด เอาตัวไปลงโทษกันตามความผิดเพราะได้ก้าวล่วงความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเข้า ให้แล้ว อย่างนี้เป็นต้น

คณะกรรมการชุดนี้ได้กล่าวอ้างด้วยว่า “หน้าที่ของกฎหมายก็คือ การรักษาและธำรงไว้ ซึ่งระเบียบ แบบแผนของสังคม ป้องกันพลเมืองให้พ้นจากการทำร้ายและความรุนแรง คุ่มครองบุคคลให้ปลอดภัยจากการ ช่มเหงคะเนงร้าย และการกดขี่เบียดเบียนและทำลายมนุษย์ด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายต้องให้ความคุ้มครองผู้ที่อ่อนแอและอ่อนอายุ โดยไม่เลือกฐานะ เชื้อชาติ ผิว และเพศ” และโดยที่เรื่องกรรมี ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคนที่เป็นผู้ใหญ่หรือบรรลุนิติภาวะในทีไรในฐานะตามความสมัครใจของเขาไม่ใช่ เรื่องของระเบียบสังคม ดังนั้นเขาควรมิลิทธิทำได้อย่างอิสระ โดยกฎหมายไม่เข้าแทรกแซง ไม่ว่าเขาจะมี ความสัมพันธ์กับคนต่างเพศ หรือเพศเดียวกันก็ตาม

นี่เมื่อคณะกรรมการโวลเฟนเดน เสนอความคิดเห็นต่อรัฐสภาอังกฤษก็มีการเชิญนักกฎหมายที่มีชื่อ ของเขาในสมัยนั้นมาแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ นักกฎหมายอังกฤษผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักคิดทาง กฎหมายและถูกรับเชิญให้ทำหน้าที่นี้ก็คือ ท่านเซอร์ เพทริค เดฟลิน ซึ่งเป็นผู้พิพากษาที่ได้ชื่อว่าปราด เปรีื่อง หลักแหลมของอังกฤษในสมัยนั้น ท่านผู้นี้ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นลอร์ด แนวความคิดของเขาที่ได้ แสดงออกในคราวนั้นจึงถูกเรียกว่า “แนวคิดแบบลอร์ดเดฟลิน” ในเวลาต่อมา

ท่านลอร์ดเดฟลิน ได้เริ่มตั้งหลักขึ้นก่อนว่า กฎหมายอาญานั้นไม่ได้ตั้งขึ้นมาเพื่อจะคุ้มครองเอกชน แต่ตั้งขึ้นมาเพื่อคุ้มครองสังคม ดังนั้นสิ่งใด การกระทำใดจะผิดกฎหมายหรือไม่ ไม่ได้พิจารณาจากแง่ของ เอกชน แต่ต้องพิจารณาจากแง่ของสังคม เอกชนหรือใครคนใดคนหนึ่งจะมาอ้างความอยาก ความต้องการ หรือความพึงพอใจส่วนตัว กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งกับใคร ๆ โดยอ้างว่าเมื่อเขาสองคน หรือเขาเหล่านั้น ยินยอมพร้อมใจ หรือสมัครใจให้กระทำได้โดยไม่ถือโทษกันแล้ว การกระทำนั้นย่อมไม่ผิดกฎหมาย หรือ กฎหมายไม่ควรลงโทษเห็นจะไม่ได้ ในเมื่อสิ่งที่กฎหมายอาญามุ่งคุ้มครองคือสังคม การกระทำใด ๆ ที่เอก ชนยินยอมให้กระทำได้ แต่สังคมเขายอมไม่ได้ และถือว่าการกระทำนั้นผิด กฎหมายก็ต้องห้ามการกระทำ นั้นและลงโทษในรูปของความรับผิดชอบทางอาญา

ตัวอย่างของเรื่องนี้ที่เราอาจเห็นได้ชัด ๆ ก็เช่น กฎหมายถือว่าการทำร้ายร่างกายเป็นความผิด ดัง นั้นใครจะมายอมให้ผู้อื่นเขาทำร้ายโดยตกลงกันไว้ล่วงหน้าว่าจะไม่เอาผิดกันนั้นไม่ได้ เพราะกฎหมายเขามุ่ง คุ้มครองไม่ให้มีการทำร้ายหรือทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของคนในสังคม อีกตัวอย่างที่อาจแสดงให้เห็น

ได้ชัด ๆ ว่ากฎหมายคุ้มครองสังคมอย่างไรก็คือ การที่กฎหมายถือว่าการทารุณสัตว์นั้นเป็นความผิด ทั้ง ๆ ที่กฎหมายก็รับรองว่าเจ้าของทรัพย์สินย่อมมีสิทธิใช้สอย จำหน่ายหรือทำลายทรัพย์สินได้เสมอ แต่เจ้าของสัตว์ซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน จะใช้สัตว์นั้นหรือฆ่าสัตว์นั้นให้ตายในลักษณะที่เป็นการทรมานสัตว์ไม่ได้ ในประเทศเราก็เคยมีคดีที่เจ้าของสุนัขใช้สุนัขเป็นเครื่องบำบัดความโกรธโดยอ้างว่าตนเป็นเจ้าของทรัพย์สินย่อมมีสิทธิใช้ทรัพย์สินนั้นอย่างไรก็ได้ อย่างนี้ อ้างไม่ได้ กฎหมายถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการทรมานสัตว์ เป็นความผิด หรือเจ้าของสัตว์จะฆ่าสัตว์ให้ตาย เช่นฆ่าหมูโดยแล่นหางออกที่ละชิ้น ๆ ให้หมูค่อย ๆ ตาย อย่างที่เรียกว่าแล่นเนื้อเอาเกลือทา อย่างนี้ทำไม่ได้ ตรงนี้เราจะเห็นได้ว่าสิ่งที่กฎหมายคุ้มครองไม่ใช่สุนัข ไม่ใช่สัตว์ แต่กฎหมายคุ้มครองความรู้สึกทางศีลธรรมของสังคม จะมาอ้างกันว่าอันที่จริงสุนัขมีความสุข หรือสุนัขให้ความยินยอม หรือจะอ้างว่าการเสพสังวาสกับสุนัขไม่ทำร้ายใคร การฆ่าสัตว์ให้ตายโดยแล่นเนื้อออกที่ละชิ้น ไม่ได้ทำให้ใครเสียหาย อย่างนี้ไม่ได้ ถ้าสังคมเขารับไม่ได้ ทนไม่ได้ กฎหมายต้องห้ามไม่ให้กระทำเช่นนั้น ถ้าขึ้นทำก็ต้องเอาโทษ ดังนั้นนักกฎหมายบางท่านจึงอธิบายว่า กฎหมายอาญาเป็นเครื่องหมายของขีดขั้นต่ำที่สุดที่สังคมจะยอมรับได้ จะยอมให้ต่ำลงไปกว่านั้นไม่ได้อีกแล้ว

ลอร์ด เดฟลิน ได้ย้ำถึงหลักเรื่องนี้ว่า กฎหมายอาญาถือว่าการยินยอมของผู้เสียหายไม่เป็นเหตุที่ทำให้การกระทำพ้นจากความผิดทางอาญาแต่อย่างใด เมื่อเป็นเช่นนี้จะมาอ้างว่าคุณกรณีที่ถูกกระทำความผิดพอใจให้กระทำ หรือสมัครใจให้กระทำ การกระทำนั้นจึงไม่ควรเป็นความผิดเช่นนี้ไม่ได้ การฆ่าผู้อื่นตามคำขอร้องของเขา การฆ่าคนเพื่อให้พ้นจากความทรมานที่เห็นได้ชัดว่าอยู่ไปก็ไม่รอด การฆ่าตัวตาย การดวลดาบหรือปืนโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน การทำแท้ง เหล่านี้เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าแม้ผู้ถูกกระทำจะให้ความยินยอมก็เห็นจะต้องถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดอยู่ดี

ก่อนที่จะอภิปรายเกี่ยวกับข้อคิดของท่าน ลอร์ด เดฟลิน และปัญหากฎหมายของการเป็นเกย์ต่อไป ผมขอหยุดทำความเข้าใจกับท่านทั้งหลายในประเด็นที่ว่า ความรับผิดชอบทางอาญาในโลกตะวันตก หรือในเมืองฝรั่งที่เป็นคริสตชนมีที่แตกต่างจากกฎหมายของไทยเราอยู่หลายประการ ทั้งนี้ก็เพราะอิทธิพลของศาสนาคริสต์ที่มีต่อความรู้สึกทางศีลธรรมของฝรั่ง ทำให้ฝรั่งที่นับถือคริสต์มีข้อกำหนดทางศีลธรรมที่แตกต่างจากของไทย หรือของชาวพุทธเราอยู่ในรายละเอียดหลายสิ่งหลายประการ อาทิเช่นฝรั่งนั้นถือว่าการมีขี้ผึ้งเป็นความผิดทางอาญา ในขณะที่ไทยเราไม่ถือถึงขั้นนั้น นอกจากนั้นก็ยังมี เช่น การมีสามีหรือภริยาหลายคนในขณะเดียวกัน การได้เสียกันในระหว่างพี่น้องร่วมสายโลหิต ก็เป็นความผิดอาญาในหลายประเทศเหล่านี้เป็นต้น

สำหรับการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันนั้นในประเทศที่ถือคริสต์ ถือว่าเป็นความผิดอาญาที่รุนแรงดังได้กล่าวแล้ว ในบางแห่งมีการกำหนดโทษรุนแรงถึงขั้นประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตก็มี เหตุที่ถือกันว่าเป็นความผิดร้ายแรงในทางอาญาในประเทศเหล่านี้ก็คงจะเป็นเพราะมีจารีกหลายตอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือไบเบิลระบุเอาไว้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็น “สิ่งชั่วช้าลามก” หรือ “เป็นเสนียดจัญไรกาลิบ้านกาลิเมือง” ความเชื่อที่ฝังแน่นอยู่เป็นเวลานานับพัน ๆ ปีเช่นนี้ทำให้คนส่วนใหญ่ในโลกตะวันตกถือว่าการกระทำเช่นนั้น นอกจากจะผิดบาป ชั่วช้าสาหัสแล้ว ยังสมควรต้องถูกห้ามปรามและทำโทษกันอย่างรุนแรงด้วย

คำสอนทางศาสนาของคริสต์นี่เองที่ฝังอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของคนตะวันตก ว่าเกย์เป็นสิ่งชั่วช้าและได้กลายเป็นมาตรฐานทางศีลธรรมโดยทั่วไปของเขา โดยถือว่าความประพฤติอย่าเกย์เป็นของอูบาทว์บ้านอูบาทว์เมือง และจะยอมรับกันไม่ได้ เมื่อสังคมรับไม่ได้ กฎหมายในฐานะเป็นเครื่องสะท้อนหรือตัวแทนของความรู้สึกในระดับต่ำที่สุดที่สังคมจะยอมรับได้ คือยอมให้ต่ำกว่านี้ไม่ได้จึงกำหนดห้ามประพฤติดนเป็นเกย์ และถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการทำซ้ำเราผิดธรรมตามนุษย์เรียกว่า โซโดมี (Sodomy) เป็นความผิดร้ายแรงทางอาญาอย่างหนึ่งในประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์ เราจะเห็นได้จากจารึกในพระคัมภีร์ซึ่งมีอิทธิพลต่อความเชื่อของชาวคริสต์เป็นอย่างมากทีเดียว

ในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ หรือคัมภีร์ไบเบิล มีจารึกเกี่ยวกับการสมสู่กับคนเพศเดียวกันในทำนองที่ว่า เป็นสิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสิ่งชั่วช้าลามก และจะทรงพระพิโรธถึงกับทำลายบ้านเมืองที่มีผู้นิยมประพฤติดนปฏิบัติเช่นนั้นเสียด้วยไฟปรลัยกัลป์ ดังที่ปรากฏในกรณีเมืองโซโดม และอะโมรา อันเป็นเมืองที่ชาวเมื่อนิยมเสพเมถุนกับคนเพศเดียวกัน จนพระยโฮวาทรงทำลายเมืองทั้งสองนั้นเสียในที่สุด และทรงมีพระดำรัสกับโมเสสในภายหลังว่า “อย่าให้ประพฤติดนชั่วผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน ; เพราะเป็นการชั่วลามกนัก. อย่าให้ชายหญิงผู้ใดล่วงเสพเมถุนกับสัตว์เดียรัจฉาน ; เพราะเป็นการชั่วลามกมากนักเจ้าทั้งหลายอย่าประพฤดิให้ลามกด้วยการเช่นนี้เลย ; เพราะชาวเมืองทั้งปวงที่เราไล่จากตรงหน้าเจ้านั้น เขาได้ประพฤติดนชั่วเช่นนี้แผ่นดินนั้นเป็นมลทินไป. เหตุฉะนั้นเราจะลงโทษแก่แผ่นดินนั้น และแผ่นดินนั้นจะคายสำรอกชาวเมืองทั้งปวงนั้นออกเสีย.” และ “...ถ้าผู้ใดกระทำชั่วลามกผู้ชายต่อผู้ชายด้วยกันจะต้องฆ่าเขาทั้งสองคน.....ถ้าผู้ใดจะล่วงเสพเมถุนกับสัตว์เดียรัจฉานต้องฆ่าผู้นั้นเสียกับสัตว์เดียรัจฉานด้วย...”

เมื่อศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำจักรวรรดิโรมัน ความเชื่อของคนโรมันก็เป็นไปตามคำสั่งสอนของคริสต์ศาสนา นั่นคือถือว่าการเสพเมถุนในลักษณะผิดธรรมชาติเป็นความผิดบาปอันเนื่องมาจากเพลิงราคะ และจะเป็นเหตุให้มนุษย์ชาติถูกลงโทษ เพราะถือได้ว่าการกระทำเช่นนั้นนับเป็นการเหยียบย่ำทำลายธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสร้างขึ้น ดังนั้นใครก็ตามที่เสพเมถุนด้วยคนเพศเดียวกันอันถือได้ว่าเป็นการก่ออาชญากรรมต่อธรรมชาติและมนุษย์ชาติจึงต้องถูกลงโทษโดยเผาไฟทั้งเป็น

ในประมวลกฎหมายของพระเจ้าจัสติเนียน ซึ่งเป็นประมวลกฎหมายที่ยุโรปถือเป็นหลักกฎหมายทั่วไป และใช้บังคับอยู่นานนับพันปี ตั้งแต่ศตวรรษที่ห้าจนกระทั่งถึงราวศตวรรษที่สิบเก้า มีการกล่าวถึงความผิดอันเนื่องมาจากการสมสู่กับคนเพศเดียวกันไว้ว่า “โดยที่ชนบางเหล่า ผู้ถูกขูดด้วยบาปกิเลส ได้ทอดตนลงต่ำสู่ทราวมวิสัยโดยแท้ ทั้งได้บังอาจกระทำอาชญากรรมต่อธรรมชาติแล้ว เราพึงบังคับให้ชนเหล่านั้นมีความเกรงกลัวในองค์พระเจ้า และคำพิพากษาของพระองค์ให้ละเสียจากทราวมวิสัยอันชั่ว จัญไร และอัปมงคลเหล่านั้นเสีย เพื่อมิให้กรรมอันชนเหล่านั้นได้ล่วงสู่บาปแล้วเป็นเหตุอันยั่วยุพระเจ้าแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า อันทรงเดชหรือนำมาซึ่งความวิบัติเสียหายแก่พระนคร และอาณาประชาราษฎร์.....อาชญากรรมอันกระทำต่อธรรมชาติเช่นนั้นต้องรับผิดชอบต่อกฎพิบัติทั้งหลายอันเกิดขึ้นแก่มนุษย์ มีอัคคีภัย แผ่นดินไหว ธรณีสูบ และโรคห่า ไข้พิษ เป็นอาทิ ดังนั้นเพื่อบำบัดรักษาความชั่วแห่งบาปเช่นนั้น และเพื่อรักษามนุษยชาติไว้มิให้ต้องสูญเสียวิญญาณแห่งตน เราจึงต้องกรทำให้ชนเหล่านี้ ละเสียจากการทอดตนลงสู่การอันสิ้นศรัทธา

ต่อพระธรรมเช่นนั้นเสีย...” และด้วยคำอธิบายเหล่านี้เอง ใครก็ตามที่เป็นคนรักร่วมเพศ ก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำชำเราผิดมนุษย์ ก่ออาชญากรรมอันร้ายแรงต่อมนุษยชาติ และถูกนำไปเผาไฟเสียทั้งเป็นในสมัยโรมัน

และแม้ในสมัยใหม่ นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 อันเป็นยุคแห่งภูมิปัญญาหรือภูมิธรรม การกระทำเช่นนั้นก็ยังถูกถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงเรื่อยมาจนกระทั่งถึงศตวรรษนี้ ในอังกฤษใครกระทำเช่นนั้นก็ต้องถูกลงโทษแขวนคอ ในอเมริกาก็จะถูกพิพากษาจำคุกตลอดชีวิต เพิ่งจะมามีการตื่นตัวยกขึ้นมากถกเถียงอภิปรายเรียกร้องให้ยกเลิกความผิดฐานนี้กันอย่างจริงจังในอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. 1957 และในอังกฤษเองก็เพิ่งจะมีการยกเลิกความผิดฐานนี้ไปเมื่อปี ค.ศ. 1967 หรือราว 10 ปีหลังจากมีการเสนอเรื่องนี้ขึ้นมาอย่างจริงจังในสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันการเป็นเกย์ยังคงเป็นความผิดทางอาญาอยู่ในรัฐส่วนใหญ่ แต่ก็มิบางรัฐได้ยกเลิกความผิดฐานนี้ไปแล้ว และบางรัฐถึงกับรับรองสิทธิของชาวเกย์ให้อย่างเต็มที่ในการมีครอบครัวอย่างอิสระอีกด้วย

ในประเทศไทยเรา ไม่มีคำสอนหรือแนวความคิดที่ฝังแน่นอยู่ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นชั่วเป็นบาปร้ายแรงติดต่อกันเป็นร้อยเป็นพันปีเหมือนฝรั่ง แม้จะเคยถือกันว่าเป็นเรื่องวิปริตผิดมนุษย์อยู่บ้าง แต่ก็ไม่มี การลงโทษร้ายแรงถึงชีวิตเหมือนในวัฒนธรรมที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของศาสนาคริสต์ เรียกว่ามีระดับความรุนแรงต่างกันอยู่มาก ดูเหมือนไทยเราจะถือว่าการกระทำดังกล่าวนั้นต้องห้ามสำหรับผู้ถืออุโบสถศีล คือศีลแปด คือศีลศีล อพรหมาจริยา ฯ ที่มี การห้ามหวงถึงขนาดลงโทษกันก็มีแต่เฉพาะห้ามมิให้พวกนางสนมก้านัดในพระราชวังและบรรดาพระราชธิดามีความสัมพันธ์กันเล่นเพื่อนกันเท่านั้น หากฝ่าฝืนก็มีโทษตามกฎหมายแต่เพียงบาลต้องไปอยู่งานเย็บปักถักร้อย หรือถ้าขึ้นทำชำ ฯ กันก็ให้ถอดออกเป็นไพร่เท่านั้น เรื่องนี้ดูเหมือนสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ เคยมีพระราชนิพนธ์อธิบายเป็นทำนองว่า การห้ามมิให้พวกนางสนมก้านัดเล่นเพื่อนกันนั้นที่จริงก็เปรียบเสมือนห้ามมิให้บรรดาหม่อมหม่อมนางในทั้งหลายมีชู้กันเอง เพียงแต่ในวังมีแต่ผู้หญิงจึงห้ามเป็นชู้กับผู้ชายด้วยกันนั่นเอง

ดังนั้นจึงสันนิษฐานได้ว่าในวัฒนธรรมไทยเราไม่ได้ถือว่าการเป็นเกย์เป็นความผิดร้ายแรงถึงต้องลงอาญากันอย่างรุนแรงเหมือนฝรั่ง ในทางประวัติศาสตร์นั้นดูเหมือนในสมัยรัชกาลที่ 3 เคยมีคดีลงพระราชอาญาสำเร็จโทษกรมหลวงรักษารณเรศร ฐานคิดกบฏ โดยมีบันทึกทำไปถึงความประพฤติวิปริตของท่านในทางเพศท่านองว่าไม่ชอบอยู่กับลูกกับเมีย เทียวเลี้ยงพวกชาวละคอนนอนกับชาวละคอนจนทำให้เสียคน ชำระคดีความไม่เป็นธรรมกินสินบาทคาดสินบน แต่มูลเหตุที่ต้องโทษถึงประหารชีวิตก็เป็นเพราะคิดกบฏ ไม่ใช่เพราะเป็นเกย์แต่อย่างใด ในพระราชพงศาวดาร รัชกาลที่ 3 ของเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ ยังมีบันทึกในพระราชพงศาวดารว่าความประพฤติดังกล่าวของกรมหลวงรักษารณเรศรนั้น เมื่อพระเจ้าอยู่หัวทรงทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทก็ทรงมีพระราชปรารภว่า “ครั้งจะห้ามปรามว่ากล่าวให้รู้สึกตัวเสียว่าทำดังนี้ไม่ดีไม่งาม ความก็จะยิ่งไป เหมือนจะแก่งลังประจานให้ญาติได้ความอับยศ” ดังนั้น พระองค์จึงมิได้เอาพระทัยเป็นพระราชธูระ แต่เมื่อปรากฏว่าคิดมักใหญ่ใฝ่สูงจะเป็นเจ้าแผ่นดินเสียเอง พระองค์จึงทรงลงพระราชอาญาสำเร็จโทษเสีย

อย่างไรก็ตาม ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เมื่อไทยเราจัดทำประมวลกฎหมายลักษณะอาญา เมื่อ พ.ศ. 2452 หรือ ร.ศ. 127 เราก็ได้นำเอาความคิดแบบฝรั่งมา กำหนดให้ผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันต้องรับผิดชอบทางอาญา ฐานกระทำชำเราผิดมนุษย์ตามหลักของฝรั่งที่เรียกว่าความผิดฐาน โซโดมี (Sodomy) ด้วย แต่ของไทยเราลงโทษเบาว่าเขามาก ดังจะเห็นได้จากมาตรา 242 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดทำชำเราผิดธรรมดา มนุษย์ ด้วยชายก็ดี หญิงก็ดี หรือทำชำเราด้วยสัตว์เดรัจฉานก็ดี ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงห้าร้อยบาทด้วยอีกโทษหนึ่ง” กฎหมายฉบับนี้ใช้ต่อมาอีกประมาณ 40 ปี ก็มีการแก้ไขเสียใหม่ และมีการยกเลิกความผิดฐานนี้เสีย คือกฎหมายไทยถือว่าไม่เป็นความผิดอีกต่อไปเมื่อ พ.ศ. 2499 หรือ ค.ศ. 1956 ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า บ้านเรายกเลิกความผิดฐานทำชำเราผิดธรรมดา มนุษย์นี้ก่อนที่จะมีการเถียงกันใหญ่โตในเมืองฝรั่งในปี ค.ศ. 1757 เสียอีก คือเรายกเลิกความผิดฐานนี้ไปเรียบร้อยแล้ว ฝรั่งจึงนำเอาเรื่องนี้ขึ้นมาพูดมาถกกันหลังเราตั้งปีหนึ่งทีเดียวนะครับ

ตามกฎหมายไทยปัจจุบัน สถานะของเกย์หรือคนรักร่วมเพศไทยจึงจัดว่ามีสถานะทางกฎหมายดีกว่าฝรั่งในหลายประเทศ นั่นคือการประพฤติตนเป็นเกย์หรือประกาศตนเป็นเกย์ไม่ทำให้ต้องรับผิดชอบทางอาญาแต่อย่างใด ไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนโทษ หรือเป็นเสนียดจัญไรอย่างฝรั่ง สรุปได้ว่ากฎหมายไทยเราถือว่าเรื่องนี้เป็นเสรีภาพส่วนบุคคลของแต่ละคน ใครก็ตามที่เป็นเกย์ไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญา ตราบเท่าที่ไม่กระทำความผิดหรือทำความชั่วใด ๆ อันดูจะลามกหรือควรวายหน้าต่อหน้าธารกำนัล หรือเที่ยวใช้กำลังข่มขู่ข่มขืนใจผู้อื่น เขาย่อมมีอิสระพอสมควรทีเดียว นอกจากนี้หากใครมาเที่ยวกล่าวหา ดูหมิ่น ประณาม คนที่มักกล่าวหา ดูหมิ่น เหล่านั้นเสียอีกที่อาจต้องรับผิดชอบทางอาญา ฐานหมิ่นประมาท หรือดูหมิ่นซึ่งหน้า

เมื่อเกย์ไทยไม่ต้องประสบความเดือดร้อนจากการเอาโทษเอาผิดจากกฎหมายเหมือนเกย์ฝรั่ง ปัญหาที่น่าคิดมีต่อไปว่า เขาละ เมื่อกฎหมายไม่เอาโทษคนที่ เป็นเกย์แล้วนี้ เขาควรจะได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายโดยมีสิทธิหรือสถานะในทางกฎหมายที่จะช่วยให้เขามีสิทธิที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโดยไม่ต้องคับอกคับใจ เพราะการที่ตนเป็นเกย์หรือไม่อย่างไร

เรื่องนี้มีปัญหาทีเดียว นั่นคือชายหรือหญิงที่เป็นเกย์ ย่อมประสงค์ที่จะอยู่ร่วมกับคนเพศเดียวกันฉันสามีภรรยา แต่ก็มีปัญหาว่าถ้าเขาอยากเป็นสามีภริยาก่อตั้งครอบครัวเกย์ขึ้นมาให้เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ตามกฎหมายเขาจะทำได้หรือไม่เพียงใด เพราะถ้าเขาไปขอจดทะเบียนสมรสแล้ว เจ้าหน้าที่ที่อำเภอไม่ยอมจดทะเบียนจะทำอย่างไร เขาควรจะมีความสิทธิหักค้ำคดหย่อนในการเสียภาษีเงินได้เช่นคู่สามีภรรยาทั่ว ๆ ไปหรือไม่ ถ้าฝ่ายหนึ่งทิ้งอีกฝ่ายหนึ่งไป ปล่อยให้ต้องตกตะกั่วลำบาก เขาควรจะมีความสิทธิฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูจากอีกฝ่ายหนึ่งหรือไม่ และถ้าเขาอยากมีลูก และไปขอเด็กมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม ถ้าเจ้าพนักงานรู้เข้าและไม่ยอมจดทะเบียนให้เด็กเป็นบุตร เขาจะอย่างไรจึงจะได้เป็นพ่อเป็นแม่คนตามกฎหมาย ในบ้านเราเคยมีเกย์ที่ได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศเป็นหญิงแล้วร้องขอต่อศาลให้ศาลแสดงสิทธิให้เขามีฐานะเป็นหญิง มีสิทธิใช้คำนำหน้าเป็นนางสาว และมีสิทธิสมรสได้ ก็ปรากฏว่าศาลฎีกาไม่ยอมโดยอ้างว่า หญิงต้องเป็นคนที่มีลูกได้

คนที่ผ่าตัดแปลงเพศมีลูกไม่ได้จึงไม่ถือว่าเป็นหญิง ดังนั้นเธอก็คงไปเข้าพิธีสมรสตามกฎหมายไม่ได้ ในอเมริกาดูเหมือนเคยมีคู่อยู่กันฉันสามีภริยาที่เป็นเกย์คู่หนึ่งขอให้ศาลสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นยอมให้ตนจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ ปรากฏว่าศาลไม่ยอม โดยอ้างว่ากระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีในแง่ที่ว่าไม่มีหลักประกันว่าเด็กจะไม่ถูกโน้มน้าวจิตใจให้พอใจกับการเป็นคนรักร่วมเพศในอนาคต ดังนั้นเป็นต้น

อีกคดีหนึ่งเป็นเรื่องอื้อฉาวไปทั่วโลก คือคดีของคุณบิลลี่ จินส์ คิง นักเทนนิสหญิงแชมป์โลก เธออยู่กินกับเพื่อนหญิงอีกคนหนึ่งแล้วต่อมาเกิดเลิกร้างกัน อีกฝ่ายหนึ่งจึงฟ้องศาลเรียกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดู และอ้างว่าทรัพย์สินที่คุณคิงแก่ได้มาระหว่างที่เป็นนักเทนนิสแชมป์โลกนั้นต้องนับว่าเธอมีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วย ทำนองว่าต้องถือว่าเป็นสินสมรสหรือทรัพย์สินที่เธอมีส่วนทำมาหาได้มาด้วยกันด้วย คดีนี้ดูเหมือนศาลจะไม่ยอมแบ่งทรัพย์สินหรือให้จ่ายเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูเอาเลย แต่ก็น่าคิดว่าถ้าคดีทำงานนี้เกิดขึ้นในประเทศไทย คำพิพากษษอาจแตกต่างออกไปเพราะกฎหมายไทยเราในแง่นี้ค่อนข้างจะใจกว้างกว่าฝรั่งและอาจปรับใช้โดยหลักการเป็นเสมือนหุ้นส่วนหรือเจ้าของรวมในทรัพย์สินที่ได้ซึ่งว่าทำมาหาได้อันเนื่องมาจากการระดมปนทรัพย์สินเข้าด้วยกัน และอยู่ทำกินร่วมกันโดยมีเจตนาจะถือเอาทรัพย์สินเป็นของกันและกันและกันอย่างกรรมสิทธิ์รวมก็ได้เนาะครับ

อันที่จริงผมอยากจะพูดเรื่องของลอร์ดเดฟลินต่ออีกสักหน่อย แต่ท่านผู้ดำเนินการบอกว่าหมดเวลาพูดแล้ว ดังนั้นผมจึงขอยุติเพียงเท่านี้ก่อนเนาะครับ ขอขอบคุณครับ

ทิพย์ชนก... ท่าน อ. กิตติศักดิ์ได้ปูพื้นแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก แล้วก็ทับด้วยคอนกรีตและก็คอนกรีตนะฮะ แล้วรู้สึกว่าจะไม่สามารถจะขุดเรื่องที่ท่าน อ. กิตติศักดิ์บรรยายไปแล้วออกมาสรุปได้ หวังว่าทุกคนจะทราบที่ท่าน อ. พูดถึงเรื่องอะไรบ้าง และสิ่งที่ท่าน อ. เทศน์มา ท่าน อ. เสริบอกว่าแทบจะกลับใจแล้วนะฮะ บอกว่าอยากจะทำเสียรู้แล้วรู้รอดไป คือมีแต่คำประมาทที่ว่าผิดไปหมดทุกอย่าง เหตุการณ์บ้านเมืองที่มันผิดวิปริตไปในปัจจุบันนี้เรื่องรัฐธรรมนูญ เรื่องอะไรต่าง ๆ อาจเป็นเพราะมีผู้นำเป็นรุ่นนี้หรืออะไรก็ได้ ที่นี้ไม่ได้ยืนยันนะฮะ เราไม่แน่ใจอะไรทั้งสิ้น เหตุการณ์ปัจจุบันอะไรที่อาจเกิดขึ้นได้เนาะ ใครก็อาจเป็นอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้หลังจากที่ท่าน อ. กิตติศักดิ์ได้ปูพื้นมาอย่างแน่นหนาแล้ว ก็ถึงเวลาที่คุณกิริติจะมาพูดถึงความรู้สึกของคุณกิริติเองในฐานะที่เกิดเป็นหญิง ในร่างของชายและขบวนการของคุณกิริติที่ต่อสู้เพื่อผู้หญิง ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้าน กม. กว่าจะได้คำนำหน้าเป็นผู้หญิงมาและการที่คุณกิริติได้เป็นผู้หญิงมานี้ไม่ได้ได้ในเมืองไทยนะคะได้ในอเมริกา ทั้งหมดนี้ คุณกิริติจะมาเปิดเผยใจและคุณกิริติได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งคือทางสายที่สาม ซึ่งเป็นทางที่คุกริรติเลือกแล้ว มีคนนะคะมีคุณกณกรวรรณขอไปทำละครนะคะ ทาง กบว. แบนมาบอกว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมทั้งที่ในหนังสือทั้งเล่มนี้เป็นเรื่องที่คน ๆ หนึ่งที่เกิดมาเป็นผู้หญิงในร่างของชายและก็พยายามทำความดีทุกอย่าง เนื้อหาของเรื่องไม่มีอะไรเลยที่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเซกส์หรือเรื่องที่ผิดศีลธรรมแต่ กบว. เห็นว่าถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วก็เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมเพราะฉะนั้นขอให้ฟังว่าคุณกิริติได้ต่อสู้มาเป็นอย่างไร จนกระทั่งได้มาเป็นคุณกิริติปัจจุบัน ขอเชิญคะ

คุณกิริติ ชนา... ขอขอบคุณค่ะ นี่เป็นครั้งแรกนะคะในเมืองไทยที่ได้มาพูดอย่างนี้ แต่ก็ดีใจมาก ๆ เพราะว่าได้มาพูดได้มานั่งอยู่ในชั้นนั่งเดียวกับ อ. เสรี วงศ์มณฑา ตอนที่ อ. ทิพย์ชนกขอให้มาพูดนะคะ ก็ยังบอกว่าถ้าได้ อ. เสรี วงศ์มณฑามาพูด มานั่งที่นี้ด้วยก็จะพูดอย่างสนุกที่สุดเลยเพราะได้ข่าวว่าท่านพูดเก่งมาก ไม่เสียต่ายที่ต้องพูดก่อน ก่อนนั้นนะคะต้องขอบอกว่าคนไทยนี่นะคะส่วนใหญ่ก็ยังเข้าใจคำว่าเกย์ผิดผิดไปมาก คือถ้าจะใช้ก็จะใช้ครอบจักรวาลเป็นส่วนมาก เพราะว่าเกย์นี่จริง ๆ แล้วนี่ คำว่า เกย์ หมายถึง ความถึงโฮโมเซกซ์วลนี่นะคะ คือว่าตัวดิฉันเองก็ไม่ได้ถือว่าดีกว่าคนอื่นหรือว่าไม่ดีกว่าคนอื่น เราเสมอภาคกันหมดทุกคนไม่ว่าจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าการที่ว่าแบ่งคนกันไปนี่บางครั้งก็ควรระวังเหมือนกันว่าส่วนไหนเป็นส่วนไหน หลายคนก็เข้าใจว่าดิฉันเป็นเกย์ ดิฉันบอกดิฉันไม่ได้เป็นเกย์ ดิฉันเป็นทรานแซ็กซ์วล ๆ ก็คือคนเพศหนึ่งก็เกิดมาแล้วอยากจะเป็นอีกเพศหนึ่ง เกย์นี่ไม่ใช่อย่างนั้นคะ คือเกย์นี่ยังต้องการเป็นเพศเดิมแต่รักกับคนเพศเดียวกัน อันนี้คือความเข้าใจผิดของคนส่วนใหญ่ แต่ว่าคนไทยก็ใช้คำเดียวว่ากะเทย ก็เลยแต่งตัวเป็นผู้หญิงบ้างเป็นผู้ชายบ้าง คือถ้ามันผิดลักษณะนิสัยนี้ก็บอกเลยว่าเป็นกะเทย โอเค ถ้าผู้ชายบางคนแต่งตัวเป็นแมนเต็มตัวในข้างหน้า แต่ข้างในกลายเป็นผู้หญิงไปหรืออะไรอย่างนี้ หรือแสดงท่าอะไรอย่างนี้นะคะ เรียกว่า Closet นี่ในตู้นี้ก็หาว่าเขาเป็นกะเทย แต่ตอนหลังคำว่ากะเทยรู้สึกจะน้อยลงเพราะผู้ชายยอมรับว่าเป็นเกย์กันมากขึ้น แต่โดยมากเขาจะไม่พูดว่าฉันเป็นกะเทย พูดแต่ว่าผมเป็นเกย์ครับ ผมเป็นเกย์ครับ ไซ้ใหม่คะ เมื่อก็ได้ยิน อ. กิตติศักดิ์ พูดนะ หลายเรื่องเลย คือ อ. กิตติศักดิ์ก็พูดเก่งมาก คือพูดคุยเรื่องสมัยพ่อขุนรามคำแหงมาพูดด้วย แล้วในสมัยพ่อขุนรามคำแหงก็ไม่ทราบว่าเป็นที่หลักศิลาจารึกไว้หรือแปลว่าพ่อกูชื่ออย่างนี้ พ่อกูเป็นผู้ชายแท้ ๆ ไม่ได้เป็นกะเทย คืออาจารย์ที่ปูเรื่องได้ดีทีเดียว แต่ว่าปู่ไกลเสียเหลือเกิน คือควรจะต้องถึงเดี๋ยวนี้กับพู่กันมากกว่าเมื่อก่อนนั้นนะคะ คราวนี้ก็ตัวของดิฉันเองนั้นนะคะอยู่ที่อเมริกาคะ ตอนนี้อยู่อเมริกามาได้ 16 ปีแล้ว และเพิ่งกลับมาคราวนี้ เมื่อ 10 ปีที่แล้วกลับมาครั้งหนึ่งเมื่อ 10 ปีที่แล้วกลับมาในการแต่งตัวเป็นผู้หญิงนะคะ แต่ยังไม่ได้อัด ตัวของดิฉันได้อัดแปลงเพศเมื่อ 1975 ค่ะ ก็เกือบ 10 ปีแล้วคะ ตอนที่ผ่าตัดที่นั่นเป็นคนไทยไม่ใช่คนแรกนะคะ คนไทยที่ผ่าตัดเปลี่ยนเพศที่โน่นมีอีกคนหนึ่งแต่ว่าแก้ผ่าตัดแล้วแหกหายไปไหน ไม่ทราบว่าจะแหกหายไปไหน คือแกละเป็นนักออกแบบเสื้อที่มีชื่อเสียงมากของที่นี่ เคยทำงานอยู่ที่ร้านแถวสยามสแควร์ ตอนนั้นรู้สึกว่ายามสแควร์เพิ่งจะเปิดใหม่ ๆ ใช้องหน่อง ชื่ออนิรุตต์ มีใครชื่อหน่องที่นี้บ้างคะ คนที่ชื่อหน่องนะคะก็อนิรุตต์ นามสกุลอย่าไปพูดถึงเลยนะคะเพราะนามสกุลใหญ่ทีเดียว อันนี้ก็วันนั้นดิฉันก็เจอหน่อง หน่องเป็นคนไทยคนแรกที่ผ่าตัดทางโน่น แล้วแกก็กลับมาที่อเมริกานี้ แล้วแกก็เปลี่ยนพาสปอร์ตใหม่ ทำงานใหม่ทุกอย่างแต่ว่าตัวดิฉันเองเป็นคนไทยคนแรกที่ได้อัดที่อเมริกา เดียวนี้ก็ยังไม่ใครทำ คนเขาคงไม่กล้าทำกันมั้ง ตอนที่เพิ่งเรื่องผ่าตัดใหม่คะ ตอนนั้น คือตอนที่ผ่าตัดอายุ 25 ย่าง 26 เขาบอกว่าเบญจเพศอย่าทำอะไรไม่ดี ก็ไม่เชื่อเพราะระอมาตลอดชีวิตที่จะทำนี่ ก็เลยตัดสินใจ ก่อนที่จะผ่าตัดที่โน่น มีใครคิดจะผ่าตัดใหม่คะ ยกมือเลยนะคะ ถ้าผู้ฟังในที่นี้บริจาคคนละสัก 200 ได้ผ่าตัดแน่ ๆ คือ ตอนนั้นที่ไปผ่าตัดนี่นะคะ ก็ไปอยู่ที่โน่นแล้วก็มีความรู้สึกชีวิตเราต้องเปลี่ยนแปลงแล้วละ อย่างหนึ่งอย่างใด เพราะว่าเราไม่มีความสุขในชีวิตของเราเลย แล้วก็

ได้ไปหาหมอแล้วก็ได้ปรึกษาหมอ หมอทางนั้น การผ่าตัดในอเมริกานั้นนะคะ ส่วนใหญ่คนที่ผ่าตัดจะต้องอยู่ในระบบฮอริโมนใหม่ อย่างดิฉันจะผ่าตัดเป็นผู้หญิงเต็มตัวนี้ก็ต้องอยู่ในฮอริโมนใหม่ คือเราต้องไปหาหมอมอก็จะให้ฮอริโมนแก่เราโดยการฉีดยาเข้าไปแล้วก็ทานยาด้วย ในหนังสือเรื่องทางสายที่ 3 นั้นนะคะ ขอโฆษณาหนังสือ หนังสือเรื่องนี้ใครเคยอ่านบ้าง ยกมือหน่วยชিকে ใครเคยอ่านบ้างสนุกไหมคะ ผิดศีลธรรมไหมคะ คือคำว่าศีลธรรมนี้มันก็แปลกเหมือนกัน คำว่าศีลธรรมเราไม่ทราบว่าเขาอะไรมาเป็นเส้นกันว่าส่วนไหนคือศีลธรรม ส่วนไหนคือไม่ใช่ศีลธรรม คือมีความรู้สึกว่าศีลธรรมของทุกชาติทุก ๆ ศาสนามีอยู่อย่างเดียวกันคือความเชื่อถือ ความเชื่อแต่โบราณทำให้กลายเป็นกฎของศีลธรรมไป อันนี้ตัวเองคิดอย่างนั้นนะคะ แล้วก็อย่างที่ว่า อ. กิตติศักดิ์ พูดว่าศีลธรรมอันดีของประชาชนคือการที่คนเกิดมาอย่างหนึ่งแล้วต้องการเป็นอีกอย่างหนึ่ง หรือขออะไรก็ได้แล้วแต่นั้นนะคะ คือตอนนั้นดิฉันขอพูดให้เก๋ด้วย คือคนเรานั้นนะคะไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ได้แล้วแต่ ถ้าตัวเราเองมีความสุขโดยที่ทำไมได้ทำให้ใครเสียหายหรือไม่ได้ทำให้ใครต้องมาชอกช้ำกับเรา เรื่องนั้นก็ควรเป็นเรื่องที่ว่าเป็นการผิดศีลธรรม กลับมาเรื่องผ่าตัดดีกว่านะคะ รู้สึกสนุกกว่า พอคราวนี้เราก็ไปหาหมอมอ หมอก็ฉีดยาให้ และให้เราทานยานี้ ประมาณสัก 4 ปีครึ่ง ประมาณ 5 ปีคะถึงได้มีเงิน เก็บเงินได้พอผ่าตัด ค่าผ่าตัดตอนนั้นก็ 9 ปีแล้วก็ตกราว ๆ 5,000 เหรียญ เฉพาะค่ามีดหมอ ค่ามีดหมอก็ราว ๆ 5,000 เหรียญนะคะ แต่ค่าที่พกกก็อีกประมาณ 3,000 เหรียญ ไม่นับถึงค่าฮอริโมนที่ take มาแล้วถึง 5 ปีนะคะ แล้วหลังจากนั้นก็ต้องทานยาตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นใครที่คิดผ่าตัดเปลี่ยนเพศก็ต้องคิดดูให้ดีเสียว่าต้องมีเงินเยอะ ๆ แล้วคราวนี้ตัวเองที่ภูมิใจอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า พอผ่าตัดแล้วทางนั้นเป็นคนไทยคนแรกและเป็นคนต่างชาติดคนแรกที่ได้รับสิทธิโดยการแต่งงานกับสามีชาวอเมริกัน เป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับสิทธิโดยที่ว่ายื่นเสนอขอทำใบเขียว คือ green card นี้คือใบที่คนต่างด้าวสามารถที่จะอยู่ที่อเมริกาได้ คือหมอมอที่ผ่าตัดให้ดิฉันนะคะชื่อ ดร. แสตนลีย์ ไบเบิ้ล เอาชื่อของท่านมาใช้ในหนังสือเรื่องนี้ด้วย คือหนังสือเรื่องนี้ไม่ใช่ประวัติของดิฉันนะคะ แต่ได้เอาความรู้สึกไปใส่ในนี้ เป็นประวัติของเพื่อนอีกคนหนึ่งที่ได้ยี่นั่นได้เสียชีวิตไปแล้ว คือแต่ก่อนไม่ใช่คนไทยนะคะ แต่ดัดแปลงเป็นหนังสือไทย เอาความรู้สึกของตนเองที่มีความรู้สึกเดียวกับด้านนี้ลงมาเขียนในนี้ และความจริงทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเรื่องการผ่าตัด หรือว่าเรื่องการเข้าหาจิตแพทย์ เป็นเรื่องจริงทั้งหมดคือหมอมอที่จะผ่าตัดให้เจ้านี้ ตอนนี้มีอยู่ประมาณ 20-22 คน แต่คนที่มีชื่อเสียงมาก ๆ มีอยู่ 3-4 คน ก็ ดร. สแตนลีย์ ไบเบิ้ล ก็เป็นคนหนึ่ง ก่อนที่ท่านจะมาผ่าตัดให้ดิฉัน ท่านผ่าตัดมาแล้วประมาณเกือบ 2,000 คน เดี่ยวนี้มีผู้หญิงที่เคยเกิดเป็นผู้ชายในอเมริกาที่เดินอยู่ที่ไนวยอร์กที่ลอสแอนเจลิส ประมาณ 35,000 คนคะ เพราะฉะนั้นใครจะไปจับใครดูให้แน่ก่อนคะ ตอนนี้นี้หลังจากผ่าตัดแล้วตามปกติแล้วหมอนั้นนะคะ จะไม่ผ่าตัดให้คนที่ไม่เป็นอเมริกันชาติเช่น แต่ ดร. ไบเบอรินี่สนิทกันมาก คือได้ไปหาท่านได้รู้จักแล้วสนิทกันมาก จนกระทั่งว่าท่านทำให้เราโดยที่ไม่ได้บอกก่อนเลยว่าที่ท่านทำให้ทำผิดกฎหมายหมอมอทางนี้แล้วนะ มันไม่ใช่ กม. นะคะ แต่เป็นกฎอย่างหนึ่งที่หมอมอจะไม่ทำให้คนที่ไม่ใช่อเมริกันชาติเช่น ก็แก้ก็ทำให้ใช้เวลาผ่าตัด 7 ชม. ค่าพักฟื้นอีก พอหลังจากนั้นก็เรื่อง paper ทั้งหมด ทางอเมริกาเขาให้สิทธิหมอมออย่างเต็มที่เมื่อคนอเมริกันเมื่อผ่าตัดแล้วเขาจะเอาใบปฏิญาณของหมอมอเรียกว่า Affidavit คล้าย ๆ กับใบรับรอง แต่ไม่ใช่ยาสั่งแพทย์นะคะ เราก็ได้ใบรับรองอันนี้มีประทับของคนที่เรียกว่าโนตารีพับลิก คือคนเป็น

พยานยืนยันหลัก กม. เอาใบนี้ไปที่อำเภอของเรา ไปที่ท่าโบไซเซียลคือใบที่ทำมีบัตรประชาชนนี่นะคะ พอไปถึงเขาก็จะเปลี่ยนชื่อให้เราพร้อมกับถามว่าเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนเสียงใหม่อะไรใหม่ คือเขาจะเปลี่ยนเพศให้เรา คือเปลี่ยนเพศในใบอันนี้ ถ้าทำที่เมืองไทยนี่ ยื่นรอจนกระทั่งแก่ตายก็ทำไม่ได้ ก็ดีใจอย่างนี้ไปทำที่โน่น เพราะ กม. เขารับรอง ดังนั้นถ้าพอได้ใบนี้มาแล้วเราก็มีสิทธิที่ว่า จะใช้ทุกอย่างเป็นผู้หญิงได้เพราะว่าเราผ่าตัดแล้ว หมอรับรองแล้ว การผ่าตัดเปลี่ยนเพศทางโน้นเขาไม่ถือว่าเป็นการผ่าตัดเปลี่ยนเพศนะคะ เขาถือว่าเป็นการผ่าตัด เรียกว่า correct นะคะ แก่ไขส่วนบกพร่องของร่างกายให้เข้ากับจิตใจ ไม่ทราบว่าเป็นดีหรือไม่ดีนะคะ ที่นี้พอทำอันนี้แล้วก็ พอเสร็จหมดเรียบร้อยทุกอย่างแล้ว พอถึงตอนนั้นตัวเองก็เป็นโรบินฮู้ดแล้ว เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็แล้ว แต่เป็นโรบินฮู้ดแล้ว เพราะว่าวีซ่าหมด ทำไงดีที่นี้ได้ไปเจอกับสามีนะคะ ก็เหมือนกับเป็นพ่อเลย คือแก่ให้ทุก ๆ อย่างกับเรา คือเห็นเราตั้งแต่เราดิ้นรนจนจนขวยที่อยากจะเป็นผู้หญิง แก่ก็เลยบอกว่า ดิฉันจะทดลองดูไม่มี ลองแต่งงานดู อาจจะได้ผลนะ อาจจะมีผลส่งแม้ว่าจะไม่เคยมีเลยก็เลย apply ตอนที่ apply นี้ดิฉันไปหาทนายนะคะ ทนายทางโน้นนี้ ไปหาทนายคนแรกนี่เอาเงินค่าจ้าง 50,000 เหรียญเท่ากับ 1 ล้านบาท สำหรับการเอากระดาษเข้าไปที่ immigration คราวนี้พอดิฉันเพื่อนคนไทยคนหนึ่งมีแฟนเป็นคนตรวจของ immigration เข้า ก็เลยถามเค้า เขาก็บอกว่าแหมมันไม่เคยมีเลยนะ เปลี่ยนสัญชาติถ้าได้ก็ได้ ถ้าไม่ได้ก็อาจไม่ได้เลย เขาเป็นคนยื่นเรื่องให้เอง เขาก็ยื่นเรื่องเข้าไป ยื่นเรื่องเข้าไปออกอาทิตย์เดียวจะเคาะข้อสัมภาษณ์ immigration ของสัมภาษณ์ผ่าน คือว่าพอไปส่งเขาขอสัมภาษณ์ไป คือแทนที่เค้าจะสัมภาษณ์เรื่องอะไรต่อมิอะไร เขากลับสัมภาษณ์เราว่าทำไมถึงอยากเป็นผู้หญิง ทำไมถึงอย่างโน้นอย่างนี้ คือแทนที่จะถามเรื่องที่เราจะถามมากกว่านั้น กลับไปถามเรื่องผ่าตัดเป็นยังไง ยากมั๊ย เป็นเรื่องแปลกของเขาไปซะอีกเนาะ ก็โอเคว่าถามอะไรก็ตอบอย่างนั้น ก็ตอบได้จนเสร็จสิ้นทุกอย่างแล้วนะคะ เขาบอกให้รอนะ ก็รอค่ะ รอมาเป็นเวลา 9 เดือนเต็ม ก็นึกว่าต้องเหมือนเมืองไทยแล้วละ ระบบเดียวกับเมืองไทยแน่ๆ ที่นี้พอ 9 เดือนแล้วเขาก็ตอบกลับมาอีกค่ะ ให้ไปหาอีกคือจากชั้นหนึ่งขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง ก็ไปเจออีกกลุ่มหนึ่ง ก็ถามแบบเดียวกันอีก คือจากชั้นหนึ่งขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งก็ไปเจออีกกลุ่มหนึ่ง ก็ถามแบบเดียวกันอีก เขาบอกว่าทาง immigration ของ ลอส แองเจลิส ยอมรับแล้วแต่เป็นเรื่องที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน ไม่เคยมีใครเคย Apply มาก่อน เพราะฉะนั้นเขาต้องเรียกว่ามีการเปลี่ยน กม. กันใหม่เลย สร้าง กม. ขึ้นมาใหม่เพื่อยอมรับ แต่ที่นี้เราจะมีข้อ approve ให้เขาได้ขนาดไหนว่า เราสมควรจะเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ขนาดไหน คราวนี้เมื่อถึงหมอบ ก็ถึงจิตแพทย์ คือ การก่อนที่จะผ่าตัดเปลี่ยนเพศนี่นะคะ หมอจะพาให้เราไม่ได้ถ้าเราไม่มีใบรับรองของจิตแพทย์ หมอไบเบอร์นี่ก็แสนจะดี ให้ความ immigration ว่าจะเอาอะไรละ พอ immigration บอกว่าขอรายละเอียดการผ่าตัดอย่างละเอียดว่าผ่าตัดยังไง ธรรมดาหมอเขาจะไม่ให้ใคร คราวนี้หมอก็เลยบอกว่า ถ้าดิฉันไม่ได้เป็นอเมริกัน citizen ไม่ได้ไปเสียที่นั่น ดิฉันต้องกลับเมืองไทย แล้วแกก็ถามว่าถ้าไปเมืองไทยจะได้มั๊ย บอกว่าถ้าไปเมืองไทยหรอ ขาดินหน้าฉันได้ ที่นี้หมอก็เลยบอกว่า เอาจริงจะฉันจะให้ แล้วหมอก็ให้มานะคะ ให้วิธีการผ่าตัดอย่างละเอียดมา ในตอนนี้มีอยู่ 3 แผ่น 4 แผ่น พอมาถึงนี้ก็เลยไปให้ท่านศาสตราจารย์นายแพทย์ เสม นะคะ ให้ท่านไปแผ่นหนึ่ง บอกว่าเพื่อจะได้เป็นวิทายาทานอย่างดีที่สุดสุดเลยของหมอไทยที่นี้ ท่านก็ดีใจมาก คราวนี้พอเค้าได้ใบนี้มาแล้วนะคะ ได้ใบวิธี

ผ่าตัดอย่างละเอียดมาแล้วนี่ทางแพทย์ของ immigration ทางโน้นก็ขออีก คือขอหลักฐานจากจิตแพทย์ ตอนไปหาจิตแพทย์นี้ไปหาประมาณ 7 ครั้งค่ะ แต่ละครึ่งก็แปลก ๆ คือถามโน้นถามนี่ให้เราขีดเขียนหลาย อย่าง มันไม่เหมือนกันสักอย่างเดียว แต่เราพอเสร็จแล้วถึงได้รู้ว่าบางสิ่งบางอย่างที่อยู่ในใจเราไม่เคยคิด เราไม่เคยคิดกับตัวเองเลย แต่มันออกมาที่เราคุยกับจิตแพทย์นี่ ทุกอย่างมันออกมา และจิตแพทย์คนนี้เป็น จิตแพทย์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง คือ ริโอดอร์ ลินด์วอร์ เป็นคน รู้สึกว่าจะเป็นชาวเยอรมัน หมอบอกว่า ถ้า immigration จะตั้งขึ้นศาลนะ ฉันจะไป stand up ในศาลให้ you เลย เพราะฉันเป็นคนเปลี่ยนชีวิตให้ เธอ พอเสร็จเรื่องไป ส่ง paper ทุกอย่างไปแล้ว ก็รอผลว่าทางโน้นเขาตอบรับมาให้เลย ตัวดิฉันเป็นคน แรกของประวัติศาสตร์อเมริกันที่ได้เขียนโดยการแต่งงาน คราวนี้ก็พูดถึงเรื่องที่ อ. กิตติศักดิ์พูดว่า กม. อเมริกันนี้ไม่ยอมรับว่า คนอย่างที อ. กิตติศักดิ์พูดถึง หมายถึงคนเพศเดียวกันใช่ไหมคะ เดี่ยวนี้ยอมรับว่า ค่ะ มันเป็นเพียงบางรัฐเท่านั้นเอง คือ กม. อเมริกันนี้ไม่เหมือน กม. ไทยอยู่อย่างหนึ่งคือว่า กม. อเมริกันบางรัฐนั้นะคะ ผู้ชายกับผู้ชายเดินกอดกันได้ตามถนน อย่างแซนฟรานซิสโกนั้นนะคะ เขาเดินกอด กันได้ เดินจูบกันได้ตำรวจไม่จับ แต่บางเมืองอย่าง ลอส แองเจลีส ถ้าเดินกอดกัน เดินจูบกัน เดินเกาะ แขนกัน คือเขาแสดงเหตุสงสัยว่า 2 คนนี้ชอบกันในทางผู้ชาย อะไรอย่างนั้นนะคะ ตำรวจจับแล้ว เพราะ ฉะนั้นจะไม่เป็นผู้หญิงเดินจูบมือกันหรือผู้ชายเดินจูบมือกันในอเมริกาแน่นอน แต่ถ้าที่นี้เห็นใหม่คะผู้หญิงกับผู้ หญิงสนิทกันจะตายเดินไปไหนก็จูบมือกัน ฝรั่งมาถึงเมืองไทยพูดว่า ผู้หญิงไทยนี้เป็นเลสเบี้ยนเยอะนะ ก็เลย ต้องบอกว่าไม่ใช่หรอก ผู้ชายไทยก็ยี้จูบมือกันเลย แต่เดี๋ยวนี้ผู้ชายไม่ค่อยจูบมือเท่าไร เพราะกลัวถูกหาว่า เป็นเกย์ พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับ กม. นั้นะคะคือ ในฐานะที่ตัวเองได้มาแล้ว ว่าได้เป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แล้ว ที่นี้ก็เพียงแต่รอเป็น citizen ของที่โน่นนะคะ เดือนเมษายนก็ได้แล้ว อยากให้ความหวังนักศึกษานิติศาสตร์ ทั้งหลายอีก 10 ปี 20 ปี อาจจะเป็นคนที่ออก กม. ใหม่ของไทยด้วยว่า กม. นั้นะคะ สำหรับดิฉันเองคิดว่า กม. นี้เป็นสิ่งที่เราตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะรับใช้คนส่วนใหญ่แล้วเป็นการตั้ง กม. หรือให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย ใครจะรู้แน่คะว่าอีก 20 ปีขึ้นมา อาจจะมีเกย์สัก 3/4 ของเมืองไทย ถ้าเราไม่รีบออก กม. ซะตอนนั้นนะคะ แต่อันนี้ไม่จริงนะคะ อันนี้พูดเล่นเท่านั้น เรื่องที่จะมีเกย์มาก ๆ นี้คือเคยอ่านหนังสือตอนอยู่อเมริกานี้คือมี เพื่อนคนหนึ่งมีเพื่อนสนิทเป็นเกย์นะคะ เขาเอาหนังสือให้อ่าน หนังสือไทยรัฐมีคุณหญิงคนหนึ่งเขียนถึงพวก เกย์พวกกะเทยนี้ คือว่าตัวเองนี้มีความรู้สึกจะทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ได้ ทำไม่ถึงว่า คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วนี่แทนที่ จะให้ความเมตตาแฝงใจเมตตาให้กับคนที่เขาต้องการความเมตตาอย่างเรา คือคนทุกคนต้องการความเมตตาทั้ง นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นผู้หญิงหรือเป็นชายเป็นกะเทย เป็นเกย์ ทุกคนต้องการความเมตตาทั้งนั้นจริงไหมคะ ทำไม คนที่เป็นผู้ใหญ่ถึงขั้นนั้นแล้วนะจะทำไม่ถึงไม่หยุดฟังความรู้สึกของคนที่ต้องเป็นอย่างนี้บ้าง ไม่มีใครอยากเป็น เกย์คะ ไม่มีใครอยากเป็นกะเทยคะ ไม่มีใครอยากเป็นชาย ไม่มีใครอยากเป็นผู้หญิง ทุกคนเกิดมาเป็นอย่าง นั้นนะ แล้วก็ที อ. ท่านเขียนนะคะท่านเขียนว่า กะเทยเป็นภัยสังคม อีกหน่อยกะเทยก็เต็มบ้านเต็มเมือง มัน เป็นไปไม่ได้คะ ถ้าคนเราถูกกดดันมาก ๆ ถ้าพ่อแม่ครูบาอาจารย์กดดัน ลูกศิษย์มาก ๆ เมื่อนั้นแหละกะเทย จะเต็มบ้านเต็มเมือง เพราะว่าคนเราไม่ชอบความกดดันคะ ไม่ชอบเลย ตัวดิฉันเองโชคดีอยู่อย่างนะคะ คือ ตั้งแต่เรียนมา เรียนไม่ได้ไกลจากที่นั้นะคะ เมื่อก่อนนี่เดินแถวนี้ทุกวัน เรียนที่ช่างศิลป์กรมศิลปากรแล้วก็มี

เพื่อนหลายคน ไม่ทราบว่ามีหรือเปล่า สายตาสั้นคะ มีเพื่อนสนิทคะ สนิทมากเลยนะคะ เดี่ยวนี้เป็น อ. สอนศิลปากรก็หลายคน ตัวของดิฉันเองนี่จะมี รู้สึกว่าจะโชคคืออยู่อย่างหนึ่งคือว่า ตั้งแต่เกิดมา ตั้งแต่เรียนหนังสือมานะ สมัยเป็นนักเรียนมัธยมก็เรียนที่ ร.ร. วัดเบญจมบพิตร แล้วจากนั้นก็มาเรียนที่ช่างศิลป์ คือมีความรู้สึกว่าตนเองโชคดี คือไม่ได้รับการ treat อย่างไม่ดีจากเพื่อนเลยนะคะ ก็อาจจะเป็นที่ว่าเราพยายามให้เข้าใจเราโดยที่ที่ไม่แข็งขึ้นกับเพื่อนว่า ถ้าเธอไม่ชอบฉันนะเธอไม่ต้องมายุ่งกับฉัน อะไอย่างนี้ ไม่เลยคะ คือพยายามทำให้เพื่อนเข้าใจว่าที่เราเป็นอย่างนี้ไม่ใช่เราอยากจะเป็นอย่างนี้นะ เราเป็นเพราะมีส่วนหนึ่งในตัวเราบอกให้เราเป็นอย่างนี้ แต่ว่าตัวเราพยายามจัดตัวเองแล้ว แต่มันทำไม่ได้ คือถ้าสมมุติให้ดิฉันไม่ได้ผ่าตัดคะแล้วแต่งตัวเป็นผู้หญิงตลอดชีวิต นี่ดิฉันทำไม่ได้ คือมีความรู้สึกว่าจะแก้ตัวลงไปแล้วจะทำอย่างไร คนอื่นเขาจะคิดอย่างไร การผ่าตัดเปลี่ยนเพศนี้ควรจะเป็นสำหรับคนที่คิดว่า ทำเพื่อทำให้ตัวเองนะคะ แต่ว่าเมื่อเราทำให้เราเป็นคน ๆ นั้นขึ้นมาแล้ว เป็นสมใจแล้ว เราต้องตั้งใจว่าเราต้องทำให้คนอื่นบ้าง ทำให้ความเป็นตัวของตัวเราได้ช่วยเหลือคนอื่นบ้างนะคะ

ทิพย์ชนก... ขอบคุณคะ สิ่งที่คุณกิริติพูดนั้นนอกจากจะสะท้อนภาพของคุณกิริติให้เราเข้าใจและรู้จักเธอมากขึ้นแล้ว ยังสะท้อนให้เราเห็นอีกว่าในต่างประเทศเช่นสหรัฐอเมริกา นั้น ได้เริ่มมีการยอมรับสิทธิในการเลือกที่จะเป็นเพศที่จิตเกิดมาติดกับกายได้แล้ว และในหลายมลรัฐก็อนุญาตให้ผู้ผ่าตัดปรับสภาพร่างกายให้เข้ากับจิตใจ เปลี่ยนคำนำหน้าชื่อของตนตามเพศที่ปรับใหม่ได้ สำหรับในเมืองไทยนั้นเราก็คงจะทราบกันดีอยู่แล้ว เพราะเคยมีคดีขึ้นสู่ศาล และศาลก็ไม่อนุญาตให้ผู้ทำการผ่าตัดดังกล่าวเปลี่ยนคำนำหน้าได้ โดยอ้างเหตุผลว่าเป็นผู้หญิงต้องมีลูกได้ แต่ในปัจจุบันนี้คะในต่างประเทศที่ชาวเกย์ถูกขึ้นเลิกเป็นอีแอบตามขบวนการ Coming out of the Closet หลายคนก็ต้อง Coming out of the job คือรูปออกจากงานเป็นผลพวงไปด้วย ยิ่งพวกที่เป็นครูในโรงเรียนชั้นต้น ๆ ยิ่งถูกไล่ออกทันที ด้วยเหตุผลว่าเป็นผู้มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะอบรมสั่งสอนเด็กและอาจจะมียุทธพิลต่อพฤติกรรมทางเพศในขนาดของเด็กได้ ดังนั้นชาวเกย์จึงจำเป็นต้องผนึกกำลังกันเรียกร้องให้รัฐประกันสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ เช่น สิทธิในการแสดงความคิดเห็นโดยเสรี สิทธิในการได้รับการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันตามกฎหมาย เป็นต้น ดิฉันจึงอยากจะขอเรียนเชิญท่านอาจารย์ ดร. อภิรัตน์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ผู้ที่ประกาศตัวว่าเป็นเกย์ ซึ่งในที่นี้เราคงหมายถึงชายหรือหญิงก็ตามที่พึงใจจะมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน แต่ถ้าผู้อภิปรายจะพูดเลยไปคือ Transsexual ด้วยก็ได้คะ ว่าเขาควรจะได้รับประกันสิทธิพื้นฐานตามกฎหมายอย่างไรบ้างหรือไม่ และในเมืองไทยมี หรือควรจะมีการประกันสิทธิอะไรบ้างหรือไม่

ผ.ศ. ดร. อภิรัตน์ เพชรศิริ... ครับถ้าจะพูดอีกทีก็ต้องพูดว่าเพศนั้นสำคัญไฉน ถ้าเราจะมองดูในแง่ที่ว่าในความเป็นจริงแล้ว เรายอมรับกันในนามพวกเราว่ามีอยู่ 2 เพศคือ เพศชายกับเพศหญิง จะมีอื่นไปไม่ได้ นั่นก็เป็นการแบ่งแยกกันในครั้งแรกทีเดียวคือ ในเรื่องทางสรีระว่าต้องมีอยู่ 2 เพศ ปัญหาที่เกิด

ต่อมาคือการแต่งงานหรือการสืบเผ่าพันธุ์นะครับ คือการเกิดสถาบันการแต่งงานขึ้น ที่ผมเจาะจงมาในจุดนี้ก็ เพราะไม่อยากจะพูดซ้ำกับที่ท่านอาจารย์กิตติศักดิ์ได้พูดไปแล้ว และที่ไม่ได้พูดคำว่า “เกย์” หรือ “กะเทย” หรือ “ผ่าตัดแปลงเพศ” ก็เพราะว่าแต่เดิมนั้นไม่มีปัญหาในเรื่องการเลือกเพศที่สาม แต่มีปัญหาการ ประกอบ “เอกเพศรส” ต้องขอโทษที่กล่าวถึงศัพท์ที่บัญญัติขึ้นเอง คำว่าเอกเพศ คือเพศเดียวกัน ความหมายคือไม่ได้ทำในระหว่างเพศที่แตกต่างกัน ปัญหาจึงเกิดมาว่าการกระทำเช่นนั้นมันผิดตรงไหน ตอบอย่าง ง่าย ๆ ก็คือผิดตรงที่ว่ามันไม่สามารถก่อให้เกิดการสืบเผ่าพันธุ์ขึ้นมาได้ ในตอนต้นนั้นแหละเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ข้อเท็จจริงซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มนุษยชาติพึงต้องสังวรเอาไว้ว่าตัวเองมีหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งคือสืบเผ่าพันธุ์ ถ้าสมมติว่าการแต่งงานไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ เป็นเพียงเพื่อความสนุกทางเพศแล้วไม่ควร กระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเข้าจุดอย่างนั้นะครับ แล้วผมจะเรียนให้ทราบเรื่องนี้ต่อไป ก่อนอื่นผมเรียนถาม ทางคุณกิริตีว่า ปัจจุบันนี้ความสามารถทางการแพทย์ก้าวหน้าไปถึงนี้แล้ว ปัจจุบันจะสามารถทำให้เกิดบุตร ได้ไหม? ท้องได้ไหม?

คุณกิริตี... ท้องได้ในความฝัน ไม่ได้ในกะจะ ยังไงก็ไม่ได้ เพราะว่าแม้แต่ผู้หญิงนะสะที่เกิดมามีสิริระ ทุกลอยเหมือนผู้หญิงหมดเลย มีมดลูก บางคนยังมีลูกไม่ได้เลย ขอเติมอีกนิดที่ว่าที่เคยมีคน ๆ หนึ่ง ผ่า ตัดที่เมืองไทยนี้ แล้วขอศาลว่า ขอให้ชื่อว่า “นางสาว” ศาลอ้างว่าผู้ที่จะเป็นผู้หญิงได้ คำว่า “ผู้หญิง” ในพจนานุกรมแปลว่า มีความหมายว่า ผู้สามารถมีบุตรได้ ดิฉันอยากจะถามว่า ผู้ไม่สามารถมีบุตรได้ ผู้ หญิงอาจมีโรคภัยประจำตัว ต้องผ่าตัดมดลูกทิ้งไป คนพวกนั้นอาจไม่ใช่ผู้หญิงซะ ไช้ไหมคะ อันนี้ พจนานุกรมก็ผิด คำว่า “ผู้หญิง” ผู้ที่สามารถมีลูกได้ แต่พจนานุกรมไทยผิดมานาน่าแก้ไขไหมได้

อภิรัตน์... คือผมก็เจอมาเยอะแล้ว แต่ผมก็คิดว่าผมจะแยศรวนี้ ถ้าจะพูดในทำนองที่เป็นปฏิบัติกับ ต่อผู้ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ผม ซึ่งผมก็ใจอ่อนบอกว่าจะเปลี่ยนความตั้งใจที่จะพูดเมื่อเห็นหน้า ผมก็อาศัยท่าน อาจารย์กิตติศักดิ์เมื่อกี้ อันนี้ที่จริงจะตอบคำถามอันแรกที่สงสัยกันอยู่ในใจ ทำไมการแต่งงาน การสมรส จึงเกิดขึ้นไม่ได้ในระหว่างคนเพศเดียวกัน ในประการแรกอาจจะบอกว่าถ้าการสมรสเป็นสัญญาะหว่างเพศ 2 เพศ ก็มีสิ่งที่เขาเรียกว่า ต้องส่งมอบของบางอย่างแก่กัน ทีนี้ก็สมมุติว่าถึงภาวะที่การชำระหนี้ตกเป็นพันธ ุวิสัย ผมก็สนใจเหมือนกัน เพราะถ้าส่งมอบสิ่งที่เป็นทรัพย์สินชนิดเดียวกันก็มีอยู่แล้ว ไม่รู้จะเอาไปทำอะไร แต่เดี๋ยวนี้อาจบอกว่าผ่าตัดได้แล้ว มันก็ไม่แน่เหมือนกันในบางจุด จะพูดถึงในเรื่องการสืบเผ่าพันธุ์ก็จะเป็น การจำกัดเหมือนกันที่จะห้าม หรือว่ามีข้อท้วงติงว่าการมีลูกได้หรือไม่ ไม่ถือเป็นสาระสำคัญของการสมรส แต่ความเห็นของผมว่าคงไม่ถึงขั้นนั้นกระมังที่เราควรจะยอมรับว่า สถาบันการสมรสสร้างขึ้นมาจากไม่เลือก เพศ คือเท่าเทียมกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเพศชาย เพศหญิงคือเพศหญิงก็สามารถแต่งงานกับเพศหญิงได้ เพศ ชายก็สามารถแต่งงานกับเพศชายได้ สถาบันนี้ในความเห็นของผม ในฐานะผมเป็นนักกฎหมาย ผมคิดว่ายังไกล สังคมไปไม่ถึง อาจเป็นเพราะว่าประวัติศาสตร์อย่างที่คุณกิริตีว่า มันเป็นเรื่องการที่จะเผยแพร่เผ่าพันธุ์มนุษย์ ในปัจจุบันจะเปลี่ยนไปได้อย่างไรหรือไม่ ผมเสนอขอให้มีการพูดอีกทีหนึ่งต่อไปนะสะ

ในเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าผมยกตัวอย่างคุณกิริตีว่าจะได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายในฐานะเพศใด คือ กฎหมายนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กม. อาญา มี กม. อยู่ บางส่วนที่เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะเลือกปฏิบัติต่อฝ่ายหญิง เช่น กม. ว่าด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา แบบธรรมดาคือมีลักษณะธรรมดาไม่ผิดปกติแห่งความเป็นมนุษย์นั้น ถ้าเราจะมองดูแล้ว คนที่ได้รับความคุ้มครองคือหญิง อันนี้เหตุผลอาจมาจากการ ...ถ้าผมไม่ผิด อาจมาจากพรหมจรรย์ของหญิง ซึ่งผู้ชายคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรักษาเอาไว้ เพราะฉะนั้นในการข่มขืนกระทำชำเราจึงมีโทษเป็นพิเศษ แต่การข่มขืนไม่ถึงกับกระทำชำเรา ถ้าทำกับเพศเดียวกันด้วยกันไม่มีความผิดฐานกระทำชำเรา มองในแง่นี้เป็นความผิดฐานกระทำอนาจารไป เราจะเห็นว่า กม. มีขึ้นมาเพื่อคุ้มครองเพศที่อ่อนแอกว่า เพศที่เป็นพรหมจรรย์ หรือต้องรักษาพรหมจรรย์คือเพศหญิงเป็นต้น เอละก็มาถึงเรื่องของเรว่า กม. อาญาควรคุ้มครองคุณกิริตีหรือไม่ ผมก็ยังตะขิดตะขวงใจอยู่เหมือนกันว่า ถ้าคุณกิริตีเรียกร้องในสิทธิเท่าเทียมกัน คุณกิริตีคิดว่า กม. ลักษณะกระทำชำเราหญิง ควรคุ้มครองคุณกิริตีด้วยหรือไม่

กิริตี :... กม. ของชาติไหนอะ

อภิรัตน์ :... ชาติไทย

กิริตี :... ชาติไทยเหอะอะ ก่อนที่เขาจะมี กม. นั้นขึ้นมา ควรคิดดูก่อนว่าคนที่ผ่าตัดเปลี่ยนเพศแล้วจะได้เป็นหญิงโดยสมบูรณ์หรือไม่ เพราะฉะนั้นตราบิตที่ยังไม่มี กม. ยังตอบรับไม่ได้ มีเพื่อนอยู่คนหนึ่งที่เขาผ่าตัดที่เมืองไทย ไม่ใช่เพื่อนแต่หมายความว่ารู้จักกัน เคยเห็นหน้า 2-3 ครั้ง อย่างรู้จักนามสกุลเลย นามสกุลใหญ่โตเหมือนกัน เขาผ่าตัดก็อย่างที่ทราบว่าเป็นการทดลองให้หมอบ เพราะหมอบที่ผ่าตัดไม่ได้ทำโดยสมบูรณ์เลย ทีนี้เพื่อนคนนี้ก็ไม่ได้ผ่าตัด พอผ่าเสร็จ เพื่อนคนนี้ก็ไม่ได้ทำงานอย่างชนิดว่ามีฐานะดี ให้สังคมยอมรับนะคะ คือเขาทำในฐานะกระเทยคนหนึ่ง ซึ่งสังคมไม่ยอมรับ เขาแต่งตัวเป็นหญิงจะไปขอสมัครงานไม่มีใครรับเขา แม้แต่ร้านทำผมก็ยังปฏิเสธเขา สิ่งเดียวที่ทำได้ก็เหมือนกับผู้หญิงอีกส่วน สิ่งเดียวที่ทำได้เพื่อจะหาเงินมาได้ก็คือเป็นโสเภณี เรื่องการเป็นโสเภณี โสเภณีจะไม่มีมาก ถ้าไม่มีลูกค้ามาก เพราะฉะนั้นโสเภณีมีมาก เพราะว่าลูกค้ามาก แล้วก็ demand, supply แม้แต่กระเทยที่เป็นโสเภณีจะไม่มาก เพราะว่าลูกค้ามาก แต่ลูกค้ามากเหลือเกิน แล้วทีนี้เมื่อเพื่อนคนนี้เขาโดนจับ หลังจากที่เขาผ่าตัดมาแล้วนะคะ เขาโดนเข้าไปในคุก กม. ไทยเขาไม่ยอม คือนายยังคงเป็นนายจะไปทำอะไรมาตลอดตัวก็ต้องเข้าคุกผู้ชาย อย่างที่แต่คุณในเมืองไทยเลย แม้แต่ในสหรัฐฯ เท่าที่รู้มาว่า ชายเข้าไป ถ้าชายคนไหนดูทำที่อ่อนแอก็จะโดนข่มขืนในคุก แล้วอย่างเขานี้ เขาเข้าไปในคุกเขาจะไม่โดนข่มขืนเหอะคะใช่ไหมคะ ไม่ต้องเสียเงินด้วย อันนี้นะคะโดนข่มขืน อยู่ในคุกสกปรกขนาดไหน แล้วตัวเขาก็เสียชีวิต เพราะว่าการผ่าตัดของเขายังไม่สำเร็จโดยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นนี่คือมันยากอยู่อย่างหนึ่ง สำหรับตัวดิฉันเอง มัน

อยากอยู่อย่างหนึ่ง คนที่เกิดมาเป็นกะเทยแล้วไปผ่าตัดนี่ สิ่งที่ยากอย่างหนึ่ง คืออยากนักที่สังคมจะยอมรับให้เสมอกับคนอื่น ถ้าไม่ดีกว่าคนอื่นก็จะต่ำกว่าคนอื่น แต่ส่วนมากก็จะต่ำกว่าคนอื่น อย่างดิฉันที่รู้ตัวเองทำได้ดีกว่าคนอื่นอยู่อย่างหนึ่ง คือ เขียนหนังสือได้ดี เราเขียนหนังสือออกมาแล้ว ทำให้คนเขาเข้าใจว่าคนในสภาพอย่างเรา มีความรู้สึกอย่างไร มีหลายร้อย หลายพันคน คนไทยที่อยู่ในที่นี้ ในเมืองไทยที่ต้องการผ่าตัดแปลงเพศชายอยากเป็นหญิง แต่เขาไม่มีสิทธิร้องบอกใครเลยว่าเขา อย่างพ่อแม่ก็ไม่กล้าพูด มีคำถามมาว่า อยากถามปัญหาครอบครัวก่อนและหลังการผ่าตัด เช่น คนในครอบครัวเห็นด้วยหรือไม่ ในครอบครัวขอพูดเดี๋ยวจะคะ ในครอบครัวจะคะ มีเพื่อนสนิทกันหลายคน ตอนอยู่ในโรงเรียนวัดเบญจมจะมีอยู่ 4 - 5 คนเป็นเหมือนกัน คือต้องการเป็นผู้หญิงเหมือนกัน แต่ละคนในชีวิต หลังจากนี้มา 20 ปี หลังจากเรียนหนังสือมาด้วยกันชีวิตก็เปลี่ยนไปคนละอย่าง ๆ นะคะ คนหนึ่ง ชีวิตเขาเรียกว่าอับจนมากที่สุดเลยคือ เพื่อนที่พ่อ - แม่ไม่ยอมรับเลย ทั้งครอบครัวไม่ยอมรับเลยว่าเป็นอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าฝ่าฝืนต้องโดนพ่อตี พ่อเตะ พี่น้องไม่ยอมรับ คือทุกอย่างครอบครัวจะหลอมความรู้สึกของคน ๆ หนึ่งขึ้นมา อย่างว่าแต่เป็นกะเทยเลย เป็นเกย์ เป็นผู้หญิง เป็นผู้ชายธรรมดานี้ก็เถอะ ดิฉันเชื่อแน่ว่าทุกคนในที่นี้ต้องรู้จัก คนหนึ่งที่เป็นกะเทยไม่ว่าจะเป็นเกย์หรือเป็นกะเทย

กิริติ :... ดิฉันเชื่อแน่ว่าทุกคนต้องรู้จักใครคนหนึ่งเป็นกะเทย มีคนไหนมั่งที่ไม่รู้จักคนที่ เป็นกะเทยเลยคะ ไม่มีหรอก ก็พูดมาอย่างนี้ เพื่อจะบอกว่าในด้านครอบครัว ทั้งในครอบครัว และในด้านเพื่อนฝูง ดิฉันคิดว่า เพื่อนทุกคน ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่เคยสอนมา มีความรู้สึก ว่า ความรักที่เขาให้เราเขาให้ตัวเรา เขาไม่ได้ให้ตัวเราเพราะเราเป็นผู้หญิงเราเป็นผู้ชาย เขาให้ตัวเรา เพราะว่าเราเป็นตัวเรา ไม่ใช่ว่ามันเป็น sex change คิดว่ามันคงเหมือนกัน อย่างที่อาจารย์ถามว่าเรื่อง กม. เขาจะยอมรับไหมนะคะ ดิฉันคิดว่า ถ้า กม. ไทยยอมรับว่า Transsexual ที่ผ่าตัดแล้วโดยสมบูรณ์ Transsexual ก็ควรจะสิทธิเหมือนผู้หญิงทุกอย่าง เพราะผู้หญิงถ้าโดนข่มขืนไป แล้วตรวจดูปรากฏว่ามีลูกไม่ได้ ก็บอกว่าหญิงคนนี้ไม่ใช่ผู้หญิงนี่จริงไหมคะ

อภิรัตน์ :... ผมก็ทราบแล้วว่าแพ้นะ (ฮา)

คุณกิริติที่นี้ไม่ได้ให้แพ้อะไรนะ

ครับ คือ ในเรื่องทำนองนี้ แปลงเพศ ผมเองก็ใจอ่อน เพราะรู้ว่าได้มายากนักหนา ใต้เรื่องสิทธิต่าง ๆ นั้นนะ ถ้าควรจะอุทิศให้ก็ควรจะพอมีกระมังนะฮะ แต่ที่นี้จะให้สิทธิใจอย่างไร ผมคิดว่าฝ่ายที่ต้องพิสูจน์ควรเป็นฝ่ายที่ได้ที่ขอกล่าวอ้างขึ้นมาว่าตนเองพึงสิทธิเยี่ยงชายคือยอมสละสิทธิที่ตนเองมีอยู่ในฐานะที่เป็นเพศชาย เช่น สิทธิที่จะไปรับราชการทหาร เป็นต้น เพราะถ้าเป็นชายต้องรับราชการ ต้องถูกเกณฑ์ทหาร ถ้าเป็นหญิงก็ไม่ต้อง หน้าที่ต่าง ๆ ที่ติดผูกพัน หรือว่าติดมากับเพศมีอยู่รวมทั้ง การสมรส การหย่าร้างต่าง ๆ ด้วย ถึงแม้ในปัจจุบัน กม. จะเท่าเทียมแล้วก็ตาม เรื่องนี้ผมว่ายังไม่คิดใจเท่ากับอีกเรื่องหนึ่งว่าถ้าเราจะผูกพันถึงเกย์แล้วจะมีลักษณะพิเศษ คำว่า เกย์อย่างที่คุณกิริติแบ่งแยกกว่า มีอยู่พวกหนึ่ง

พวกที่ชอบเพศเดียวกัน แต่มีความต้องการทางเพศ คือ เขาจะมีความสุข หรือประสบความสำเร็จในชีวิต คือการที่เขาจะได้มีเพศสัมพันธ์กับชายด้วยกัน หรือกับหญิงด้วยกันเท่านั้น โดยที่ตัวเขาเองยังไม่ยอมสละเพศ ที่ตนเองมีอยู่ในด้านจิตใจที่เราเรียก Homosexual แท้ ๆ ลักษณะนี้เป็นลักษณะที่ค่อนข้างจะอันตรายแล้วที่ คุณก็วิตกกังวลอย่างในต่างประเทศก็คือลักษณะของ Homosexual แล้วที่ผมเข้าใจว่าในสังคมลัทธิอยู่ทุกวันนี้คือ Homosexual เพราะว่าอะไร เพราะว่าอันที่หนึ่งนั้น โอกาสที่บุคคลที่เขาวันนี้จะแสวงหาเหยื่อของตัวเอง ด้วยวิธีการที่ผิดทำนองคลองธรรม ยกตัวอย่างเช่นใช้ขนมล่อเด็กเป็นต้น (ฮา) อันนั้นจะรับอาจเป็นที่สังคมเราเกรงกลัวกันอยู่ เกรงกลัวกันอยู่มาก อันนี้ไม่ใช่เพราะว่าภัยนี้เพิ่งเกิดขึ้น ผมอาจกลับไปสู่ประวัติศาสตร์ เพื่อที่ว่าสิ่งนี้ทำกันมาในสมัยโบราณ และทำที่ไหนนั้นก็บอกได้ว่าในหมู่คนที่ต้องห้ามถูกต้องกับฝ่ายตรงข้ามพูดถึงศาสนาพุทธคือ พระภิกษุที่ไม่สามารถจับต้องสิ่งที่เป็นหญิงได้ ก็ใช้วิธีการนี้คือว่า เอาเด็กนี้ ละมาเป็นบิณฑบาต เช่น ที่เขียนไว้ใน กม. ตรา 3 ดวง เรื่องกฎพระสงฆ์ว่าเช่นนี้ (ฮา) ลางเหล่าเห็นชายเด็ก ลูกข้าราชการอาณานิคมราชกุมารี ก็พูดจาเกลี้ยกล่อมชักชวนไปไว้ แล้วอดจวบเกล้าคลึงไปไหนเอาไปด้วย (ฮา) แต่งตัวเด็กเขาไปประกวดเรียกว่า ลูกสาว หลานสุดใจ ศรียตราสิวัต ยานัดก็มีบ้าง ชิงกันชิงหาพยาบาลเกิดวิวาทตีรังกันตาย ด้วยไม้กระบองสั้น พิจารณาได้ตัวมารับเป็นสัจ... ได้ไม้กระบองสั้นเป็นหลายอัน ไม่ทราบไม้กระบองสั้นเอาไว้ทำไม (ฮา) แต่นี่คือสิ่งที่เกิด ที่ทำให้เกิดกสิยศักพวกนี้เอง ที่นี้เราจะทำอย่างไรกับสิ่งนี้ เมื่อก่อนนี้เคยมี กม. อย่างที่ท่านอาจารย์กิตติศักดิ์ท่านได้กล่าวไว้แล้ว แต่ในปัจจุบันก็มีแต่ กม. ในเรื่องอนาจาร เช่น คนอายุต่ำกว่า 13 ปี ไม่ว่าจะชายหรือหญิงถ้าไปทำอะไรกับคนอายุต่ำกว่า 13 ปีก็ จะมีความผิดอาญา ไม่จำกัดว่าชายทำหญิง หญิงทำต่อหญิง หรือชายทำต่อชาย อันนี้ก็ยังคงเป็นความผิดอยู่ ผมยังมีความเห็นว่าถ้าเกย์เรียกร้องว่าอันนี้ไม่ควรเป็นผิดต่อไป ผมก็ยังมองดูว่าผู้อ่อนวัย อ่อนอายุก็อาจ ถูกหลอกลวงได้ง่าย เรื่องต่อไปที่ว่ามันจะเป็นการเอาเยี่ยงอย่างกันต่อไปหรือไม่ ผมเห็นว่าอย่างคุณก็คิดว่า มันก็ไม่แน่ว่าจะมีการเอาเยี่ยงอย่างต่อไปหรือไม่ อีกประการหนึ่งศีลธรรมของเรา คือยอมรับว่าแค่นั้นเป็น ศีลธรรมประจำใจเขา เราทั้งหมด เพราะว่าศีลธรรมประจำใจของเราทั้งหมดถ้ามีอยู่แล้วสิ่งนี้จะยอมรับว่าเป็น ศีลธรรมประจำใจของคนหมู่เรา ชาติเราสิ่งนี้แสดงอยู่ใน กม. ถ้าเราแสดงว่าศีลธรรมของเราเป็นอย่างอื่นเราก็ ชี้ไว้ใน กม. เหมือนกัน ที่มันสำคัญก็ตรงนี้ และผมก็คิดว่านัก กม. เป็นพวกอนุรักษนิยมมาก ๆ ก็เพราะอะไร เพราะเขาคิดว่า กม. เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงศีลธรรมจรรยาของคนกลุ่มนั้นเท่านั้น มนุษย์ไม่ควรเป็นอย่างอื่น นอกจากสิ่งที่คนยอมรับกัน บางครั้งเราอาจจะยอมรับกันว่ามีคนกลุ่มนี้ที่เราจำเป็นต้องให้สิทธิ เสรีภาพ หรือจะยกสิ่งนั้นไว้ให้ แต่บางครั้งเราต้องยอมรับว่าศีลธรรมของเรา มันก็สำคัญและควรเป็นสิ่งที่เราต้องจริงจังและเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าผู้ที่จะอ้างเรื่องนี้ต้องพิสูจน์ให้ชัดเจนว่ามันจะไม่กระทบกระเทือนถึงศีลธรรมของประชาชน แต่ไม่ว่าด้วยประการใดก็ตามผมยอมรับคุณก็รู้

ทิพย์ชนก : อจ. ดร. อภิรัตน์ ก็ได้จบไปแล้ว ซึ่งได้ฝากให้เราช่วยกันคิดว่า ถึงแม้จะไม่มี กม. ห้ามไว้ แต่ว่าศีลธรรมในใจเราเนี่ยก็อาจนำเข้ามาที่จะวัดว่าสิ่งใดที่ควรจะทำหรือไม่ทำหรือไม่ ซึ่ง อจ. เสรี

วงศ์มณฑา ตอบสิ่งที่ อจ. ดร. อภิรัตน์ ได้กล่าวแต่สิ่งที่ อจ. อภิรัตน์ ได้พูดไว้ชัดเจนมากที่สุดก็คือ อจ. บอกว่าเหตุที่เกิดกัญญาในเมืองไทยปัจจุบัน เพราะว่าศึกกระบองสั้น

ดร. เสรี วงศ์มณฑา : ก่อนหน้าที่จะเข้ามาที่นี่ ก็เข้ามาด้วยอารมณ์ที่ค่อนข้างจะขึ้นมึนพอสมควร แต่เมื่อฟังอาจารย์กิตติศักดิ์แล้ว ก็หวาดหวั่น แหมช่างพูด วิบริต จิตทราหม ต่ำสุด ผีนกภูธรธรรมชาติ บอกได้คำเดียวความรู้สึกของตนเองตอนนี้อาจจะอยู่ภายใต้คำพิพากษาของทุกคนที่นั่งอยู่ในที่นี่ ถ้า homo คือเหตุแห่งกัญญา ถ้า homo คือคนที่ไม่น่าจะอยู่ กฎหมายน่าจะไต่ถามว่าอันหนึ่งว่าการยอมรับความตายของ homo นำยินยอมกันได้โดยไม่ต้องมีกฎหมายอาญาลงโทษผู้กระทำผิด หากแม้มีกฎหมายฉบับนั้นตราไว้จริง ๆ ขอให้ทุกคนจงถอดไม่ว่า No. 40, 42 ขว้างลงมาตรงนี้ ขออย่างเดียวเท่านั้นให้ตายอย่างให้พิการที่พูดนี้อาจให้อารมณ์ ความรู้ทุกคนในห้องนี้ได้ แต่ที่พูดเมื่อกันไม่ได้เป็นการพูดเล่นแม้แต่น้อยเลยทีเดียวและอย่างที่คุณกิริตี บอกไม่มีใครในโลกนี้สักคนเดียวที่เกิดมาแล้วอยากเป็นเกย์ แต่มันมีบางส่วนในชีวิตซึ่งไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นตรงใด ถ้าโลกนี้ประกอบด้วยพระเจ้าและซาตาน มันก็คงมีการแข่งขัน บางครั้งที่พระเจ้าเป็นเจ้าพลาต ที่ปล่อยให้ซาตานแอบเข้ามาใส่องค์ประกอบบางประการในชีวิตของคนบางคนที่ทำให้ชีวิตต้องเป็นในรูปแบบ ๆ หนึ่ง คือตามปกติแล้วนี่ ถ้าจะมองในแง่ กม. กับเกย์ กม. อาจพูดถึงเรื่องสิทธิ และเรื่องของอาญา คุณกิริตีอาจพูดไปแล้วในเรื่องของ transexual แต่ตัวเองอยากพูดในเรื่อง homo สิทธิไม่เรียกร้องแต่ขออย่างเดียวอย่างมีอาญา จะอยู่กับใครไม่ให้ลดทอนสิทธิไม่ว่า จะอยู่กับใครไม่มีสิทธิเรียกร้องฟ้องหย่า ไม่มีเรียกร้องหาทรัพย์สินใด ๆ ครั้นจะถูกใครข่มขืนไม่มีสิทธิเรียกร้องก็ไม่ว่าแต่ขอ อย่างเดียวถ้าทำอะไรกับใครแล้วอย่ามีอาญา คือปัญหาของ กม. ปัจจุบันนี้ เราคงต้องพูดถึงศีลธรรมที่ตราไว้เป็นตัวหนังสือกับศีลธรรมที่เกิดขึ้นในความรู้สึกในจิตใจ ของคนซึ่งมี 2 อย่าง ซึ่งเราอาจจะเรียกกันว่า เป็นศีลธรรมแห่งประชาคมกับศีลธรรมส่วนบุคคล ครั้งหนึ่งเคยมีนักศึกษาคณะนิติฯ ไปสัมภาษณ์เรื่อง กม. ตัวเองก็ตอบอย่างจริงจังที่สุดบอกว่า เป็นคนที่ยอมรับว่าดีที่สุดในเรื่องของ กม. แต่คิดว่าตั้งแต่โตมาจนป่านี่ 30 กว่าปี เคยทำผิด กม. ผิดอย่างเดียวก็คือ กม. จราจร ส่วน กม. อื่นไม่เคยทำผิดที่ไม่เคยทำผิดนั้นเพราะว่ายึดมั่นศีลธรรมในเรื่องของจิตใจ ไม่รู้หรือว่าที่นั่นมี กม. โดบอกผิดอาญา ผิดแพ่งหรือไม่ แต่รู้ว่าควรจะทำอะไรกับคนอื่นที่อยู่รอบตัวตัวเองอย่างไร รู้ว่าของของใครจะหยิบจะฉวยได้หรือไม่ รู้ว่าชีวิตของใคร เรามีสิทธิที่จะไปทำลายความสุขความปรารถนาของเขาหรือไม่ เราไม่รู้หรือว่านั่นเป็น กม. หรือเปล่า แต่เท่าที่ผ่านมามาตลอดอายุ 30 กว่าปีไม่เคยสักครั้งหนึ่งที่จะโดนอาญา สิ่งเดียวที่โดนคือใบสั่ง เพราะฉะนั้นวันนี้จะมาพูดกันถึงปัญหาของเกย์กับ กม. ก็บอกได้คำเดียวว่าทุกวันนี้ไม่รู้ กม. แต่พอใจสภาวะที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ คือพอใจที่ไม่เคยมีใครเข้ามาต่อแยะ คืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นคนที่ไม่คิดจะเรียกร้องอะไรสำหรับการเป็น homo แต่ที่คุณกิริตีเรียกร้องสำหรับทรานแซ็กชวลก็น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สำหรับคนที่แก้ไขสภาวะทางร่างกายให้สอดคล้องกับจิตใจแล้ว แต่สำหรับคนที่ภาวะทางร่างกายยังเหมือนเดิมอยู่มิได้สอดคล้องกับจิตใจ ก็คงไม่คิดจะเรียกร้องสิทธิใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะสิทธิทางใดก็ตาม แต่อย่างเดียวกันเท่านั้นที่เอจกจะเรียกร้องก็คือความเข้าใจจากเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกที่อยู่ด้วยกัน ได้เข้าใจว่ามันไม่ใช่เป็นความปรารถนาเป็นต้นหาใด ๆ ทั้งสิ้น ตลอดระยะเวลาที่

ก้าวออกมา เพื่อจะบอกให้คนอื่นรู้ว่าตัวเองเป็นใครรู้ว่ามึงทั้งเสียงชมเชยว่ากล้าหาญ และเสียงประจานว่าเป็น
บ้า แม้แต่อาจารย์ใน มธ. บางคน ซึ่งเราคิดว่าเป็นปัญญาชนในระดับที่เรียกว่าปริญญาสูงกว่าปริญญาตรี
ด้วยกัน ทั้งนั้นก็ยังอุตสาหะเอาเราไปพูดว่าในห้องเรียนให้ นศ. บางคนฟังว่านี่เป็นบ้าไปแล้วหรือ “เป็นก็เป็น
ไปซี ทำไมต้องประกาศให้ใครรู้” ก็ทำไมถ้าเรามีความปรารถนาอยากจะทำอย่างสบายใจ เพื่อที่จะไม่จำ
เป็นต้องเสแสร้งแก้งทำอะไรกับใคร เราจะบอกความจริงไม่ได้หรืออย่างไร เราเบื่อกับคำถามที่ว่าเมื่อไรจะ
แต่งงาน ก็ถ้ารู้กันเสียอย่างนี้ต่อไปคงไม่มีใครมาถามว่าเมื่อไรจะแต่งงาน เพราะว่าอย่างไรเสียคนที่เรารักก็
คงไม่คิดที่จะแต่งงานกับเรา เราเบื่อกับคำถามเหล่านี้มาก เราไม่อยากจะให้คนบางคนที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของเรา
หรือเป็นเพื่อนของเรามาสอพลอกับเรา มาชี้บอกว่าคนนั้นเด็ด อจ. บีะนะ บีะก็บีะไปไม่เกิดอะไรในสายตาเรา
ครั้งหนึ่งเคยไปอบรมที่ต่างจังหวัดให้กับบริษัทใหญ่มากบริษัทหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยผู้จัดการของบริษัทที่เป็นสาขา
ทั่วประเทศ ซึ่งเรารู้เลยว่า เวลาผู้หลักผู้ใหญ่จะไปไหนก็ตาม คนไทยมีสัญลักษณะที่น่ารักอยู่อย่างหนึ่งคือเมื่อ
เลี้ยงดูแล้วต้องปลูกเสื่อ เย็นวันนั้นหลังจากรับประทานอาหารเย็นเสร็จ ก็มีผู้จัดการสาขาสาขาบุรี เขาพูดกับ
ปฎิคมชาวกรุงเทพฯของเขาบอกว่า “เฮ้ย ให้หาตัวดี ๆ ให้ อจ. สักคนหนึ่งเอานั่ง ๆ เลย อาจารย์ (เน้นเสียง)
ขึ้นไปรอข้างบน เดี่ยวผมให้เขาส่งขึ้นไปเอง” คน ๆ นี้เหตุการณ์นี้เกิดเมื่อปีที่แล้วนี้เอง แสดงว่าคน ๆ นี้ไม่
เคยอ่าน นสพ. ไม่เคยอ่านนิตยสารใด ๆ ในโลกนี้ เพราะว่าคนที่เคยอ่าน นสพ. หรือนิตยสารต้องรู้ว่า อจ.
เสรี เป็นเกย์ ถ้าพูดอย่างมีจิตใจถูกต้อง คนเราไม่ต้องบอกว่ามันเป็นกะเทย เพราะว่าเมื่อครั้งที่ต่อถาม เฮ้ยไม่ใช่
ที่คุณก็รู้ตามว่ามีใครในที่นี้ไม่รู้จักคนเป็นกะเทยสักคนใหม่ บอกยืนยันได้ว่าใครในที่นี้รู้จัก อ. เสรีก็รู้จัก
กะเทย 1 คนแล้วละ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีปัญหาที่จะต้องถามอย่างนี้ต่อไป ก็นี่แหละ อยากจะบอกให้รู้ว่า
สาเหตุที่บอกออกมานี้ ไม่ได้เรียกร้องสิทธิทาง กม. สาเหตุที่บอกมานี้ใช่อยากจะทำชา แต่เพื่อชีวิตที่
จ่อมปลอม เบื่อกับการที่ต้องเผชิญกับคนที่อยู่ทุกวันนี้ เดี่ยวนี้ชอบอยู่กรุงเทพฯ ทั้ง ๆ ที่เป็นคนต่างจังหวัดเลย
ดูเหมือนเป็นคนไม่รักพ่อแม่ เพราะไม่อยากที่จะกลับต่างจังหวัด คนแก่ที่นั่นไม่รู้ว่เกย์คืออะไร เมื่อไปถึงที่ไรก็
ถาม “พ่อคุณเมื่อไรจะบวช เมื่อไรจะแต่งงาน” ในใจเราก็คิดว่าบาปแค่นี้พอแล้ว ยังไม่อยากจะถูกวิจารณ์ใคร
จึงไม่คิดจะบวช ดังนั้นก็ต้องเป็นมติของประชาชนว่าการที่เรามีความปรารถนาอย่างนี้ ซึ่งจะมีอะไรไม่รู้ใน
ร่างกายที่ทำให้เรามีความปรารถนาอย่างนี้ ถ้าชีวิตของเรายังไม่เดือดร้อน เราเองควรจะได้รับการประนาม
จากเขาหรือไม่ ทุกวันที่อยู่นี้ ปลงตกเสียแล้วสำหรับคำประนาม แต่นั่นแหละ เส้าหิน 8 คอกตอกเป็นหลัก
ถูกคนผลักบอยเข้าเส้ายังไหว แล้วหัวใจเกย์ไม่แกร่งบ้างหรือ บางครั้งก็ต้องการกำลังใจที่จะทำให้เพื่อน
มนุษย์รอบตัวเรามองเห็นว่าอย่างน้อยที่สุดเราก็เป็นคนมีค่าต่อสังคม คือเราอยากให้เขาเป็นผู้พิพากษาเรา
จริงๆ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดจะถามว่าอยากให้มี กม. อะไรใหม่ อยากให้มี กม. อันหนึ่งว่าถ้าคนทุกคนยอม
รับว่าเกย์เป็นผู้สร้างกลียุค hom เป็นผู้สร้างกลียุค ก็อยากให้มี กม. อันหนึ่งว่า เมื่อสืบสวนรู้แน่ๆว่าใครเป็น
เกย์ หรือสารภาพแล้วให้ฆ่าเกย์นั้นได้ โดยมีชื่อของใครก็ตาม โดยชนิดที่คน ๆ นั้นไม่ควรจะได้รับโทษทัณฑ์
ทาง กม. นั้น เป็น กม. ฉบับเดียวที่ต้องการให้มี ไม่เคยเรียกร้องสิทธิไปให้มากไปกว่านั้น ทุกวันนี้เวลา
ทำงานได้ถ้าหากเป็นคนไม่มีความสามารถแล้วถูกตัดสิทธิจะไม่เสียใจเลย แต่ถ้าครั้งใดรู้ตัวว่ามีความสามารถ
แล้วถูกตัดสิทธิ เพราะเหตุว่าวิปริต จิตทรมานอย่างที่ อจ. กิตติศักดิ์ว่า (ฮา) เมื่อนั้นก็จะมีความรู้สึกเสียใจ ๆ

ว่าที่เราซื้อสัตย์ต่อสังคมเพื่ออะไร นี่ถ้าเราสอพลอจอมปลอมต่อสังคมต่อไป เราจะไปไกลกว่านี้กระมัง เพราะฉะนั้นบางครั้งความรู้สึกน้อยใจวันนี้โหมมันมีบ้าง แต่สำหรับเสียงนินทาภาเลนนั้นนะ ชินชาเป็นเสียงธรรมดาไปเสียแล้ว ชินกับการที่ผู้ชายจะลูกเดินหนี ชินกับการที่ผู้ชายจะหลบไม่ยอมพูดด้วย ชินกับการที่หญิงจะเกลียดชังแล้วทำทนายว่าถ้าไปก็ไปเลย แล้วอยากกลับมา แต่คำทำเหล่านั้นบางครั้งมันก็ไม่ได้ผลนัก เสรีไม่เคยคิดจะเอาชนะใคร แต่บางครั้งเราก็เดินเข้าเส้นชัยโดยไม่รู้ตัว เพราะฉะนั้นถ้านั่งพูดได้ ที่นี้อยากขอ ร้องสิทธิอันหนึ่ง ซึ่งบอกแล้วว่าเป็นสิทธิปุถุชนนั้น พวกหญิงทั้งหลายกรุณาอย่าแข่งกับเสรี เพราะว่าเสรีไม่เคยคิดจะแข่ง ไม่เคยคิดว่าตัวเองนั้นเหมือนกับผู้หญิง ถ้าจะพูดไปแล้วทุกวันที่อยู่ที่นี่ อยู่เหมือนคนที่รอเศษ เนื้อข้างเคียงเท่านั้นเอง ชายที่อยู่ด้วยกันทุกวันนี้เขามีแฟนเป็นผู้หญิง เขามีสิทธิที่จะอยู่กับหญิงคนไหนจนถึงจุด วินาทีที่เขาหมดสิทธิ ถ้าเขาต้องไปส่งกันถึงบ้านเขาก็ไป ถ้าพ่อแม่ที่บ้านอนุญาตให้อยู่ด้วยกันจนถึง 5 ทุ่ม เขาก็จะเจอเราหลังเที่ยงคืน และเขาก็ไม่เคยเรียกร้องว่าจะมาเจอเราก่อนหน้านั้น บางครั้งความสุขถูกเบียด เบียน ๆ มาจากหญิงบางคนที่ไม่เข้าใจเรา บังเอิญเขามีแฟนที่น่ารักที่เขาอยากขอเศษข้างเคียงอย่างที่ว่า เสรีแล้วพอเขารู้จักจะทำทนาย ไปชิ อยากรไปอยู่กับ อจ. เสรีไปเลย แล้วอย่ามานะ ทำมัยทำไมถึงต้องเจอ ปัญหาเหล่านี้ แล้วชายบางคนที่ถูก ที่หลบหลีก ไม่อยากเข้าใกล้ เราารู้สึกว่ายิ่งเป็นอย่างนี้มากเท่าไรยิ่งรู้ สึกอยากให้ กม. ที่เรียกร้องฉบับนี้เป็นจริงจังเลย พอใครผลอตัวแสดงความเป็นเกย์ ใครผลอตัวสวภาพ ความเป็นเกย์น่าเป็นสิทธิให้ใครที่อยู่ใกล้ที่สุดในขณะนั้นสามารถเข้าได้ทันทีโดยไม่มีคามผิด จริงๆ นะ ถ้า ชีวิตไม่ได้โตมาจนปานนี้ ไม่ได้สร้างความผูกพันอะไรบางอย่างกับสภาวะแวดล้อม ทั้งที่เป็นมนุษย์กับทั้งที่เป็น ผลงานและที่เป็นภาระหน้าที่ ไม่เคยเสียกายเลย ไม่เคยเสียกายเลยจริงๆ ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง แต่ เดี่ยวนี้พ่อแม่เลี้ยงมาจนปานนี้ ยังมีความรู้สึก ยังไม่ได้หาความสุขให้พ่อแม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นจะต้องอยู่ ต่อไป ตัวเองเคยไปศึกษาอเมริกา 6 ปี ตลอดระยะเวลา 6 ปี ที่อยู่ในอเมริกา ไม่ว่าจะไปเที่ยวมหรสพ ใด ๆ ได้ความสุขเพียงส่วนเดียวนั้นคือครั้งแรก แต่พอครั้งหลังจะต้องนึกตลอดเวลาว่าทำไมเราได้ความสุขอัน นั้นจนขณะที่พ่อแม่ไม่เคยได้รับความสุข นั่งดูละครสัตว์ ทำไมเราได้เพลินกับสิ่งเหล่านี้ ทำไมพ่อแม่เราไม่ได้ เพลิน นั่งดูสเก็ตน้ำแข็งก็คิดว่าทำไมเราทำได้ดู ทำไมพ่อแม่เราไม่ได้ดู ไปเที่ยวดิสโก้แลนด์ก็คิดว่าทำไมเราทำได้ดู สิ่งเหล่านี้ ทำไมพ่อแม่เราไม่ได้ดู และนี่คือสิ่งที่ป็นภาระหน้าที่ที่กำลังต้องทำ ก็เลยรู้สึก ถึงแม้ว่าเกลียด ชีวิตตัวเองแค่ไหนก็ตายไม่ได้เสียแล้วด้วยตัวเอง คือที่เรียกร้องให้มี กม. ฆ่าเราเพราะ เดี่ยวจะมีคนถามว่าถ้า คิดอย่างนั้นทำไมไม่ทำตัวเองซะละ ตอบว่าด้วยตัวเองทำไม่ได้ซะแล้ว ในขณะที่ได้ส่งพ่อแม่ไปอเมริกาให้ได้ เทียบแล้ว ตัวเองก็นั่งหาเงินอยู่ต่อไปเพื่อจะส่งให้ 2 ท่านได้สนุก น้องสาวและน้องชายไม่ยอมทำงานอยู่ เมืองไทย ต้องทำงานหาเงินให้เขาตั้งรกรากอยู่อเมริกา เพื่อหวังว่าเขาจะได้ในสิ่งที่เขาต้องการ มีภาระซะแล้ว ถ้าเกิดถามว่า อจ. เสรี คิดอย่างนี้แล้ว ทำไมไม่ฆ่าตัวตาย ภาระมีฆ่าไม่ได้ซะแล้ว แต่ถ้า กม. อย่างนั้นมี จะยินดีอยู่ได้คำพิพากษาของประชาคม เพราะว่าทุกวันนี้สิ่งที่พยายามมากที่สุดคือว่า ไม่พยายามจะทำให้ ใครเดือดร้อน และอย่างที่ต่อสู้มาและถามว่าเคยใช้ขนมล่อเด็กบ้างไหม เป็นธรรมชาติ ไม่มีขนมเด็กที่ไหน จะยอมให้อุ้ม มันเป็นธรรมชาติ แล้วเราต้องถามต่อไปว่ามันเป็นสิทธิของเด็กเหล่านั้นมัยที่จะยอมรับขนม อยากรจะเล่าชีวิตจริงให้ฟังสักนิด แล้วให้คนในที่นี้ลองพิพากษา ในขณะนี้เนี่ยแฟน 2 คนเรยนอยู่ที่อเมริกา

ทุกคนก็ควรจะรู้ เพราะว่า นสพ. ลงข่าวเกี่ยวกับกราว แฟนคนหนึ่งอยู่ด้วยกันมา 4 1/2 ปี จบเศรษฐศาสตร์ที่
ธรรมศาสตร์นี่ ก่อนหน้าที่คน คนนั้นจะตัดสินใจมาอยู่ด้วย เขาก็คงคิดหนัก เริ่มจับกันวันที่ 9 ธันวาคมปีที่มีเอ
เซียนเกมส์ในเมืองไทย กว่าที่เขาจะตัดสินใจไปไหนมาไหนด้วย ก็คือในวันที่ 14 มีนาคม ในปีถัดไป ซึ่งเป็นวัน
เกิดของเขา และหลังจากที่ร่วมอยู่ด้วยกัน เขาคงคิดอะไรหลาย ๆ อย่าง เด็กคนนี้น่ารัก มีความสตัยซื่อ
อยากมีอนาคตก้าวหน้ากว่าที่ทางครอบครัวจะให้ได้ก็จึงต้องใช้ขนมล่อเด็กอย่างที่ว่า มาอยู่กับพี่มัย พี่มัยงานให้
ทำ เงินทองของพ่อแม่ไม่ต้องไปเอาของเขาหรอก ทำงานกับพี่แล้วจะใช้ เงินทองที่ให้เขานี้บอกชะด้วยนะ
(เพื่อศักดิ์ศรีของเขา) เขาไม่เคยแบมือขอเราโดยไม่ทำงานซักแดงเดียว แม้แต่สลึงเดียว เริ่มต้นมาทำงาน
ด้วยกัน เขาเป็นผู้ช่วยในการทำวิจัย บังเอิญมีงานวิจัยอยู่เยอะ เขาแสดงหนัง ถ่ายแบบโฆษณา เงินทุก
บาททุกสตางค์เขาเก็บเอาไว้ สิ่งที่เขาจะเอาจากเราก็แค่อาศัยบ้านเราอยู่ ไม่ต้องจ่าย หอรัชดาฯ เดือนละ
100 อาศัยข้าวบ้านเราโดยไม่ต้องจ่ายค่าอาหารเพิ่ม แต่ไม่ใช่เป็นการแบมือขอเงิน แต่เงินทุกบาททุกสตางค์
ที่เขาเก็บเอาไว้ได้นั้นเขาต้องทำงาน เสร็จแล้วจนกระทั่งจบ 4 ปี เขาถึงเก็บเงินได้ถึง 7 หมื่นกว่าบาท ที่เขา
ไปเมืองนอกครั้งนี้ เขาก็ไม่ได้ใช้เงินเราสักแดงเดียวอย่างที่ นสพ. จะจำ เงินค่าตัวเครื่องบินเป็นของเขา เงิน
ค่าเล่าเรียนเทอมแรกเป็นของเขา เงินติดตัวใช้สองสามเดือนแรกก็เป็นของเขา และในขณะที่เราทำได้อคือ
เรามีร้านอาหารอยู่ที่เมืองนอก ลงทุนด้วยเงิน 5 แสนบาท โดยให้น้องเขยเป็นผู้ดูแลและผู้จัดการ แล้วมี
แฟนของเราคนนี้มีหน้าที่เสริมและล้างจานอยู่ที่นั่น เพื่อที่จะหาเงินสำหรับที่จะเรียนจบ และขนมที่เราเอาไป
ล่อเขานี้คิดว่ามันอร่อยพอมัย ก็กับการที่เขาทรงสภาพเป็นผู้ชายทุกประการในการอยู่ร่วมกับเรา นี้แหละคือ
ที่เรายกให้ ถ้าถามว่าเคยเอาขนมล่อเด็กมัย เคยใช้แบบนี้ แต่สำหรับเด็กคนหนึ่งที่ต้องการอนาคตเหล่านั้น
แล้วเขาก็ได้จริงๆ ทุกวันนี้ ทุก 5 วัน โทรศัพท์คุยกันจากอเมริกาถึงเมืองไทย ขอให้คนที่นี้พิพากษาว่าขนม
ชิ้นที่เราให้ไปเป็นยาพิษหรือโปรตีน นะฮะ กม. ยังไม่มี แต่อยากจะทำให้ใช้กฎแห่งหัวใจของความเป็น
มนุษย์ทุกคนช่วยพิพากษาด้วยว่าจะทำอย่างไร และก็ทุกวันนี้ที่กลับจากเมืองนอกมาอยู่คนเดียวเหงาแทบใจ
จะขาดดิน แต่ก็ยอมเพื่ออนาคตของเขา บอกเขาแล้วว่าจะให้เขาได้ไปเรียน และเขาก็เก็บเงินจนพอไปเรียนก็
ให้เขาไปเรียนแล้ว ขณะที่ตัวเองเหงาจนขาดดิน แต่คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเราควรจะต้องให้เขาตามสัญญา แล้วเขา
ก็ได้สิ่งเหล่านั้นแล้ว ถ้าเราสังเกตได้ชัดว่าถ้าเขาไม่ได้ไป เขามีปมด้อยในการที่จะอยู่กับเรา ทุกครั้งที่เราเจอ
เพื่อนที่เป็นนักเรียนนอกด้วยกันต่างคุยกันถึงความหลังด้วยความเพลิดเพลิน เขารู้สึกมีปมด้อย เดียวกับปวด
ท้องฉี่เข้าห้องน้ำ เดียวก็อยากสูบบุหรี่หรือขออนุญาตไปสูบบุหรี่ เขามีความรู้สึกว่าเขาต่ำต้อยเหลือเกินในขณะที่
เรากำลังมีความสุข แหมที่ตอนใช้ Winter นั้นเกือบแน่นอนะ คือมันอดไม่คิดถึงความหลัง ขอให้คนอื่นที่ไม่เคย
ไปขอให้เข้าใจว่าบางครั้งไม่ใช่เป็นการดัดจริตที่เราเมื่อเจอกันแล้วอดพูดถึงความหลังไม่ได้ ตอนนี้นะ อจ. เสรี
มีเพื่อนเก่าอยู่คนหนึ่ง ดร. อรุณวดี ยืนอยู่ข้างหลัง เดียวเจอกันก็คงต้องคุยกันถึงเรื่องเมืองนอกอีก ถ้าใครมา
ได้ยื่นเข้าอย่าหาว่า 2 คนนี้ดัดจริต แต่ชีวิตของเราคลุกคลีกันเมื่อตอนเราอยู่เมืองนอก ถ้าจะคุยกันก็ต้องคุย
กันถึงเรื่องที่อยู่เมืองนอกไม่ใช่เป็นความดัดจริต แล้วหลายครั้งที่เราเจอเพื่อนในที่ทำงานเราก็คุยกันแบบนั้น
แล้วปรากฏว่าแฟนที่รักของเราคนนี้นึกหนักทุกทีด้วยความมีปมด้อย แต่เราตั้งใจว่าอีก 2 ปี ถ้าเขากลับมา

เขาจะเข็ดหน้าชูตาไปกับเราได้ เขาคงเป็นคนที่ฉันชื้ออยู่ (ฮา) เขาจะเป็นคนที่ไม่หิวหรือยามที่เราคุยกันถึงเมืองนอก ฝากไว้เพียงแค่นี้ ขนมหที่ยื่นไปยาพิษหรือไม่แต่ขอให้อใจทุกคนพิพากษา

ทิพย์ชนก... กรุดมาอย่าเพิ่งกลับนะคะ เพราะว่าจะมีคำถามขอความเห็นจากผู้ฟังด้วย อ. เสรี ได้ให้ความเห็นว่าอาจารย์ไม่เรียกร้องสิทธิ แต่ขออย่าผิดอาญาสังคม อาจารย์เน้นไว้ชัด อาจารย์ขอเสรีภาพในการที่จะรักเพศเดียวกัน แล้วถึงอย่างไรก็ตามหลังจากที่อาจารย์พูดมาทั้งหมดก็อดไม่ได้ อยากถามเหลือเกินว่าเมื่อไรอาจารย์จะแต่งงานได้กับคนที่อาจารย์รักอยู่ที่อเมริกา สิทธิอันนี้ดิฉันคิดว่าเมื่ออาจารย์ได้เปิดตัวออกมาแล้ว อาจารย์คิดใหม่ว่าอาจารย์จะเรียกร้องสิทธิต่อไปเพื่อคนอื่น ๆ ที่ยังไม่กล้าแม้แต่แสดงตนออกมา อาจารย์คิดใหม่ว่าควรจะไปเรียกร้องเพื่อคนอื่นไปด้วย

เสรี... ต่อคำถามที่ว่าจะมีสิทธิที่จะแต่งงานใหม่ อาจารย์เสรีรู้ตัวเองว่าคงไม่มีสิทธิ เพราะคนที่อาจารย์รักหลายคนแรกตอนนี้เป็นน้องชาย แล้วคนที่อาจารย์เสรีกำลังรักมากที่คุยกันอยู่ที่อเมริกาทุกวัน ในอนาคตคิดว่าจะให้ป็นหลานชาย

ทิพย์ชนก... เรามีคำถามในระหว่างกันเอง และเราเริ่มหาคำตอบระหว่างกันเองว่า ทำไมละ ทำไมกฎหมายถึงได้เลือกปฏิบัติในการให้สิทธิกับคนที่ชอบเพศตรงกับเพศตรงข้ามมากกว่ากับคนที่พึงใจที่จะเพศตรงกับเพศเดียวกัน ทำไมคนที่ชอบเพศตรงกับเพศตรงข้ามจึงมีสิทธิแต่งงานตั้งครอบครัวกันได้ตามกฎหมาย และได้รับสิทธิอื่น ๆ ที่กฎหมายที่เป็นผลพลอยได้จากการสมรสตามกฎหมาย ทำให้ผู้รักร่วมเพศเดียวกันจึงไม่มีสิทธิเช่นนั้น เรื่องนี้ดิฉันขอให้อาจารย์กิตติศักดิ์กรุณาแสดงความคิดเห็นอย่างสั้น ๆ นะคะ

กิตติศักดิ์... ครับขอบคุณมากครับ ต้องขอเรียนเอาไว้สักนิดหนึ่งก่อนว่า ผมในรอบแรกต้องทำหน้าที่อย่างผู้ดำเนินการอภิปรายมอบหมายให้ นั่นก็คือพูดถึงเรื่องประวัติความเป็นมาในเรื่องนี้และความขัดแย้งทางวัฒนธรรมทางเรื่องนี้ และในรอบนี้ผมมีสิทธิแสดงความคิดเห็นส่วนตัวบ้างเพราะวาระแรกเราก็เอาข้อเท็จจริงมาพูดกัน ก่อนที่จะแสดงความคิดเห็น อยากจะเล่าให้ฟังนิดหนึ่งนะครับว่าในทางกฎหมายมันเป็นยังไง โดยที่สังคมในทุกวันนี้ครับ ได้รับอิทธิพลจากอเมริกาไม่น้อยทีเดียว แล้วความคิดการเรียกร้องให้เปิดเผยตัวสูงขึ้นมาเพื่อที่จะได้อยู่ในสังคมอย่างสงบ ในขณะที่เดียวกันเรียกร้องให้ผู้อื่นยอมรับความเป็นมนุษย์และศักดิ์ศรีที่มีเท่าเทียมกันเหล่านี้ก็ได้ปรากฏแพร่หลายอย่างยิ่งในอเมริกา เรื่องนี้เป็นปัญหาที่ว่าถ้าหากว่าเทียบกฎหมายไทยแล้วมีประเด็นที่น่าคิดอยู่อย่างหนึ่ง ถ้าหากว่าใครสักคนหนึ่งจะไปขอจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายของเราก็ไม่ได้ระบุว่าการจดทะเบียนสมรสระหว่างหญิงกับชายเท่านั้น เมื่อไม่ได้ระบุถ้าหากว่ามีชายกับชาย หรือหญิงกับหญิงไปจดทะเบียนสมรสอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อเร็ว ๆ นี้มีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นในอเมริกา บุคคลผู้ที่

อยากจะทำร่วมกันฉันท์สามภริยา โดยได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายเขาฟ้องรัฐบาลว่าการที่รัฐบาลไม่ยอมให้จดทะเบียนสมรสนั้นเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญนั่นคือ ขัดต่อกรณีที่บุคคลจะมีชีวิตอยู่โดยปกติสุขสามารถที่จะใช้ทรัพย์สินของเขาภายใต้หลักกรรมสิทธิ์เอกชนเต็มที่ ศาลสูงอเมริกาพิจารณาดีเหล่านี้โดยเพียงเคียงคิก่อนหน้าก็คือในปี 1976 คือประมาณ 7, 8 ปี ที่ผ่านมานี้ มีอยู่คดีหนึ่งรัฐลิสซิกจะเป็นรัฐไอโอว่า ที่ไอโอว่านี้มีข้อบังคับของรัฐห้ามไม่ให้บุคคลกระทำการคุมกำเนิด ปรากฏว่ามีสามีภรรยาคนหนึ่งฟ้องรัฐบอกว่า การห้ามไม่ให้คุมกำเนิดนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ เรื่องถึงศาลสูง ศาลสูงตัดสินว่าการที่รัฐออกกฎหมายห้ามไม่ให้บุคคลคุมกำเนิดนั้นเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ คือขัดต่อเสรีภาพส่วนบุคคล ต่อมาในปี 1975 – 1976 – 1977 ในช่วงเดียวกัน มีคดีทำนองเดียวกัน แต่เป็นคดีระหว่างเกย์ ฟ้องรัฐว่าในรัฐต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่นในรัฐเวอร์จิเนีย มีกฎหมายถือว่าการประพัตินอันเป็นเกย์ เป็นการผิดอาญา เพราะฉะนั้นคู่สัมพันธ์แบบคู่นี้ก็ฟ้องว่ากฎหมายนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญยอมตกเป็นโมฆะ ปรากฏว่าศาลรัฐเวอร์จิเนียตัดสินว่าการห้ามไม่ให้บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วกระทำการอันเป็นสิ่งที่เรียกกันว่า โฮโมเซ็กซ์ชวลโดยความสมัครใจของเขา เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามเมื่อคดีนี้ขึ้นสู่ศาลสูงแห่งอเมริกาแล้วปรากฏว่าศาลยกฟ้อง นั่นก็คือไม่ยอมพิพากษาบังคับให้ศาลยกฟ้องนั้นก็คือเอกชนแพ้ไป

อย่างไรก็ดีการเคลื่อนไหวในการเรียกร้องสิทธิของผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันในอเมริกานี้ก็ได้รับการยอมรับจากรัฐอย่างน้อยอยู่ 2 แห่ง คือที่แคลิฟอร์เนียแห่งหนึ่ง ท่านที่สนใจจะไปจดทะเบียนสมรสที่นั่นได้ เขาจะออกทะเบียนให้เรียบร้อยแล้วก็จะยอมรับการกระทำทุกอย่างเช่นเดียวกับคู่สามีภรรยาโดยใช้หลักเทียบเคียงกับกฎหมายครอบครัว อีกแห่งหนึ่งคือที่โคโลราโด 2 แห่งนี้เขายอมรับการจดทะเบียนระหว่างคนเพศเดียวกัน ผมเชื่อว่าอาจมีที่อื่นอีกหลายแห่งมากกว่านี้ในยุโรปนะครับ สิ่งเหล่านี้มีคนพยายามที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย คือมีผู้เรียกร้อง มีผู้ต้องการและก็พยายามที่จะให้มีการยอมรับในเรื่องนี้ ปัญหาคือว่าในเรื่องนี้นั้นเราจะรับกันได้มากน้อยแค่ไหน

ตามทัศนะของผม ตัวการกระทำ คือการร่วมเพศกับคนเพศเดียวกันนั้นโดยตัวของมันเองไม่ใช่เป็นเรื่องผิดบาปหรือน่าเกลียดน่ากลัว เท่าที่ผมทราบดูเหมือนเคยมีนักวิชาการที่ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์ได้พบว่าการร่วมเพศกับเพศเดียวกันไม่ใช่พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่แต่เฉพาะในสังคมของมนุษย์ แต่ในหมู่มสัตว์ก็มีพฤติกรรมเช่นเดียวกันนี้เหมือนกัน ดูเหมือนจะมีผู้รายงานเอาไว้ว่าสิ่งที่มีพฤติกรรมเป็นเกย์เช่นกัน นอกจากนี้ในแง่ของมานุษยวิทยาก็มีผู้พบว่ามีคนป่าจำนวนหลายพวกหลายเผ่าที่นิยมร่วมเพศกับคนเพศเดียวกัน ในทางประวัติศาสตร์ก็เคยมีผู้เล่าว่าในสังคมกรีกโบราณ เช่นในสมัยของโลกาติส พลาโต การสมรสกับคนเพศเดียวกันก็ถูกถือว่าเป็นของธรรมดา และยังว่ากันว่า ตัวท่านโสกราตีส และพลาโตได้ซึ่งเป็นมหาปราชญ์ของโลกก็ยกย่องหรือนิยมการประพัตินอันนี้เช่นกัน แม้ในจักรวรรดิโรมันเองก่อนที่จะยอมรับคริสตศาสนา การเป็นเกย์ก็คงจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกถือว่าเป็นเลวร้ายมากนัก จักรพรรดิเนโรก็ดูเหมือนจะมีคู่นอนเป็นชายที่ถูกตอนแล้ว และทรงนิยมพาไปไหนมาไหนเป็นประจำ และบางคนถึงกับเล่าว่าพระองค์จัดพิธีอภิเษกให้แก่ชายชยาของพระองค์ด้วยทีเดียว

แต่สิ่งที่น่ากลัว หรือน่าประหลาด เห็นจะได้แก่ความหลงไหล หรือการตกเป็นทาสของอารมณ์ หรือความใคร่ ที่อาจทำลายความยับยั้งชั่งใจของคนให้หมดไป และชักนำไปสู่การใช้กำลังข่มขู่ขึ้นเอาตามใจตัว หรือการหลอกลวงผู้อ่อนต่อโลกมาเพื่อสนองความต้องการของตัวในทางที่ไม่ชอบมากกว่า สิ่งนี้ย่อมมีอยู่ทั้งในหมู่หญิงและชายมากเช่นเดียวกับเกย์ แต่คนโบราณคงจะมีเหตุผลบางอย่างในการลงโทษคนที่ เป็นเกย์ ซึ่งอาจเป็นเพราะการล่วงประเวณีระหว่างหญิงกับชายสามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย และมีหมู่พวกแยกความแตกต่างในลักษณะที่ควบคุมได้ง่ายกว่าคนเพศเดียวกันกระมัง เมื่อห้ามใจมันห้ามกันยากสังเกตกันยากก็ห้ามที่การกระทำที่สันนิษฐานไว้ก่อนเลยว่าม่เจตนาร้ายแอบแฝงอยู่ เป็นการตัดไฟเสียแต่ต้นลม เหมือนบ้านเราห้ามหญิงชายไม่ให้จับมือถือแขนกันนั่นเอง ดังนั้นต้องคอยระมัดระวังว่าอย่าหลงประเด็นเห็นว่าเกย์เป็นเรื่องธรรมดาและเป็นพวกที่ควรแก่การเห็นอกเห็นใจเสียจนตามใจกันทุกเรื่องก็แล้วกัน ต้องถือหลักว่า ดีก็ว่าดี ชั่วก็ว่าชั่ว ทั้งนี้โดยพิจารณาจากการกระทำประกอบกับเจตนา ไม่ใช่ถือว่าใครทำอย่างนั้นแล้วเป็นคนชั่วคนเลวไปหมดโดยไม่พิจารณาเนื้อหาในทางจิตใจของเขาเลยนะครับ

เมื่อสักครู่ออาจารย์เสรีได้แสดงทรรศนะมาแล้วว่าไม่เรียกร้องสิทธิ แต่ขออย่าผิดอาญา แต่วันนั้นผมก็บอกอาจารย์เสรีไว้เลยว่า ถ้าอาจารย์เสรีไม่ต้องเรียกร้องสิทธิเวลานี้ไม่ต้องกลัวผิดอาญา อาจารย์จะไปนอนค้างอ้างแรมที่ไหนกับใครจะเป็นหญิงหรือชาย ถ้าเขาบรรลุนิติภาวะแล้วได้รับความยินยอมเรียบร้อยแล้วไม่ผิด แต่ว่าถ้าเขาเป็นผู้เยาว์ควรยกเว้น อย่าไปให้ชนมเด็กนะครับ เด็กอ่อนๆ มากไม่ดีครับ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่าในประเทศไทยเวลานั้น เมื่อยอมรับว่าการกระทำที่เราเรียกกันในสมัยเก่าว่าชำเราผิดมนุษย ไม่เป็นผิดต่อไป ถือว่าเป็นสิทธิที่บุคคลอาจทำได้ ปัญหาที่มีอยู่ในเวลานี้ก็คือว่าอาจารย์ไม่ต้องได้รับอาญาแผ่นดิน แต่อาจารย์ต้องได้รับอาญาสังคม นั่นก็หมายความว่ามีคนจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาคับข้องใจเพราะการประพฤติปฏิบัติเช่นนั้น ผมก็อยากจะขอเรียนกับอาจารย์ไว้ตามทัศนะส่วนตัวของผมว่า ในอาญาสังคมนั้นนะ ผมคิดว่าคนที่ผิดถูกเขาเมียใครก็ต้องได้รับอาญาสังคม คนที่ไปทำเขาท้องแล้วไม่ยอมรับเด็กเอามาเป็นบุตรก็ต้องได้รับอาญาสังคม เพราะฉะนั้นคนลักเพศเล่นเพื่อน ที่หลอกลวงผู้อื่นหรือแสวงหาเหยื่อเพียงเพื่อบำบัดความต้องการของตนนั้นก็ควรได้รับการประณาม แต่ในความหมายนี้ ผมคิดว่าต้องพูดกับทุกท่านทุกคนให้ชัด เช่นเดียวกันว่านั่นหมายความว่าต้องมีการกระทำที่เราเห็นได้ว่า การกระทำเช่นนั้นเป็นการหลอกลวงไปในทางที่ไม่ชอบ ถ้าหากว่าบุคคลทั้ง 2 คนนะครับ จะเป็นชายกับหญิง เขาได้ตกลงกันและเขาบรรลุนิติภาวะแล้ว เขาย่อมที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกันได้ แน่จนครบคนในสังคมคน ๆ หนึ่งก็อาจจะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง แต่ว่าในระบบกฎหมายของเรานั้นเรายอมรับว่า ครับ ทั้ง 2 คนมีสิทธิทำได้ ในระบบกฎหมายไทยเราเปิดช่องให้ผู้ชายกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ถือเป็นผิด เพราะฉะนั้นผมอยากเรียนไว้ด้วยว่าสิ่งที่มันผิดไม่ใช่ตัวการกระทำ สิ่งที่ยึดคือเจตนาที่ชั่วร้ายที่มีในขณะที่กระทำหรือก่อนกระทำ ซึ่งถ้าหากได้ปรากฏแก่สาธารณะแล้ว ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นหญิงหรือชายและได้กระทำต่อชายหรือหญิง หรือกระทำต่อทั้ง 2 เพศ ควรได้รับการประณามเช่นกัน ในขณะที่เดียวกันสังคมควรจะรับรู้ไว้ด้วยว่าเขาได้กระทำอะไรที่เป็นเรื่องชั่วก็ควรหรือได้รับการประณาม ใครก็ตามที่ประณามหรือที่กล่าวร้ายป้ายสีบิดเบือนไปในทางที่ทำให้ผู้ประพฤติเช่นนั้นได้รับความเสียหาย อาจต้องได้รับผิด นั่นหมายความว่าคนที่

เกย์ คนที่เป็นเลสเบียน ก็ได้รับความคุ้มครองเกียรติยศศักดิ์ศรีด้วย ใครก็ตามที่ไปพูดในห้องเรียนว่าบ้าแล้ว หรือ กล่าวอ้างชื่ออาจารย์หรือชื่อผม ถ้าผมเป็นเกย์ด้วย.... ตอนนี้อย่างไม่เปิดเผยนะครับ.... ผมขอเรียนว่าทุกคน จะได้รับการคุ้มครองถ้ามีใครมากระทำอย่างใดให้เสื่อมเสียเกียรติยศชื่อเสียงใครเสียหาย ไม่ว่าเกย์หรือใครก็ตามก็ต้องได้รับความคุ้มครอง ผมคิดว่าในแง่กฎหมายเรามีรากฐานที่ให้ความเป็นธรรมพอสมควร แต่ว่าก็เป็นเรื่องคนยังไม่เข้าใจกัน

ผมคิดว่าปัญหาที่ตามมาอีกชั้นก็คือเรื่องสิทธิในทางแพ่ง คือสิทธิที่จะรวมตัวกับอีกบุคคลหนึ่งเป็นครอบครัว เรื่องนี้ผมขอเรียนว่าในระบบกฎหมายของเรา ถ้าหากผู้ชายอยู่กับผู้ชายฉันท์สามีภรรยา ทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันนั้นทั้งคู่เป็นเจ้าของร่วมกันไม่ใช่ตกเป็นของคนใดคนหนึ่ง ทรัพย์สินที่ทำมาได้นั้นถ้าหากว่าเป็นที่ดินแล้วคนใดคนหนึ่งมีชื่อในทางทะเบียน อีกคนหนึ่งที่ไม่ชื่อในทางทะเบียนก็ได้เป็นเจ้าของ ในฐานะเจ้าของรวมด้วย นอกจากนี้ถ้าหากว่าต้องการจะมีความสัมพันธ์ให้มันยืดยาวยืนนานนะครับ อยากจะรับมรดกก็ทำพินัยกรรมแบ่งกัน สรุปได้ว่า กฎหมายไทยเราค่อนข้างที่จะยอมรับ กฎหมายยอมรับแต่สังคมไม่ยอมรับ **ปัญหาของเกย์กับกฎหมายที่จริงจึงไม่ใช่อยู่ที่ปัญหาเรื่องเกย์กับกฎหมาย แต่ปัญหาของเรื่องนั้นมันอยู่ที่เกย์กับสังคม** เพราะฉะนั้นผมหวังว่าพวกคุณทุกคนได้มีส่วนทำให้เรื่องนี้มันกระจ่างแจ้ง ทำให้คนอื่นเข้าใจดีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในฐานะที่เราล้วนเป็นมนุษย์กับมนุษย์

ในขณะเดียวกันผมขอยืนยันว่าทุกคนมีสิทธิที่เป็นส่วนของตัวอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกันต้องยอมรับความเป็นครอบครัวและความเป็นสังคมว่าสามส่วนนี้มีอยู่อย่างกลมกลืนกัน การประพฤติปฏิบัติใด ๆ ก็ตามที่เป็นส่วนของตนโดยแท้ เช่น ความรัก การนับถือศาสนา รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติในทางเพศไม่ว่าจะด้วยวิธีใด กับใคร เมื่อใด หากได้กระทำโดยฝ่าฝืนความสมัครใจ ฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีก็ควรจะมีโทษ แต่หากได้กระทำลงโดยเหมาะสมแก่บุคคล กาล และสถานที่ ก็ควรเป็นสิทธิส่วนตัวที่ไม่ถูกแทรกแซง ตราบใดก็ตามที่การกระทำในเรื่องส่วนตัวไม่ขัดต่อส่วนที่เกี่ยวกับครอบครัวและสังคม การกระทำนั้นก็ควรได้รับอนุญาต

อ. เสรี... คือมีคำถามมานะฮะ คืออยากจะตอบคำถามแล้วก็ตอบ อ. กิตติศักดิ์ ด้วย คือที่พูดกันถึงเรื่องว่า ไม่มีอาญาทาง กม. แต่มีอาญาทางสังคม อ. กิตติศักดิ์ ได้นำไปเปรียบเทียบกับผู้ชายทำผู้หญิงท้อง ผู้ชายที่เป็นผู้กับลูกเมียคนอื่น อยากจะขอชี้ความแตกต่างกันนิด ผู้ชายที่ตั้งใจเป็นชู้ เจตนา ผู้ชายกับผู้หญิงที่มีอะไรกันจนท้องนั้น เจตนาโดยที่ไม่ได้มีความผิดปกติทางสรีระเข้าเป็นองค์ประกอบ แต่สำหรับเกย์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้ชายนั้น ถึงแม้ว่าจะมีเจตนาที่พยายามจะโถมแล้วผู้ชายบางคน แต่ก็มีความต่างกันตรงที่ทางสรีระนั้นเรามีอะไรบางอย่างอยู่ คืออย่างผู้ชายซึ่งสามารถหลับนอนกับผู้หญิงปกติได้และรู้ว่า คนนี้เป็นเมียชาวบ้านแล้ว ยังไปเอา มันร้ายยิ่งกว่าเกย์ที่ไปเอากับผู้ชาย แล้วผู้ชายกับผู้หญิงที่ไม่ได้แต่งงานกันแล้วมีอะไรกันจนกระทั่งท้องขึ้นมา หรือผู้ชายที่ไปหมั้นชู้สาวจนท้อง ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็สามารถไปนอนกับผู้หญิงที่เขายอม หรือผู้หญิงที่ไม่ต้องท้องได้มันต่างกันกับความรู้สึกที่เกย์กำลังเกิดขึ้น อันนั้นประเด็นหนึ่งนะฮะ ในแง่อาญาสังคมที่มันเกิดขึ้น ทีนี้มีคำถามนะฮะ อยากเรียนถาม อ. เสรีเพื่อให้เข้าใจตัว อ. มากขึ้น และ

เกี่ยวกับความรู้เกย์มากขึ้น ถ้า อ. เสรีมีโอกาสสามารถผ่าตัดเป็นผู้หญิงได้ อยากทำมั้ย ไม่ทำ ทำไม่ไม่ทำนะละ ตัวเองทำอะไรได้เป็นรอยข้างหลังมากจนปานนี้แล้ว ใครๆ ก็รู้ว่าเสรีเป็นชาย ไปผ่าตัดเป็นผู้หญิงกลับมาเขาก็บอกว่าอีนี่กระเทยเก่า แล้วเขาก็ไม่คิดจะเอา ทุกวันนี้เป็นผู้ชายไปจีบผู้ชายแล้วเขาไม่เอาก็ยังปลงได้ว่า เพราะเขาเป็นผู้ชายเขาถึงไม่เอา เกิดเป็นผู้หญิงแล้วเขาไม่เอา มันก็ไม่ว่าจะปลงยังไง นี่หน้าหวานๆ หล่อๆ ทั้งหลายวันนี้ ถ้าเกิดไปจีบแล้วไม่เอาเราก็ปลงได้ว่า ก็ผู้ชายปกติเขาจะเอาเราทำไม แต่ถ้าเกิดไปผ่ามาเป็นผู้หญิง ไปจีบเขาแล้วเขายังไม่เอา จะบอกว่า นี่กูก็เป็นผู้หญิงแล้วมึงก็ยังไม่เอา มันจะเอาอย่างไรของ มันนะเนี่ย เพราะฉะนั้นคำถามว่าผ่ามั้ย ไม่ผ่า กลัวคนไม่เอาแล้วไม่มีข้อแก้ตัว อีกคนหนึ่งบอกว่า “แม้ปัจจุบันคนสอพลอจะอยู่อย่างมีเกียรติและยิ่งใหญ่ คนดีต้องเผชิญกับอุปสรรคและการกลั่นแกล้ง ก็แต่ในที่สุดสิ่งเสแสร้งหลอกลวงจอมปลอมจะไม่สามารถคงอยู่ การเปิดเผยจริงใจต่อกันจะอยู่ในความทรงจำตลอดไป” ขอขอบคุณ รู้สึกว่าวันนี้มีกำลังใจน่าว่าเรียกว่าวิญญาณได้กลับมาหลังจากฟังที่ อ. กิตติศักดิ์ ปุ๊พั้นนะ ถ้าไม่มี จ.ม. ฉบับนี้กลับไปบ้าน ยังไม่แน่ใจเลยนะเนี่ยว่าจะต้องทำอะไร ไม่น่าว่าอาจจะขับรถไม่เปิดไฟนะเนี่ย ปัญหาสุดท้ายนะสะถามว่า “เกย์คิงส์กับเกย์ควีน เราจะดูออกจากภายนอกไหมครับ จะรู้ได้อย่างไรโดยไม่ต้องเอาตัวเข้าไปยุ่งเกี่ยว” ใครนะส่งคำถามนี้มา อยากรู้ก็เสี่ยงหน่อยซีอ้า อะไรกันหนักหนาอยากรู้แล้วยังหวงตัวอีก ถ้าจะบอกนะสะว่าเกย์คิงส์กับเกย์ควีนดูภายนอกได้มั๊ย ก็สามารถบอกได้ว่าส่วนใหญ่เกย์ควีนนั้นนะมี tendency ที่ค่อนข้างจะเห็นชัดนะสะ เวลาผมไปพูดที่ไหนมักจะพูดอยู่เสมอว่า เกย์คิงส์กับเกย์ควีนนั้นะ เกย์คิงนี่ อ.ต.ร. กว่าเกย์ควีนหลายร้อยหลายพันเท่า ทำไม่ถึง อ.ต.ร. กว่า ประการแรกนะสะดูยาก เกย์ควีนนี่ถึงแม้จะไม่กระตุงกระตึงทุกคน แต่ก็มี tendency นะสะ พูดจามาเรา มองไกลๆ เราก็รู้ว่ามองอะไร เพราะปากเขาจีบตามรูปนะสะ เวลาเขาเดินไม่ต้องกลัวอะไรจะร่วง เพราะเขาหนีบไว้ชัดเวลาเขานั่งนี่เราจะมองเห็นว่าขาเขาอ้าอย่างมากที่สุด 20 องศา ชัด เกย์ควีนนี่ดูได้ชัด แล้วคนพวกนี้ฝรั่งเขาเรียกว่า Limp Wrist แปลว่าพ้อมืออ่อน ถ้าเห็น อ. เสรียกมือขึ้นทำบ๊ีบไม่มีวันที่จะทำดั่งอย่างนี้ ถ้าไม่อย่างนี้ก็อย่างนี้ และถ้า อ. เสรี หยิบแก้วน้ำขึ้นมากินเมื่อไร นิ้วก็ขม่นงอไม่ลง เกย์ควีนดูชัดมากและเกย์ควีนถ้าหลายคนในที่นี้ยังไม่เข้าใจ ก็หมายถึงเกย์เวลาที่ปฏิบัติการณ์เขาทำตัวเป็นผู้หญิง โดยให้ผู้ชายที่ปฏิบัติกับเขานั้นคงความเป็นชายไว้ 100% เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าความชัดเจนของเขาประการหนึ่งบทบาททางเพศของเขาประการหนึ่ง ทำให้ดูเหมือนว่ามี อ.ต.ร. น้อยกว่า ส่วนเกย์คิงส์นั้น อ.ต.ร. มากมายนัก หนึ่งเธอชอบรูป ไม่รู้ไม่เห็นว่าเป็นอะไร ประการที่สอง สิ่งที่เราปรารถนาจะกระทำในบทบาททางเพศ เธออยากจะทำเยี่ยงชาย แต่พลาดมาก เธอไม่ทำเยี่ยงชายกับหญิง เธอไปทำเยี่ยงชายกับชาย เพราะฉะนั้นเธอเห็นผู้ชายคนไหนหน้าตาหวานๆ หน้าตาน่ารักเธอรู้สึกอยากอยู่ใกล้ และปฏิบัติตนด้วยความเป็นชายกับผู้ชายคนนั้น ถ้ามดูพวกรูปหล่อทั้งหลายที่นั่งในที่นี้ อ.ต.ร. มั๊ย ที่มัน อ.ต.ร. ยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่า เวลาเจอ อ. เสรี พวกนี้หนีไม่ยอมนอนด้วย และที่หนีไปนะก็คือไปนอนกับคนที่เกย์คิงส์ ก็เพราะว่าไอ้คนนั้นนะมันไม่แสดงออก มี 2 คนเดินไปด้วยกัน เสรีเป็นเกย์ควีน อีกคนบอกกูไม่นอนกับ อ. เสรีนะกูกลัว กูนอนกับมึงก็แล้วกันไอ้พรต ไอ้พรตนะเกย์คิงส์ เอ้า เรื่องนี้เรื่องจริง เกิดขึ้นมาอะแล้วเมื่อเกือบสองเดือน อ. เสรีมีแฟน 2 คน ไซ้ใหม่ เมื่อกี้เล่าไปหนึ่งคน อีกคนนะเป็นเกย์คิงส์ แล้วมีเพื่อนหลาย

ๆ คนที่มานอนค้างที่บ้านก็บอกว่าไอ้ผู้ดีคนนี้จะนอนกับใครวะ กูไม่นอนกับพี่อีตนะ กูนอนกับมิงนะ อือเสรีจ
ละมิง นอนกับพี่อีตดี ๆ ไม่ชอบ อยากไปนอนกับไอ้ผู้ดี เขาเป็นเกย์คิงส์ เพราะฉะนั้นถ้าคุณหน้าตาน่ารัก
หวาน ๆ คุณไปนอนกับเขา ถ้าเขาปกปิดการกับคุณ เขาปฏิบัติเยี่ยงชาย แล้วคุณก็กลายเป็นหญิง เห็นไหม
ว่าเกย์คิงส์นั้น อ.ต.ร. คือเขาไม่ได้ว่าเกย์คิงส์นั้นไม่ อ.ต.ร. นะฮะ ในสายตาของสังคมในปัจจุบันนี้ไม่ต้องการ
ความวิปริต หรือจิตทรมานทั้งหลาย เกย์คิงส์ก็ยังไม่ อ.ต.ร. อยู่ เพียงแต่ว่าใครจะมากน้อยกว่ากันเท่านั้น รู้ทั้งรู้
ศัตรูที่รู้ที่อยู่ยอมหนีได้ แต่ศัตรูที่เราไม่รู้มันมันยากที่จะหนี เผลอ ๆ เข้าไปประชิดติดตัวอยู่ใกล้กับศัตรูเสียด้วย
ซ้ำไป ขอคุณฮะ

ทิพย์ชนก... รูปนะฮะ คือ อ.เสรีบอกว่ามารักกับเกย์คิงส์ดีกว่านะคะ ที่นี้หลังจาก อ. ดร. เสรี พุดไป
แล้ว อ. ดร. อภิรัตน์ก็มีเรื่องที่ต้องต่อ อ. เสรี ที่ได้บรรยายความในใจออกมาอย่างลึกซึ้ง

อภิรัตน์... คือผมอยากที่เรียนถามพี่เสรีนะครับ ที่พูดอย่างนี้ก็เพราะว่าเคยเป็นรุ่นพี่อยู่ศิลปศาสตร์
ผมเป็น แต่ก่อนนี่ผมเคยเป็นรุ่นน้อง ครับ ปัญหาอย่างนี้เท่าที่ท่าน อ. เสรี ได้พรรณนามาถึงตอนสุขก็ดี
ความไม่สุขก็ดี ความสุขทางใจที่ดีที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากเพศเดียวกันนั้นนะฮะ ผมอยากจะเรียนถามอย่างนั้น
ฮะ ถ้าไอ้ความเป็นเกย์นั้นฮะ มันเป็นกรรมหรือไม่ ถ้าสมมติในจิตใต้สำนึกของผู้ที่จำเป็นจะต้องเป็น คิด
ว่าตัวเองไม่มีทางเลือกก็ตาม เป็นสิ่งที่พระเจ้าบังคับพร่องก็ตาม อยากจะทราบว่ามีผู้ที่เป็นอยู่ในขณะนี้อยาก
จะเพิ่ม ต้องการจะให้มันบุคคลอื่นอีกไหม หรือว่าคนที่อยู่เป็นญาติมิตร เป็นคนที่อยู่ใกล้ชิด มีพฤติกรรมหรือว่า
ถูกทำให้เป็นอย่างนี้ใหม่อีกไหม

เสรี... คำตอบนะฮะ ซึ่งคะอันนี้มีใครหลาย ๆ คน เคยฟังเสรีพูดที่ไหนก็ตามจะรู้ว่าบอกว่า ใครก็ตามที่
ยังไม่เป็นอย่าเข้ามาเลย ถ้าคุณเป็นคนที่เกิดมาปกติแล้ว คุณโชคดีมากแล้ว ถ้าใครที่อยู่บนหนทางสองแพร่ง
ที่กำลังอยู่ทางเลือกนั้น กรุณาอย่าเป็นเพราะว่าถ้าเผื่อเป็นไปแล้วมันมีจุดบอด ซึ่งอย่างคำถามที่ถามมานี้
สมมติว่าถ้าเรามีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี และต้องการเปิดเผยตัวเองนั้นนะฮะ ย่อมทำให้ความรุดหน้าทาง
หน้าที่การงานชะงัก เพราะฉะนั้นเราควรที่จะเปิดเผยตัวเองหรือ ใช้มันเป็นปัญหา เปิดก็ไม่ก้าว ไข่ปิดก็ไม่
สุข ในที่สุดก็ต้องตัดสินใจว่าเราจะเลือกปรัชญาใด เสรีเลือกปรัชญาของความซื่อสัตย์ เพราะฉะนั้น ก้าว
แค่ไหน อย่างไร ถ้าไม่ถึงขนาดที่จะต้องจน ต้องหาข้าวสารกรอกหม้อไม่ได้ ก็ขอเป็นอยู่อย่างนี้ และกับบอก
ให้คนรู้ว่าขอเป็นอย่างนั้นฮะฮะ แต่สำหรับคนอื่นนี่ไม่เป็น ที่น่าเกรงว่าจะมีคำถามต่อไปว่า ถ้าเกิดไม่ยอมให้
คนอื่นเขาเป็นแล้วนี่ อ. เสรีจะไปยุ่งกับผู้ชายคนอื่นทำไม ก็ขอเรียกว่า คนที่ อ. เสรี จะยุ่งต้องมีลักษณะดัง
ต่อไปนี้ ใครจะสมควรบอกนะฮะ หนึ่ง เป็นผู้ชายเต็มตัวที่มีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงแล้ว นั่นหมายถึง
ความที่ไม่ใช่มาสัมผัสสรรสรัททางเพศกับ อ. เสรีเป็นคนแรก เพราะไม่ต้องการให้ติดใจ สองเป็นที่มีความเชื่อ
มั่นใน Sexuality ของตัว ก็คือความเลือกเพศของตัวเองว่า แน่นนอนที่สุด เลือกเพศหญิง ถ้าจะเลือก

เพศชายต้องเลือกด้วยความไตร่ตรองพิจารณาภายใต้เงื่อนไขหลายประการ ถึงยอมกระทำด้วยความรู้สึก ซึ่งอาจจะเต็มครึ่งไม่เต็มครึ่ง สาม ในขณะที่อยู่กับ อ. เสรี นั้นต้องปรากฏว่ามี Contact กับผู้หญิงอยู่ตลอดเวลา ถ้าหากขาดหายไปจาก Contact กับผู้หญิงเมื่อไร สื่อแสดงให้เห็นว่า ชักติใจเพศตรงข้ามแล้ว จะต้องเชยๆ คุยบាយกัน นี่คือหลัก 3 ประการในแง่ของทางเพศ ทางอื่นยังไม่บอก ทางเพศต้องอย่างนี้ แต่ก็เกิดคุณบอกผมว่า ยังเลยนะครับกับผู้หญิงผมยังไม่เคย ก็ไปลองชะ ว่าผู้หญิงดีกว่าแน่ ๆ ไปลองชะ ประการที่สองถ้าเกิดอยู่ไปอยู่มา แฟนเฟิ่นไม่ไปหา ถ้าเกิดอยู่กับเสรีคนเดียวไม่มีแฟนแล้วก็ไม่มีเขาคุณต้องมีแฟนผู้หญิง ต้องใส่ใจทางนี้ คุณจะมาใส่ใจทางนี้อย่างเดียวไม่ได้ นี่แหละก็คือกรณีที่เสรียังอยู่กับผู้ชายอยู่ ทั้ง ๆ ที่ปากก็ตะโกนปาว ๆ ว่า ไม่อยากให้ผู้ชายเป็นเกย์ และขอรับประกันได้ว่า ในชีวิตผู้ชายที่ผ่านเสรีมา แต่งงานไปเกือบหมดแล้ว และมีผู้ชายที่เสรีเคยทิ้งอยู่ 3 คน และด้วยเหตุผลเดียวกัน คือเขามีแนวโน้มทั้งหมดที่จะเป็นเท่านั้นแหละ เราก็เลิกกัน แล้วจะมาเป็นเสรีทำให้เป็นไม่ได้ แท้ที่จริงเสรีทำให้เธอกล้า ไม่ใช่เสรีทำให้เธอเป็น เธอเป็นอยู่นานแล้วแต่เธอไม่กล้าจะใคร่ซะที พอเสรีชวนเธอก็เลยลองกล้า ลองไปลองมา เธอติใจเสรียิ่งกว่าเสรีติใจเธอ เมื่อเป็นเช่นนี้ เสรีก็เลยเชยๆ คุยบาย แล้วก็ให้ไปเที่ยวโสดคนเดียวให้รู้แล้วรู้รอดไป และหลังจากที่เธอไปแล้วก็ไม่ได้ผล 4 ปีให้หลังเธอก็สาวกว่าเราเสียอีก ยิ่งถ้าโทษเสรีนะ แท้ที่จริงสิ่งเดียวที่เราทำให้กับเธอก็คือ เธอก้าวออกมาจากตู้มายังที่คุณกิริตีพูด ก็คือว่า เลิกจากการเป็น Closet queen ออกมาเป็น screaming queen ออกจากเสื้อผ้ามาตะโกนร้องปาวว่าฉันใช่ ที่จริงมีคนคนหนึ่งหลายคนคงจะเคยได้ยินชื่อ แต่ก่อนหน้านี้อยู่ปี 1 คณะศิลปศาสตร์ เสรีจับเกือบตาย เธอไม่ยอมเป็นเดี๋ยวนี้สาวกว่าเสรีอีก

อภิรัตน์... เขาเรียกว่าหวงเนื้อข้างเขียงไว้ก่อน

ทิพย์ชนก... รู้สึกว่าจะเป็นกรวิวาหระหว่างต่อกับอ๊อด

อภิรัตน์... คือมันอย่างนั้นครับ ผมก็อยากให้ท่าน อ. เสรี ชี้แจงให้เห็นว่าแม้สิ่งที่ท่านเป็นอยู่และแม้สิ่งที่คุณต้องปฏิบัติตัวอยู่ในขณะนี้นั้นนะ ไม่เป็นการทำลายศีลธรรม เพราะว่าท่านไม่ต้องการที่จะสร้างสิ่งที่เราเรียกว่าเป็นเกย์ขึ้นในสังคมของเรา ท่านไม่ต้องการหาสมัครพรรคพวก ซึ่งอันนั้นะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ผมว่ามันเป็นบุญของเรา ที่เรามีผู้นำของเกย์ในปัจจุบัน ก็มีปรัชญาอยู่ว่าอย่างน้อยที่สุดก็ไม่ต้องการให้มีการเพิ่มพูนความผิดปกติดังนี้ในสังคมของเรา ต้องเป็นนิमितหมายอันดี แล้วก็อีกประการหนึ่งอย่างคุณกิริตีนั้นก็เป็นคนกล้าหาญเด็ดเดี่ยวที่สุดแล้ว คือว่า ถ้าตั้งใจอย่างไร จะทำอย่างไร ก็ทำอย่างนั้น และผมก็เชื่อว่าคุณกิริตีรู้ว่ามีปัญหาในในชีวิต ถ้าสมมติว่าเธอได้ทำในสิ่งที่เธอจะทำแล้วก็ เป็นสิ่งที่น่ายกย่องนะฮะ ผมมานี้ ผมก็ไม่ได้มาเพื่อประณาม หรือว่าเพื่อที่จะสนับสนุน ที่จะถามผมว่าสนับสนุนหรือไม่ ผมตอบปฏิเสธไม่ได้อยู่อย่างว่าสิทธิบางประการน่าจะมี แต่ผมก็ยินดีที่ได้ยินคำพูดที่ว่า ไม่ต้องการ

ให้คนอื่นเป็น ผมคิดอย่างนี้ เพราะที่ผมเป็นห่วงมากที่สุดตอนนี้ ก็คือการที่ว่ามีการรวมตัวกัน เพื่อที่จะแสดงออกว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะต้องยอมรับ และเป็นสิ่งที่ขยายต่อไป ซึ่งคุณกิริตีเองก็พูดอยู่แล้วว่ามันเป็นไปไม่ได้ คือสิ่งที่เรากลัวกันอยู่ทุกวันนี้คือสิ่งนี้ ผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดสิ่งหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่ง คือ ถ้าจะมองไปในแง่ของความผิดทางเพศนั้น ก็คือว่าในระยะหลังนี้มีภาพลามกบ้าง ที่เรียกว่าภาพอนาจารบ้างที่ออกมาในรูปของการปฏิบัติตัวเป็นโฮโมเซ็กซ์ชวล มีออกมาในตลาดในปัจจุบันนี้และเป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะ... ผมคิดว่า... เป็นอันตราย และก็เป็นที่ทำให้ผู้ที่เป็นเยาวชนที่ยังอายุเยาว์อยู่ เห็นภาพพจน์ที่ไม่ควรจะมี... เขาไม่ควรจะได้รับรู้ ถึงนี้ แม้ให้รับรู้ก็ไม่ควรรับรู้ในทางที่ว่าสังคมยอมรับสิ่งนี้ ผมก็เลยฝากความเห็นไว้บางส่วนตัว ผมเชื่อว่า สำหรับผู้ที่ยอมรับตัวเองอย่างคุณเสรีหรือคุณกิริตีนั้นเป็นผู้ประเสริฐที่สุดแล้วในขณะนี้ที่ทำได้ แต่ว่าในสิ่งที่ต้องช่วยกันนี้ คือทำอย่างไรเราถึงจะรักษาสังคมของเราให้อยู่อย่างปกติ เพราะเราไม่ต้องการจะผิดปกติเท่านั้นเอง นะครับ ที่นี้ก็มีคำถามอื่น ๆ มาในคราวนี้ คือมีคนถามว่าเขายังไม่สนใจในเรื่องพฤติกรรมของ อ. เสรีว่า ยังไม่ผิดทางอายุ จะให้รับเข้ากับ ม. 295 คือทำร้ายร่างกายหรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้ผิดในเรื่องที่ว่าให้สิ่งสกปรก โสโครก แปรเบื้อนร่างกาย ผมก็ยังไม่เข้าใจอันนี้เหมือนกัน แต่ผมว่ายังไม่ถึงกฎหมายนะครับ แต่ว่าอาจกินความลึกไปหน่อย ในเรื่องทำร้ายร่างกายผมคิดว่า อ. เสรี ยังไม่ถึงขั้นนั้น, ไม่มีเจตนา

ทิพย์ชนก... คะ ก็รู้สึกว่าจะพอเห็นแนวโน้มนะคะว่านักกฎหมายที่นั้งอยู่ 2 ท่านนี้มีความรู้สึกอย่างไรบ้างเกี่ยวกับขบวนการเกย์ ถึงแม้ว่าขบวนการเกย์เสรีคงจะเป็นไปไม่ได้โดยเด็ดขาด ซึ่งอยากจะถามคำถามต่อไปว่า ถ้าหากในมหาวิทยาลัยนี้ระส่ำระสายจะต้องการจัดเป็นชมรมเกย์ขึ้นมาอย่างนี้ระส่ำ ในมหาวิทยาลัยจะยอมรับสักแค่ไหน เพราะตอนที่เรียนอยู่ที่โน่นก็ได้มีนักศึกษาที่เป็นเกย์ทั้งหลาย ก็ได้เริ่มที่จะจัดตั้งจัดชุมนุมขึ้นมาพอสมควร และในที่สุดนะระส่ำก็ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้มีชมรมเกย์ขึ้นในมหาวิทยาลัยเสียหลายแห่งด้วยกันทีเดียว ที่นี้พอในเมืองไทยเราพูดกันแค่นี้เพียงแต่ว่าจะอภิปรายเรื่องเกย์ ท่านผู้ใหญ่ก็ได้ถามมาแล้วว่า จัดอภิปรายเรื่องอะไรกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราไม่เห็นแววเลย ไม่เห็นแววเลยจริงๆ ขนาดท่าน อ. เสรีเป็นคนออกมาแล้วจากตุนั้นระส่ำ ก็ยังรู้สึกว่าแค่นี้พอแล้ว และไม่ยากให้คนอื่นเขาออกมาอีก เพราะมันเจ็บปวดมาก ที่นี้คุณกิริตีมีปัญหาถามมา ซึ่งเป็นคำถามที่น่ารักมากเลยนะคะว่า ครอบครัวยหลังจากผ่าตัดแล้วมีปัญหาใหม่คะ คุณกิริตีก็จะตอบให้ฟังว่าเป็นยังไงบ้างนะคะ

กิริตี... ปัญหาเรื่องอะไรคะ คือที่ถามมานะคะ ถามว่า ชีวิตครอบครัวหลังการผ่าตัดมีปัญหาหัยคะ และมีความรู้สึกอย่างไร คือผู้เขียนมานี้คงถามเกี่ยวกับความรู้สึกทางอารมณ์หรือทางเพศคะ คือคำตอบก็ตอบได้ เพราะว่าเป็นคน Frank มากเลยคะ ตอบได้ในแนวอารมณ์หรือเพศใหม่คะ เพศนะคะ ความรู้สึกหรือคะ ดีมากคะ คือ ถ้าผู้ที่มาฟังในที่นี้ทุกท่านถ้าจะมีใครคิดจะไปผ่าตัดนั้นระส่ำ ถ้ามีคนรู้จักกันจะผ่าตัดบอกให้เขาแต่ใจเสียก่อนว่า ต้องผ่าตัดกับหมอมี่ที่มีความชำนาญทางนี้มาก ๆ คือถ้าเพียงแต่คิดแค่ครั้งแรกว่า เราผ่าตัดเพื่อที่เราจะไม่มียัยวะเพศของผู้ชายอีกต่อไปแล้วนี้ ความคิดอันนั้นก็เป็นการคิดที่ถูกต้อง

สำหรับคนที่อยากเปลี่ยนเพศก็จริง แต่ว่าหลังจากสิ่งนั้นแล้วบางครั้งมันจะทำให้ชีวิตไม่มีความสุขนัก ตัวดิฉันเองนี่ตอนผ่าตัดคิดอย่างนั้น คือคิดว่าไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ เราไม่ต้องการเป็นผู้ชายเราต้องการเป็นผู้หญิง ถ้าต้องดิ้นรนเพื่อต้องเป็นคนพิการทางร่างกายก็ยิ่งดีกว่าที่ต้องเป็นคนพิการทางจิตใจ แต่ว่าหมอที่ทำให้นี้แหละจะเป็นหมดที่เก่งมาก เรียกว่าเป็นแชมป์อันดับหนึ่งของการผ่าตัดแปลงเพศของอเมริกาที่เดียว ทุกอย่างที่หมอบอกมา คือระยะเวลาของการพักฟื้น ระยะเวลาที่การที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้หลังจากการผ่าตัดถูกต้องเหมือนที่หมอบอกทุกอย่างแล้วก็แม่นยำกระทั่ง แหมพูดเรื่องนี้มันลำบากเหมือนกันนะฮะ คือแม้แต่กระทั่งว่าผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับเรานั้นนะฮะ ก็ไม่ได้ Complained นะฮะ อีกอันหนึ่งนะฮะถามว่า ทางด้านครอบครัวก่อนและหลังผ่าตัดแปลงเพศนี้นะฮะคนในครอบครัวเห็นด้วยหรือไม่ ตอบได้คำเดียวว่า พ่อแม่พี่น้องเห็นด้วย พ่อแม่พี่น้องไม่ได้บอกว่า เออ...รีบ ๆ ทำซะนะ รีบทำซะนะจะได้เป็นผู้หญิงเร็ว ๆ ไม่ได้พูดอย่างนั้นเลย คือทั้งคุณพ่อ คุณแม่ พี่น้องนี้ยอมรับว่า เรานี้ไม่เหมือนคนอื่น แล้วก็เมื่อตอนที่ผ่าตัด ตอนที่อยู่อเมริกาผ่าตัดนี้ไม่ได้บอก คือคุณแม่ ทางบ้านรู้แล้วว่าจะต้องผ่าตัดสักวันหนึ่ง วันหนึ่งวันใดก็ต้องผ่าตัดเป็นผู้หญิง เพราะบอกเขาแล้วว่าเราจะต้องผ่าตัดแน่ๆ แต่ว่าความที่จะกลัวว่าเขาจะไม่ยอมให้เราผ่าตัดนี้เขาอยู่ห่างจากเรามาก ก็เลยไม่ได้บอกมา แต่พอผ่าตัดเสร็จแล้วเราบอก แม่ก็ไม่ว่าอะไร คุณพ่อคุณแม่เขาเลิกกันนะฮะ แต่คำพูดของคุณพ่อกับคุณแม่ทั้งคู่เหมือนกันเลย คือคุณแม่บอกว่า เหน่งอยากเป็นผู้หญิงมาตั้งแต่เด็กแล้ว และแม่คิดว่าเหน่งเป็นคนดี ไม่ว่าจะเหน่งจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ถ้าลูกของแม่เป็นคนดีหรือแม่แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ลูกของแม่เป็นลูกของแม่เสมอ แล้วเมื่อตอนที่ผ่าตัดนี้ไม่ได้เจอคุณพ่อเลย เพราะคุณพ่อไม่สบายแล้วเลยไม่ยอมเอาข่าวผ่าตัดนี้ไปบอกคุณพ่อให้ คือดิฉันกับคุณพ่อไม่สนิทกันเท่าคุณแม่คะ แล้วเมื่อกลับมาเมื่อเดือนที่แล้วนี่เป็นครั้งแรกที่ไม่ได้พบคุณพ่อมา 16 ปี กลับไปคุณพ่อ คุณพ่อรู้หมดแล้ว รู้ทุกอย่างเลยคะ เพราะว่าพี่สาวบอก ตอนที่ไปหาคุณพ่อนี้ ไปกราบเท้าคุณพ่อ คุณพ่อบอกว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ไม่ใช่ไรลูก ขอให้เป็นคนดีก็แล้วกัน คุณพ่อกำนพุดเหมือนกัน แล้วก็การที่เราไม่เหมือนคนอื่น อย่าว่าแต่เป็นทรานแซ็กซวลเลย แม้แต่เป็นเกย์นี่ก็เหอะ อย่าง อ. เสรีนี่นะฮะ ดิฉันมีความรู้สึกว่ามันถือท่านมากอย่างหนึ่งคือฐานะการงานท่านนี้เรียกว่าต้องกล้ามากถึงได้ยอมรับออกมาอย่างนี้ และรู้สึกว่าคุณพ่ออย่างนี้ใครก็แล้วแต่เป็นฟรีเมียหรือเป็นคนแรกของการกระทำที่คนคิดว่ามันคาบเส้นศีลธรรม หรือว่าผิดศีลธรรม คน ๆ นั้นละก็ติดตามเป็นคน ผู้ที่ถูกได้รับความทุกข์ทรมานมากที่สุด แม้แต่ตัวดิฉันเองก็รู้สึกว่าเป็นอย่างนั้น นับถือ อ. เสรีมากที่ว่ายืนขึ้นพูดว่า “ฉันเป็นอะไร ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้น เพราะอะไร” คือความกล้าของ อ. เสรี ทำให้คนอื่นหลายคนที่ไม่แน่ใจว่าตัวเองจะยอมรับหรือไม่ยอมรับก็กลับไปคิดแล้วว่าตัวเองจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ แต่ว่าไม่ว่าจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ ถ้าสังคมนี้หาว่าเราไม่เหมือนคนอื่นแล้วเราจะมองอีกทางหนึ่ง ตัวดิฉันเองนี่ปีแรกหลังจากผ่าตัดแล้วเคืองกว้างมาก มีความรู้สึกที่เราพยายามที่จะได้เขาให้สูงที่สุดแล้ว เมื่อไปถึงที่นั่นแล้วต่อไปนี้จะทำอะไร คือความหวังส่วนหนึ่งในชีวิตของเราก็คือความหวังว่า การเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ ที่นี้เมื่อเราไปถึงที่นั่นแล้วเราเป็นผู้หญิงโดยที่ทั่วทั้งกฎหมาย ทั้งนี้ดิฉันทั้งพฤติกรรม ทุกอย่างเราเป็นผู้หญิงแล้ว ต่อไปนี้เราจะหวังอะไรอีกล่ะ ใ้การที่ว่ามีเพื่อนดีนี่นะฮะ เพื่อนให้กำลังใจ ทำให้ดิฉันมีความรู้สึก ว่า ต่อไปนี้ชีวิตของเรานี้ไม่ควรเป็นชีวิตของเราคนเดียว มันควรเป็นชีวิตของ

คนอื่น แล้วเลยมาคิดถึงตัวเองว่า นี่ถ้าเลือกเป็นแม่ไม่ได้เขาไม่มีทางที่จะเป็นแม่คน ไม่มีทางที่จะเป็นพ่อคน แม่คน แต่ไม่จริงเลย คือหลังจากนั้นนะคะเราก็ เพื่อน ๆ ทางนั้นเพื่อนที่เป็นคนปกติ คือผู้ชายกับผู้หญิง นะคะ ก็ช่วยกันก็คิดกันขึ้นมาว่า เราจะทำอย่างไรให้กับคนไทยทางนี้ดี ก็ได้ข่าวเรื่องมูลนิธิเด็ก เรื่องมูลนิธิ ที่ต้องการช่วยเด็ก เราก็เลยทำมูลนิธิไทย-อเมริกันขึ้นมา สร้างมูลนิธิขึ้นมาะคะแล้วก็มีคนช่วยเหลือจาก คนไทยมาก ที่กลับมาคราวนี้ก็ได้เอาเงินมาให้มาช่วยมูลนิธิด้วย แล้วกลับมานี้ก็ได้เที่ยวไปดูงานของมูลนิธิ ทั้ง 2 แห่ง นี่เพิ่มกลับมาจากขอนแก่นคะ ตอนที่กลับมาจากอเมริกาใหม่ ๆ มีหนังสือพิมพ์หลายฉบับเลยที่ จะมาขอสัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์เขาต้องการขอสัมภาษณ์ ขอสัมภาษณ์ในฐานะที่ว่า เราคือใคร แต่รู้สึกว่ หลายแห่ง หลายหนังสือพิมพ์ ไม่ยอมสัมภาษณ์ว่าเรากำลังทำอะไร เพื่ออะไร คือต้องการเอาความรู้สึก ของความต้องการอยากรู้มาหาเราในฐานะที่ว่าเราเป็นคนแปลกประหลาด แต่เดี๋ยวนั้นะคะมีความรู้สึกว่หลังจากวันนีไปแล้ว หลังจากเมื่อวานหลังจากเดือนหนึ่งที่ผ่านมา หลังจากที่ได้ไปช่วย ไปดูงานที่เขาช่วยเด็กที่ มูลนิธิช่วยเด็ก มีความรู้สึกว่ต่อไปนี่ถ้าใครจะเอาเราขึ้นไปยืนบนโต๊ะแล้วบอกว่า คุณประหลาดชิ มาดูคน ประหลาดนี้ชิ คน ๆ นั้นเป็นคนประหลาดอย่างนั้น ๆ ดิฉันจะไม่กลัวอีกต่อไปแล้ว เพราะดิฉันถือว่มาดูดิฉัน นะ มาดูฉันนะ ถ้าฉันทำเงินได้ ฉันจะเอาเงิน ฉันจะเอาส่วนที่ได้ทั้งหลายของฉันนี้ ไปช่วยคนที่เขาต้องการ คนที่เขามีความต้องการมากกว่าฉัน อย่างเด็กยั้งนี้ะ เด็กไทยที่นี้ะคะ ฉันทำทุกวันในการไปช่วยเด็กนะ คะ ช่วยเด็กไทย แล้วตอนนี้ดิฉันได้ไปช่วยโรงเรียนหมู่บ้านเด็กเมืองกาญจน์ โรงเรียนหมู่บ้านเด็กของมูลนิธิ เด็กนะคะ แล้วก็ไปที่โครงการ แต่น้องผู้หญิงไทย เพิ่งกลับมาเมื่อวานนี้ะคะก็ไปอยู่กับเขา ไปสัมผัสชีวิต ของคนจน ดิฉันอยู่อเมริกามา 10 ปี แต่ดิฉันรู้สึกว่หนึ่งเดือนกับสามอาทิตย์ที่มาถึงที่นี่ได้รู้จักสิ่งทีเล็ก ๆ บางอย่างมากกว่าคนอยู่เมืองไทย มากกว่าคนไทยที่เดินดิสโก้อยู่ในลอสแอนเจลิส หรืออยู่ในกรุงเทพนี้เสียอีก และความอยากจะช่วยเหลือของเรามีค่ามากกว่าเขาตั้งมากมาย และไปที่โรงเรียนหมู่บ้านเด็กนะคะ เด็ก ๆ ที่ นั้นเรียกว่แม่ เรียกดิฉันว่แม่ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าผู้หญิงหรือผู้ชายที่ผ่าตัดเป็นผู้หญิงนี้ ไม่จำเป็นที่ ต้อง คลอดลูกออกมา ความเป็นแม่เรา ความเป็นแม่ของเรานี้ ความเป็นแม่ของผู้หญิงนี้สามารถจะให้กับคนทุก คนได้ สามารถจะให้กับเด็กได้ถ้าเราช่วยเหลือเขา เดี๋ยวนีดิฉันมีลูกที่นับแล้ว 69 คนที่มูลนิธิเด็ก แล้วกลับ นี้ก็ไปหาผู้อุปถัมภ์ให้ลูกพวกนี้ที่โรงเรียนเมืองกาญจน์ สัญญาว่จะไปหาผู้อุปถัมภ์ให้เขา ในชีวิตต่อไปนี้ก็คง ทำงานด้านนี้ด้านเดียว เพราะกำลังเขียนหนังสือ คือคิดว่การเขียนหนังสือของเรามันจะมีประโยชน์ด้วย สำหรับการแนะแนว ชี้ชวนให้คนมาร่วมทำงานอย่างที่เราทำ เมื่อเดือนที่แล้วได้รับจดหมายฉบับนี้ะคะ ดิฉันจะอ่านข้อความสั้นหนึ่งในจดหมายฉบับนี้ให้ฟังนะคะ แล้วถ้าจะมีใครเป็นเกย์หรือเป็นทรานแซ็กชวล หรือ เป็นใครก็แล้วแต่ที่มีปมด้อยในชีวิตของตนเองแล้วก็จะถูกขบความมีปมด้อย มีคนเขียนมาว่หรือมาวิจารณ์นี้ ถ้าฟังอันนี้แล้วก็จะรู้สึกว่จะมีกำลังเหมือนที่ดิฉันมีกำลังใจ นี่เป็นเพื่อนที่เขียนมาชื่อคุณวรวิทย์ แกเขียนมา จากอเมริกาเพราะแกได้อ่านหนังสือ.....ฉบับล่าสุดว่ ที่คอลัมน์.....ซึ่งเข้าใจว่เป็น นาย.....เขียนคำคุณهن่งอย่างสาตเสียดเสียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยเฉพาะภาษาแบบสกุล ต่ำช้าอย่างไร้ยางอายที่สุด ผมคิดว่าคุณهن่งคงจะให้เห็นแล้วนะครับ ที่เขียนมานี้เพราะผมเข้าใจว่คุณ เหน่งจะมีอารมณ์ความรู้สึกเช่นไรต่อข้อเขียนที่ได้รับความผิด และขาดความรับผิดชอบดังกล่าว ซึ่งก่อให้เกิด

ความเข้าใจผิดและเสียหายต่อชื่อเสียงของคุณแห่ง ผมเพียงแต่อยากให้คุณแห่งได้รับรู้ด้วยว่า พวกเราได้อ่านและโกรธแทนคุณแห่งเท่านั้น ผมเพียงแต่อยากทำให้คุณแห่งรับรู้ว่าผู้อ่าน อ่านแล้วโกรธแทนคุณแห่งเช่นกัน และอยากให้คุณแห่งทำจิตใจให้เข้มแข็ง อย่างได้ถูกบั่นทอนจิตใจและกำลังภายในการที่ปฏิบัติคุณงามความดีซึ่งคุณแห่งได้ปฏิบัติตนด้วยดีตลอดมา แม้นกระทั่งในขณะนี้ คุณแห่งก็ยังกำลังทำงานเพื่อเป็นประโยชน์ เพื่อสังคม ส่วนรวม และในการเขียนซึ่งน้อยคนนักที่ทำกัน นาย.....เขาอีกจกตาอื่นที่เห็นคุณแห่งทำงานได้ดี มีฐานะสูงขึ้นทางสังคม และเป็นที่ยอมรับมากขึ้น การใช้ปลายปากกาที่เขียนอย่างบิดเบือนและด้วยเจตนาอันไม่บริสุทธิ์ นอกจากจะเป็นการผิดต่อจรรยาบรรณของนักเขียนที่ดีแล้ว ยังส่งผลให้เห็นถึงสันดานอันต่ำช้าเลวทรามของผู้เขียนอีกด้วย การวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น เมื่อเห็นผู้อื่นมีจุดอ่อนบกพร่องในด้านกรงานหรืออะไรก็ตาม การที่จะคิดให้กระจ่างในปริมณฑลของเรื่องนั้นเป็นกรณีไป ไม่ใช่การขุดคุ้ยเอาเรื่องส่วนตัวที่มีได้เกี่ยวข้องกับประเด็นมาทำให้สับสน ในกรณีของคุณแห่งนั้น การหยิบยกเอาเรื่องการแปลงเพศมาล้อเลียนด้วยความคะนองเป็นเรื่องเลวที่สุด คนเราเกิดมาเป็นมนุษย์ด้วยกันทั้งนั้น ทุกคนล้วนมีจิตใจและมีความหมายและคุณค่าของชีวิตในทางที่แตกต่างกันออกไป คนที่แปลงเพศไม่ใช่เรื่องเสียหายเพราะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดที่สำคัญทำให้ความปรารถนาที่จะอุทิศส่วนของตนอย่างไรไม่เมื่อความจริงเป็นไปอย่างนี้ เราก็ควรพิจารณาคุณค่าของคนจากการกระทำและการปฏิบัติตนในสังคม ทุกวันนี้คุณแห่งอุทิศตนให้กับงานส่วนรวมมากกว่าที่จะคิดอะไรทำอะไรให้กับตนเองเสียอีก เรื่องนี้ในฐานะที่ผมเป็นผู้ร่วมงานและใกล้ชิดคุณแห่งในระดับหนึ่ง เข้าใจและประทับใจในตัวคุณแห่งตลอดมา แต่ตาคนภายนอกที่ไม่รู้จักคุณแห่งดีพอหรือพวกที่มีเจตนาร้ายหรือพวกที่มีค่านิยม ความคิดแบบเก่าที่ไม่ยอมรับการแปลงเพศ มักจะสวมแว่นตาสี มีอคติในการประเมินคุณค่าของคนอยู่เสมอ ผมคิดว่าเราไม่ต้องไปสนใจให้มันหนักสมองดีกว่า แต่เราก็ต้องติดตามเหมือนกันนะชะ ขอให้เรายึดมั่นในสิ่งที่ดีงาม อุทิศตัวให้เป็นประโยชน์แก่สังคมอย่างแท้จริง เวลาและความตั้งใจจริงตลอดจนผลงานที่ปรากฏจะเป็นผู้ชี้ขาดให้ผู้คนเขาตัดสินว่าคน ๆ นั้นเขาเป็นอย่างไร แล้วนั้นจะเป็นผลที่สุด ที่สำคัญ และขณะเดียวกันก็จะเป็นแบบอย่างให้หนึ่ง ๆ คนอื่น ๆ ที่แปลงเพศให้เห็นว่าคนแปลงเพศก็มีจิตใจ มีน้ำใจงดงามและสามารถที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ มหาศาล มิได้ยิ่งหย่อนไปกว่าพวกที่เป็นปกติเพศ หรือที่สำคัญมีความหมายและมีค่ายิ่งกว่าพวกเสนียดสังคมนี้อันชอบทำตัวขอนไสสังคมนี้อันไม่พ่าย แต่เอาทำรำน้ามากมายนัก จดหมายฉบับนี้ก็อ่านแล้วนะคะ ดิฉันร้องไห้จนน้ำตาเต็มจดหมายเลย และจะเก็บไว้จนวันตาย จบแล้วคะ

ทิพย์ชนก... คะ คุณก็รักดีเนิ่นมากเลยนะคะในเรื่องนี้ เรื่องการประกอบคุณงามความดีนั้นไม่มีเพศเป็นทำนบขวางกั้น ไม่ว่าจะหญิงชายหรือคนแปลงเพศย่อมเป็นคนดีได้เท่าเทียมกัน เราเคยคุยกันถึงเรื่องนี้มาหลายครั้งนะคะ วันที่เราคุยเรื่องหนังสือทางสายที่สามของคุณแห่ง ที่มีคนขอไปทำละครแล้วทาง กบว. สั่งห้ามทำ บทโทรทัศน์โดยอ้างว่าเป็นเรื่องผิดศีลธรรม เราได้แย้งกันว่ามันผิดศีลธรรมตรงไหน เพราะเรื่องทั้งเรื่องเป็นเรื่องของผู้หญิงที่เกิดมาในร่างชาย และพยายามต่อสู้ดิ้นรนโดยการประกอบอาชีพสุจริต เพื่อหาเงินไปผ่าตัดเพื่อปรับสภาพร่างกายให้เข้ากับจิตใจ และผลสุดท้ายเธอก็ทำได้ และตอนสุดท้ายเธอก็ได้อุทิศตัวทำงานรับ

ใช้สังคมด้วยการเป็นครูในชนบทที่ห่างไกล ในเรื่องไม่ได้มีเรื่องเช็กส์ที่หือหาวา หรือคำหยาบจนระคายหูผู้ดี แต่อย่างใด ฉะนั้นเหตุผลประการเดียวที่เรื่องนี้ผิดศีลธรรมก็เพราะตัวเดินเรื่องเป็นกะเทยตามศัพท์ของคนทั่วไป เมื่อเป็นกะเทยแล้วก็ต้องถูกประทับตราบาปไปตลอดชีวิต เมื่อเป็นกะเทยแล้วก็เข้าไปแต่พวกวิปริตผิดศีลธรรมจะเป็นคนดีได้อย่างไร ถ้าสังคมเรายังแยกแยะดีชั่วจากรูปที่ปรากฏโดยไม่คำนึงถึงเนื้อแท้ภายในของคนแล้ว สังคมนี้อาจจะมีแต่พวกมนุษย์สองหน้า ที่ต้องคอยปรุงแต่งหน้าด้านที่สังคมยอมรับไว้เหยอ้อมกับคนในสังคมและซ่อนหน้าที่แท้จริงเอาไว้ด้วยความระมัดระวังและเคียดแค้น ตอนนี้นะคะท่านอาจารย์เสรีมีเรื่องที่จะขอเสนอเพิ่มเติมอีกนิดค่ะ

เสรี... ฟังคุณกวีตีแล้วก็อดคิดที่จะสรุปไม่ได้ว่า คนมักอยากจะทำเราเป็นใคร แต่ไม่ค่อยอยากจะทำเราเองทำอะไร เขาสนใจที่จะซ่อนใจความเป็นเรามากกว่าที่จะใส่ใจว่าเราทำอะไรให้บ้างกับสังคมนะคะ มีคำถามอันหนึ่งและคำถามอันนี้แหละไม่ว่าใครเป็นคนเขียนก็ตาม คนที่คิดอย่างนี้คือคนที่ทำให้เกย์ไม่อยากจะอยู่ในโลกนี้ คำถามนี้ถามว่า คนอย่าง อ.เสรี จะมีผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสังคมไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิศาสตร์และทัศนคติ และบุคคลอย่างไร จะทำให้คนไทยกลายเป็นคนแจ่ม จ๋า จ๊ะ ไปหมดทั่วประเทศหรือเปล่า ก็ทำไม ในเมื่อเสรีประกาศอยู่ตลอดเวลาว่าเป็นอยู่อย่างนี้เนี่ย มันเจ็บ มันซ้ำ มันทุกข์ แล้วทุกคนในโลกนี้ปรารถนาความทุกข์กระนั้นหรือ ถึงจะต้องมาเป็นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้ามันเจ็บ มันซ้ำ มันทุกข์ก็อย่ามาทำเป็นเหมือนซี แต่สำหรับเสรีเองนะนะที่ต้องมาทำอย่างนั้นก็เพราะว่าชีวิตมันก้าวมาอย่างนี้เสียแล้ว เมื่อชีวิตมันก้าวมาอย่างนี้เป็นอย่างนี้ แต่ก็ไม่ได้ปรารถนาจะให้คนอื่นทั้งหลายเข้ามาเป็นอย่างนี้ด้วย แต่นั่นแหละคนเราเมื่ออยู่ในสังคมเราต่างก็ทำประโยชน์ให้สังคมด้วยสิ่งที่ต่างกัน อย่างวันนี้ที่เรามาพูดกันถึงเรื่องนี้ในชั้นนี้ ท่านพวกสื่อมวลชนทั้งหลายที่นั่งอยู่ในที่นี่ อย่าได้เอาไปเขียนในทำนองที่ว่าบ้านเมืองกำลังลุกเป็นไฟ กลียุค แต่คนมาพูดเรื่องบ้า ๆ บอ ๆ ผู้ชายเอากัน ผู้หญิงเอากัน ที่พูดอย่างนี้ก็เพราะว่ามีเกย์คนหนึ่งเธอได้ทำตัวเป็นฮีโร่ หรือว่าฮีโร่อื่นก็ยังไม่ทราบ เพราะว่าไม่รู้เพศที่แน่นอน ทางคณะแพทยศาสตร์จุฬาได้เชิญให้เธอไปพูดเกี่ยวกับเรื่องเกย์ เธอก็ไป แต่เมื่อเธอไปแล้วเธอก็ขึ้นไปบนเวที แล้วเธอบอกว่า จะให้น้องมาพูดเรื่องนี้ น้องพูดไม่ตาย บ้านเมืองคงจะพูดถึงเรื่องปาก เรื่องท้อง ทำไมต้องมาพูดถึงเรื่องใครจะเอากันยังงี้ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องจะเอากันยังงี้ สังคมมีปัญหามากมายเช่นเดียวกับเวลาเราสอบข้อสอบข้อสอบมีมากกว่า 1 ข้อ ปัญหาปากท้องก็เป็นปัญหาข้อหนึ่ง แก้วรัฐธรรมนูญก็เป็นปัญหาอีกข้อหนึ่ง ส่วนกรที่เราจะอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุข กำลังใจที่จะให้อยู่กับทุกคนที่เป็นคนของสังคมไม่ว่าสีน้อต ไม่ว่าสปริงนั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และการที่เราจะรวมกันพูดถึงเรื่องนี้ในขณะนี้ ไม่ใช่เป็นการพูดถึงเรื่อง บ้า ๆ บอ ๆ บนเตียงว่าผู้ชายจะเอากัน ผู้หญิงจะเอากัน ไม่ใช่ แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่หลายคน แม้แต่ในชั้นนี้ นะ อย่าหาว่าประนามนะ มีบางคนก็ยังสงสัยตัวเองว่าฉันเป็นเกย์หรือเปล่า และมีบางคนก็สงสัยตัวเองว่า ถ้าฉันเกิดเป็นขึ้นมาจริง ๆ ฉันจะทำตัวอย่างไร และทุกคนเหล่านั้นได้ข้อคิดจากการพูดในวันนี้ เราคิดว่าเป็นการสร้างสังคมมัยการที่พ่อแม่หลายคนที่นั่งอยู่ในที่นี่ที่กำลังตระหนกตกใจว่า ลูกฉันจะเป็นเกย์มัย เราได้ยินได้ฟังในวันนี้แล้วกลับไปเลี้ยงลูกได้ดียิ่งขึ้นนั่นนะ เป็นประโยชน์มัย คุณเองหลายคนในที่นี้ก็อาจจะจะมีเพื่อนที่อาจจะจะเป็นเกย์

แล้วคุณเองก็ยังไม่เข้าใจเขา หรือบางทีคุณก็ประนามเขา หรือบางทีคุณกำลังหาทางช่วยเหลือเขา และคุณได้ฟังข้อคิดในวันนี้ แล้วคุณไปช่วยเขา คุณคิดว่านั่นเป็นประโยชน์ไหม เพราะฉะนั้นถ้าใครกำลังคิดว่าการพูดวันนี้ไร้สาระ เป็นการพูดเกี่ยวกับเรื่องผู้ชายจะนอนกับผู้ชาย ผู้หญิงจะนอนกับผู้หญิงแล้ว ขอให้คุณคิดดูเถอะ แม้แต่เพชรก็ยังมีหลายมุมที่จะมอง เพราะฉะนั้นนี่เป็นอีกมุมหนึ่ง และคุณสอบคณิตศาสตร์ คุณไม่เคยต้องกั โจทย์เลยเพียงข้อเดียว เพราะฉะนั้นนี่ก็เป็นโจทย์เลขอีกข้อหนึ่งของสังคม เพียงแต่ว่าดูจากความสำคัญมันจะมีอะไรมากน้อยกว่ากัน แต่ในระดับความสำคัญที่มีมากน้อยกว่ากันนั้น ต่างคนต่างก็ทำหน้าที่ในส่วนของตัวเองไป ถ้าเราจะให้คนทุกคนไปนั่งแก้ปัญหาปากท้องนั้นไม่ได้ เราต้องแยกกันทำ และถ้าเราทำส่วนนี้ได้ และเราทำพร้อมกันไม่มีดีหรือ ไม่ใช่จะให้ทุกคนที่ทำงานอื่นได้นั่งอมมือรอทำอยู่ มาพูดกันทำไมกฎหมายกับ เกย์ มาพูดกันทำไมว่าเกย์จะอยู่ได้ยังไง มาพูดเรื่องปากท้องก่อนดีกว่า ไม่ใช่ ถ้าให้ทุกคนที่นั่งอยู่ในที่นี้ ในขณะนี้ให้ไปพูดกันเรื่องปัญหาปากท้องก็อาจจะพูดไม่ได้ แต่จะรอให้ปัญหาปากท้องมันเสร็จสิ้นก่อนแล้วเราค่อยมาแก้ปัญหาเกย์อย่างนั้นหรือ ตอนนั้นมีการยิงฆ่าตัวตายไปแล้ว 50,000 ราย เราอาจมีเพื่อนฝูงเกลียดชังเราไปแล้ว 1,000 ราย เราอาจจะมีแม่ที่นั่นร้องไห้เสียใจที่ถูกเป็นเกย์ เพราะเลี้ยงผิดไปตั้งไม่รู้กี่ร้อยกัพัน ราย เพราะว่าตอนนั้นเรายังรอว่าปัญหาปากท้องเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของประเทศเลยต้องแก้ปัญหาให้ก่อน อย่างมัวมานั่งคุยเรื่องนี้ นี่ยากให้มองประเด็นเหล่านี้ แม้แต่เวลาคุณทำโจทย์เลขคณิตเอง เวลาคุณทำข้อสอบ ข้อยาก 20 คะแนนคุณทำไม่ได้ แต่ข้อง่าย 3 คะแนน 5 คะแนน 8 คะแนน คุณทำได้ ตามหลักของการทำที่ถูกต้อง เมื่อคุณต้องทำเหล่านี้ก่อน เมื่อหมดเวลา 3 ชั่วโมง อย่างน้อยคุณก็ได้คะแนนบ้าง แต่ถ้าคุณเริ่มทำข้อ 20 คะแนนทันทีจนกระทั่งหมด 3 ชั่วโมง คุณทำไม่ได้เลย ผลปรากฏก็คือคุณได้คะแนนศูนย์ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดปัญหาปากท้องตอนนี้เราสานไม่ได้ แต่คนของเราจะดีขึ้น อยู่ด้วยกันที่ดีขึ้น มีสิทธิมนุษยชนที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น เราควรมั้ยที่จะเก็บคะแนนอันนี้ ขอถามที่เถอะ แล้วคำถามคนๆ นั้นะฮะ ผมไม่เกลียดชังเขาเลย แต่อยากจะพบเขา แล้วอยากจะทำกับเขาให้นานกว่านี้ และถ้าเป็นไปได้ อยากเชิญให้เขามารู้จักและสัมผัสกับชีวิตและสถาบันด้วยเกียรติยศของคนที่ไม่ใช่ผู้ชาย ว่าคุณจะเข้ามาอย่างไม่เบียดตัว คุณจะได้อยู่กันมากยิ่งขึ้นกว่า เสรีมีเจตนาจะให้คน จะจำ แจ่ม เจ้ ทั่วประเทศหรือไม่ ไม่มีเจตนาอันไม่มีทั้งสิ้น จำไว้ละ คนบางคนนะเราเอาได้แต่เอียงของเขา เราไม่เอาอย่างเขา วันที่เสรีตัดสินใจเป็นครู เสรีไม่ได้ทิ้งความเป็นคน แล้วบังเอิญความเป็นคนมันแปรเปลี่ยนกับอะไรบางสิ่งบางอย่าง ที่ Norm ของสังคมยอมรับไม่ได้ มันก็เลยต้องพกดิตตัวมา แม้หากกฎหมายไม่มีแต่สังคมจะพิพากษาว่าควรจะไปกับออกันให้รู้ เต็มใจ อยู่เต็มที่ที่จะไป ถ้าหากว่าคำพิพากษานั้นเป็นการเรียกร้องของคนหมู่มากของสังคม ที่คิดว่าเสรีไม่มีประโยชน์กับสังคมต่อไปแล้ว ขอขอบคุณ

ทิพย์ชนก... รู้สึกว่า HS. Baker จะเคยเขียนไว้ในหนังสือเรื่อง OUTSIDERS ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือ Deviane นั้น คือพฤติกรรมที่คนอื่นประทับตราให้ และการจะเป็น deviane หรือไม่นั้นก็ไม่ได้อยู่ที่ตัวการกระทำ แต่อยู่ที่สังคมเอา Norm ที่กลุ่มของตนช่วยกันบัญญัติขึ้นมาเป็นกรอบวัดการกระทำอันนั้น และเมื่อการกระทำนั้นไม่อยู่ในกรอบที่พวกตนสร้างขึ้น ก็ช่วยกันประทับตรา “เบี่ยงเบน” ให้กับคน

เหล่านั้น พร้อมกับช่วยกันประนามและพยายามก็ดันคนเหล่านั้นออกจากกลุ่มสังคมของตน ฉะนั้น คนที่เป็นพวกเบี่ยงเบนก็คือคนที่กลุ่มสังคมประสบความสำเร็จอย่างงดงามในการประทับตราให้นั่นเอง

จากการอภิปรายวันนี้คุณผู้ฟังคงจะทราบแล้วว่า การเป็นเกย์ ที่หมายถึงการที่บุคคลใดพึงใจในเพศรสที่ต่างไปจากคนอื่นนั้น ไม่ได้ผิดอาญากฎหมายแต่ผิดอาญาสังคม เพราะกลุ่มสังคมนำเอากรอบแห่งความพึงใจในเพศรสของตนมา ครอบให้คนอื่นนั่นเอง

แม้วันนี้เราจะสำรวจหรือเจาะปัญหาได้ไม่ลึกนักในหลายเรื่อง ดิฉันก็คิดว่าเป็นการเริ่มต้นอย่างดีที่สุด เพราะเป็นครั้งแรกที่เราได้หยิบประเด็นนี้ขึ้นมาพูดกันอย่างจริงจัง ดิฉันหวังว่าท่านผู้ฟังทุกท่านจะนำเอาสิ่งที่ได้รับฟังวันนี้พูดคุยกันต่อไป และหวังว่าท่านคงจะเข้าใจสภาพความรู้สึกของผู้แปลกเพศ และยอมรับเขาในฐานะที่เขาเป็นเหมือนกับเรา ท่าน ชาย หญิง เกย์ เราเสมอกัน ไม่ว่าเพศไหนก็มีดีชั่วเหมือนกัน โปรดมองว่าเขาทำอะไรให้เป็นประโยชน์กับสังคมบ้างหรือไม่ อย่าให้เพศมากำหนดความสามารถ หรือดี เลว ของคน คนดีเลวอยู่ที่เนื้อหาของความเป็น “คน” ของเขาเท่านั้น สวัสดิ์ดีค่ะ
